

~~12924 a 117~~
G R Æ C Æ
GRAMMATICÆ
INSTITUTIO
COMPENDIARIA.

In Usū Scholarum:

AUTORE
EDV. WETTENHAL. D.D.

Hodiè Episcopo Kilmar. & Ardag. K

EDITIO QUARTA.

LONDINI,
Apud JOHN CHURCHILL, ad Insigne
Nigri Cygni in Pater-noster-Row,
& TIM. CHILDE, ad *Album Cervum* in
Cemeterio D. Pauli, MDCCXIII.

C R T C E
G P M T I C E

f *cl*

PRÆFATIO

AD
JUVENTUTEM
LINGUÆ GRÆCÆ
STUDIOSAM
TYPOGRAPHUS,

O *Sæculi ineuntis spes vernans !
habetis hic recusas, (utinam fas
esset dicere repurgatas satis) Græ-
cæ Grammaticæ Institutiones. Eas
Scholæ inclytæ Westmonasteriensi acceptas
referri voluit hujusce compendii Autor ; Nec
quicquam sibi deberi fassus est, prator Bre-
vitatæ & Lapsus ; suos intelligit, non Preli.*

P R Æ F A T I O.

Declinationum numerum quod minuerit, in vestræ gratiam id fecit, & aliis quidem justis de Causis: Utinam pari felicitate idem in Conjugationibus prestitisse licuisset; tertè quod potuit prastitit. Nec tamen has omnia memoriter recitanda proponit, sed memori tantum intelligentiâ retinenda.

Inminutos vobis labores, non imminutâ interim precipiendæ facilitate, vel præceptorum sufficientiâ, quod contigerit, vos gaudete; & Linguae Græcæ, sanctâ ipsâ (vulgo dictâ) quodammodo sanctiori, quippe quâ non Moses Judæa, sed J. Christus Terrarum orbi innotuit, studete. Operâ meâ fruismini, ac

Valere.

5 DE60

L I T E R Æ

LITERÆ

Græcorum sunt viginti quatuor.

Potestas.

Nomen.	Figura.	In Sono,	In Numeris.
Ἀλφα	α	a	1
Βῆτα	β ϸ	b	2
Γίμμα	γ ϣ	g durum	3
Δέλτα	δ λ	d	4
Ἑψιλόν	ε	e breve	5 [* 5 6]
Ζῆτα	ζ	z	7 * Βαῦ.
Ἡτα	η	e longum	8
Θῆτα	θ θ	th	9
Ἰῶτα	ι	i	10
Κάππα	κ	k vel c Lat.	20
Λάμβδα	λ	l	30
Μῦ	μ	m	40
Νῦ	ν	n	50
Ξῖ	ξ	x	60
Ὀμικρόν	ο	o breve	70
Πῖ	π π	p	80
Ῥῶ	ρ ϱ	r	100 [* 5 90]
Σίγμα	ς σ	s	200 * Κόππα.
Ταυ	τ ϭ	t	300
Υψιλόν	υ	u vocalis	400 [* Πῖ 900]
Φῖ	φ	ph	500 * Σάνπ.
Χῖ	χ	ch	600 α 1000.
Ψῖ	ψ	ps	700 β 2000, &c.
Ὠμέγα	ω	o longum	800 αχλγ 1693

Ex Literis septem sunt Vocales, duæ longæ, η, ω; υ Præpositiva est ante ι.
 Duæ breves, ε, ο; Tres ancipites, α, ι, υ.
 Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ι, υ.

B

EX

Græcæ Grammatices

Ex Præpositivâ & Subjunctivâ fiunt Diphthongi; sũntque sex propriæ, *ai, au, ei, eu, oi, u*. Sex improprie, *nv, y, wv, q, n, w* punctulo subiecto.

Vocalibus & Diphthongis accidunt Spiritus, Accentus, & Apostrophus. Spiritus duo sunt, Lenis ['] Asper ['].

Omnis Vocalis vel Diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur; ut *δῆμος*, *ἔστος*, terminus. *τ* semper aspero; ut, *ὕς*, *ῥυς*: Sic etiam *ρ* Semivocalis. Quod si *ρ* in medio geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur.

Accentus tres sunt { Gravis ['] in ultimam tantum cadens.
Acutus ['] in ult. penult. & antep.
Circumflexus [~] in ult. & penult.

Gravis in omni syllabâ intelligitur, ubi nullus est Accentus.

Apostrophus notat, *a, e, i, o, ai* ul imas breves abjectas propter sequentem vocalem vel diphthongum; ut, *κατ' αὐτὸν* pro *κατὰ αὐτόν*.

Consonæ 17 sunt, & vel Semivocales, vel Mutæ.
De Conso- Semivo- { Duplices, *ζ, ξ, ψ*.
nis. cales vel Liquidæ *λ, μ, ν, ρ*. *Σ* est suæ potestatis litera.
Mutæ, pro ra- { Tenuēs, *π, κ, τ*. } Oppo- { *π, β, φ*,
tione spiritus { Mediæ, *β, γ, δ*. } sitæ in { *κ, γ, χ*,
inclusi, sunt vel { Aspiratæ, *φ, χ, θ*. } ter se { *τ, δ, θ*.

Tenuēs elisâ vocali aut diphthongo suâ migrant in aspiratas, quoties sequens vocalis aut diphthongus aspiretur: *πλ, κλ*, in *φθ. χθ*, ut *νύχθ' ἑλάν. τίφθ ἔτω*.

Ex literis, syllabæ fiunt; ex syllabis, dictiones; ex dictionibus, oratio.

Partes Orationis sunt octo.

Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Coniunctio, Præpositio.

Numeri tres sunt, Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus

Institutio Compendiaria.

3

Casus quinque. Nom. Gen. Dat. Acc. Voc.

Genera ut apud Latinos.

Articulus { Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, Hic vel ille.
est, vel { Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ. Qui.

Singular.				Dual		Plural:			
N.	G.	D.	A.	N.	A.G.D.	N.	G.	Dat.	Acc.
Masc. ὁ, ὁ, τὸ, ὁ, τὸ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ	τῷ, τῷ, οἱ, οἱ
Fœm ἡ, ἡ, τῇ, τῇ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ	τῇ, τῇ, αἱ, αἱ
Neut. τὸ, τὸ, τῶ, τῶ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ	τῶ, τῶ, τὰ, τὰ
Masc. ὅς, ὅς, ὅς, ὅς	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ	οἷ, οἷ, οἱ, οἱ
Fœm ἥ, ἥ, ἥ, ἥ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ	αἷ, αἷ, αἱ, αἱ
Neut. ὅ, ὅ, ὅ, ὅ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ	οἷ, οἷ, αἷ, αἷ

Sic ὅς, ἥ, ὅς, ὅς, & ὅς, ὅς, ὅς, ὅς.

De Nomine Substantivo.

D Eclinationes Nominum sunt quinque Tres Simplicium, & duæ Contractorum. Priores duæ sunt Parisyllabicae, tertia Simplicium, ex quâ oriuntur duæ Contractorum, Imparisyllabica.

Declinatio Prima

Complectitur nomina duorum generum, & quatuor terminationum, in *as* & *es* masculini, atque in *a* & *η* fœminini. Flexio Masculinorum & fœmininorum in singulari paulo varia, in cæteris prorsus eadem est.

Sing. N. ὁ τιμῆ as. G. -u. D. -a, A. -av, V. -a.

Dual. Nom. Acc. Voc. a, Gen. Dat. av.

Plur. N. ai, G. av, D. -ais, A. -as, V. -ai.

Sing. N. ὁ τελάν -ης, G. u, D. -η, A. -u, V. -η.

In cæteris ut forma in *as*.

Sing. N. ἡ Μῦσ-a, G. -ης, D. -η, A. -av, V. -a.

In cæteris ut formæ superiores.

Sing. N. -η τιμῆ η, G. -ης, D. -η, A. -u, V. -η.

In cæteris ut forma in *a*.

Dativus singularis in primâ & secundâ declinatione habet, superscriptum finalibus *a*, *η*, *φ*.

B 3

Sub:

Græcæ Grammatices

Subscribitur plerunq; *i*, vel propter *distinctionem*; ut, ταμία in Dat Sing. ταμία N. A. Dual.

Vel propter *perditionem*; ut, κέραι κέρα. Syllabæ enim ex qua deperditur *i* subscribitur.

Nomina in πης, της, & Gentilia in θης, ut & Composita a πολῶ tendo, μετρώ, *metior*, τείβω, iero. formant Vocativum Sing. in α brevi; ut, ὦ σάτραπα, ὦ πέρσες, Σκύθα, &c.

Finita in εα, & α purum, faciunt Genitivum Sing. in ας, & Dativum in α ut, ἡμῆσα, -εας, -εα, φιλία, -ας, -α. Litera vel Syllaba pura dicitur, quam præcedit Vocalis vel Diphthongus.

Declinatio Secunda

Complectitur Nomina duarum terminationum, & generum omnium: in Θ masculini & scæminini, & in ον neutrius, ut,

Sing. N. ὁ λόγ-Θ G. -ς, D. -ω, A. ον, V. -ε.

Dual. N. A. V. -ω, G. D. οιν.

Plur. N. -οι G. -ων, D. οις, A. -ες, V. -οι.

Sing. N. τὸ ξύλ-ον, G. -ς, D. -ω, A. ον, V. -ον.

Dual. N. A. V. -ω, G. D. -οιν.

Plur. N. -α, G. -ων, D. -οις, A. -α, V. -α.

Quædam Nomina hujus declinationis novam pariunt formam, Atticorum propriam, mutando scilicet ο purum in suam longam ω, & penultimam α vel αι in ε; ut, λαός λεώς, ἀνώγειον ἀνώγειον. & proinde sic flecluntur,

Sing. N. ὁ λεώς, G. -εώ, D. -εώ, A. -εών, V. -εώς.

Dual. N. A. V. -εώ, G. D. -εώ.

Plur. N. -εώ, G. -εών, D. -εώς, A. -εώς, V. -εω.

Sing. N. τὸ ἀνώγειον, G. -εω, D. -εω, A. -εων, V. -εων.

Dual. N. A. V. -εω, G. D. -εων.

Plur. N. -εω, G. -εων, D. -εως, A. V. -εω.

Quædam etiam, quæ Vocalem ultimam puram non

* Sic & habent. sequuntur hanc formam; nisi quod * Accusativum sing. plerunq; in ω terminent, viz. Ἀλως, Λάγως, &c.

Institutio Compendiaria.

3

& Nomina quædam Propria. Sic & Ἑως *Aurora*, Ac. ἔω. * Ἀΐδως
Sunt & Fœminina quædam in ω, & * duo in ως for- & ἥως in
mæ mixtæ, hoc est. in Genitivo, Dativo, & Accusa- pl. vix in-
tivo singularibus imparisyllabicè flexa & contractionem veniendâ.
passa: In Duali & Plurali non recedentia a formâ com-
muni in Θ: ut,

S. N. ἡ λέχ-ω, G. ὁ Θ-ῆς, D. -όϊ-οῖ A. ὡα ὦ, V. οῖ.
Dual N. A. V. -ῶ, &c. ut, ΛογΘ.

N. B. Per singulos numeros idem est Nom. Acc. &
Voc. Neutrorum, quæ pluraliter (Atticis exceptis)
exeunt in α.

Tertia Declinatio Imparisyllabica

Novem habet Terminationes, tres Vocales, α, ι, υ,
Neutriu, ω fœminini, & quinque Consonas ν, ξ, ς, ζ, ψ.
Generum omnium.

Sing. N. ὁ τιτάν, G. Θ. D. -ι, A. -α, V. ut N.

Dual. N. A. V. ε, G. D. οιν

Plur. N. -ες. G. -ων, D. * σι, A. -ας, V. ες.

* Vid re-
gulam ter-
tiam.

Sing. N. τὸ σῶμα-α, G. -ατΘ. D. -ατι, A. α. V. α,

Dual. N. A. V. -ατε G. D. ατοιιν.

Plur. N. -ατα, G. -άτων. D. -ασι, A. ατα V. ατα.

Variatio Vocalium & Consonarum ante Θ. propter
incrementum Genitivi ex Lexicis & usu ediscitur.

*Regula huic Declinationi Θ imparisyllabicè flexis,
propria.*

Masculinorum vel Fœmininorum Acc. Sing. definit in α.

Excipe 1.) Nomina exeuntia in ς post ι vel υ (ex- I.
cepto δς) si Genitivum efferant. per Θ purum, in De Accus.
Accusativo vertunt ς in ν ut, ἡ οἷς οἷΘ, οἷν ἡ γράϋς, sing.
γράφς, γράϋν.

(2.) Gravitona in ις & υς declinata per Θ impurum,
habent utrumq; Accusativum -α & ν, ut, ἔεις ἔειδΘ,
ἔειδα & ἔειν κόρις κόρυθα, & κόρυς. Sic κλέις κλέδα,
& κλέιν. Et Composita a πρς ut, οἰδὶ-πόδα, πᾶν.

Voca-

II. Vocativus similis est Nominativo. Excipe,
De Voc. sing. (1.) Nomina in ε post vel υ exeuntia abjiciunt ε in Voc. ut, Πάτερ, βῆς; Πάτερ βῆ. Nisi fuerunt acutitona in ις & υς ut, ὦ ἐλπίς, χλαμύς. Item ὦ πῦρ, ὀδὺς.

(2.) Nomina quæ declinantur per νηθ. faciunt Vocativum abjecto ηθ; ut, ὦ γέρον, γέρονηθ, ὦ γέρον. At in -εις, -ηνηθ, vocativum habent per ει & ε. ut, πλακῶεις, -ηνηθ, ὦ πλακῶεις & πλακῶεις.

(3.) Gravitona in ας ανθ, λω -ενθ, ω -ονθ, ωρ, ορθ. & pleraq; in ηρ, -ερθ, vocativum formant à geni ivo, abjecto θ. ut, ῥήτωρ, ῥήτορθ, ὦ ῥήτορ. [Adde Ποσειδῶν -ῶνθ, Ποσειδόν. & σωτήρ -ῆρθ, σωτέρ. At in ης -ερθ omnia abjecto ο ut, Σωκράτης -ερθ, ὦ Σώκρατες.

III. Dativus pluralis fit à Dativo singulari, abjiciendo
De Dat. plur ι, ε, ν, τ, & assumendo σ ante ι ut, τιτᾶνι-ᾶσι, σώματι-ᾶσι

Sed -ονηι fit -οσι ut, λέονηι -οσι -ει in nominibus in * Sic αἰ-ι-ηρ Syncopen passis fit * ῥάσι ut, πατὴρ, πατεῖ, πα-
 ᾶσι, ἡῖ τεῖσι Et apud Poetas in quibuscunq; nominibus ι fit
 ὕᾶσι. Sed εσι vel εοσι. ut, ἡγεμῶν, ἡγεμόνι, ἡγεμόνεσι vel εοσι.

γασῆρ-ησι. Nomina in ξ, ψ, vel ς, post diphthongum exeuntia, faciunt Dativum pluralem à Nominativo singulari, adjiciendo ι ut, κόραξ κοραξί, βασιλεύς βασιλεῖσι. Sed κλέης κλέσι, πῦρ ποσὶ, ἔς ὧσι.

ν additur Dativis pluralibus in ι desinentibus, ν additur, si vo-
 οῖκοι per calis vel diphthongus sequatur: ut, χρῆσιν ἀνίπλοις. Et
 omnes ca- apud Poetas ubilibet.
 sus

IV. Nomina quædam in ηρ-ερθ amittunt ε per Syncopen
De Syncopen passis. in Gen. & Dat. singularibus, & Dativo plurali; ut, πατὴρ, μήτηρ γασῆρ. Sed θυγάτηρ, Δημήτηρ, in omnibus casibus imparisyllabicis. Similiter ἀνὴρ, nisi quod pro ε eliso assumat δ; ut, ἀνέρθ, ἀνδρός. Huc refer ἀγρῶ ἀγρός, κύων κυῶς, ἔσ. elisâ mediâ vocali.

Declinationes Contractorum

Oriuntur ex postremâ Simplicium faciente genitivum per $\odot$ purum. Appellantur Nomina Contracta, quia in eis duæ syllabæ contrahuntur in unam. Fit autem Contractio vel per omnes casus, quorum pura est syllaba finalis, ut in priore declinatione Contractorum; vel per pauciores, viz. Dativum sing. & Nominativum, Accusativum, & Vocativum plurales, ut in posteriori.

Declinatio prior Contractorum

Tres habet Terminationes, in $\eta\varsigma$ Masculini & Fœminini generis, in $\epsilon\varsigma$ & $\odot$ neutrius; ut,

Sing. N. $\acute{\omicron} \dagger \Sigma\omega\kappa\acute{\alpha}\tau\eta\varsigma$, G. $\epsilon\odot -\upsilon\varsigma$, D. $\epsilon\acute{\iota} \epsilon\iota$,

A. $\epsilon\alpha -\eta$, V. $\epsilon\varsigma$.

Dual. N. A. V. $\epsilon\epsilon -\eta$, G. D. $\acute{\epsilon}\omicron\iota\nu -\omicron\iota\nu$.

Plur. N. $\epsilon\epsilon\varsigma \epsilon\iota\varsigma$, G. $\acute{\epsilon}\omega\nu -\acute{\omega}\nu$, D. $\epsilon\sigma\iota$, A. $\epsilon\alpha\varsigma -\epsilon\iota\varsigma$, V. $\epsilon\epsilon\varsigma \epsilon\iota\varsigma$

Sing. N. $\tau\acute{\omicron} \tau\acute{\alpha}\chi\odot$, G. $\epsilon\odot$, $-\upsilon\varsigma$, D. $\epsilon\acute{\iota} \epsilon\iota$, A. $\odot$, V. $\odot$

Dual. N. A. V. $\epsilon\epsilon -\eta$, G. D. $\acute{\epsilon}\omicron\iota\nu -\omicron\iota\nu$.

Plur. N. $\epsilon\alpha \eta$, G. $\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\acute{\omega}\nu$, D. $\epsilon\sigma\iota$, A. $\epsilon\alpha -\eta$, V. $\epsilon\alpha -\eta$.

Quædam propria hujus Declinationis in Accusativo parissyllabicè fiuntur; ut, $\acute{\alpha}\epsilon\iota\sigma\omicron\acute{\alpha}\nu\eta\varsigma$, $\acute{\alpha}\epsilon\iota\sigma\omicron\acute{\alpha}\nu\omega$. Sic & Composita ab $\acute{\epsilon}\tau\odot$ annus in quibusdam; ut, $\acute{\epsilon}\tau\lambda\acute{\alpha}\iota\tau\alpha\varsigma$ in Accusativo plurali.

† Substantivum appellativum in $\eta\varsigma$ $\odot$ viz legitur.

Posterior Declinatio Contractorum

Quinque habet Terminationes, in $\iota\varsigma$ Masculini & Fœminini generis: in $\epsilon\upsilon\varsigma$ & $\upsilon\varsigma$ Masculini tantum; in ι & υ Neutrius; ut,

Sing. N. $\acute{\omicron} \acute{\omicron}\phi \iota\varsigma$, G. $\epsilon\odot$, D. $\acute{\iota}\iota -\iota$, A. $\epsilon\iota$, V. ι .

Dual. N. A. V. $\epsilon\epsilon$, G. D. $\acute{\iota}\omicron\iota\nu$.

Plur.

Plur. N. -τες, -ις, G. -ίων, D. -ισι, A. -ιας, -ις, V. -τες, -ις.

Genitivi Nominum in ις usitatus efferuntur per -εως
-ων & εων, & casus contracti per ει; ut, ὄψεως,
ὄψεων-ὄψεων ὄφει, ὄφεις

Sing. N. τὸ σῖν ηπ ι. G. -ιϙ D. -ιῖ, ι, A. -ι, V. ι.

Dual. N. A. V. -έε, G. D. -ίοιν.

Plur. N. -ια ι, G. -ίων, D. ισι, A. -ια ι, V. -ια, ι.

Sing. N. ὁ βασιλ-ας, G. -έϙ, D. -έι -ει, A. -έα, V. εὔ.

Dual. N. A. V. -έε, G. D. -είοιν.

Plur. N. -εις -εις, G. -έων, D. εὔσι, A. -εας εῖς, V. -έες -εις.

Sing. N. ὁ πρῆσβ-υς, G. -εϙ, D. -εῖ -ει, A. -υ, V. -υ.

In cæteris ut forma in -ας. Tantum in Dativo Plurali -εσι.

Sing. N. τὸ ἄς-υ, G. εϙ, D. -εῖ ει, A. υ, V. υ.

Dual. N. A. V. -εε, G. D. -είοιν.

Plur. N. -εα η, G. -έων, D. εσι, A. -εα η, V. -εα η.

Et horum (saltem masculinorum) genitivus per εως usitator.

Genera Nominum

Dignoscuntur vel ex Significatione, vel Declinatione.

* Sed Nomina lapidum sunt Regula ex * Significatione Græcis cum Latinis communis sunt

In primâ Declinatione Genus certum est.

In Secunda: Nomina in -ϙ plerunque Masculina

(exceptis circiter † 70 Fœmininis, & paucioribus Communibus.) In -ον semper sunt Neutra, nisi Fœminina Propria.

In Tertia: Nomina in -αν, λω, ω; in ης, υς -ες; in -ας, (excipe -ας-ἄδϙ fœm. & ας αῖϙ neut. in ης, (excipe -της -ηῖϙ, fœm.) in εις, ος, & ως plerunque sunt Masculina.

Nomina

Institutio Compendiaria.

9

Nomina in γξ, εδῶν vel ηδῶν, in ιν vel ις -ινΘ, in ας, εις, ις, (exceptis Masculinis aliquot in ις -ιΘ) τυς ις, & ρς, pleraq; sunt Fœminina.

In ος & αρ, sunt neutra: sed ὁ ἔγκας, †αρ, ἡ δάμαρ.

Heteroclitia

Sunt vel, 1. Variantia, 2. Deficientia, 3. Redundantia.

Variantia (1) Genus.

In Singulari Masculina sunt, in Plurali Neutra: Ἔρεμδος, ζυγός, τάρταρος, χέδρω†. Pl. α. Sequentia pluraliter Masculina & Neutra: Δεσμός, δίφρος, κύκλος, λύχρΘ, μηρός, μόχλΘ, νῶλΘ, πυρρός, σταβμός, τερσός, τραχὺλΘ, χάλινΘ, Pl. οι vel -α.

In Singulari generis sunt fœminini, in * Nom. & * Atticè Acc. dualibus Masculini, ὀδός cum compositis & πόλις. Sed κέλευθΘ in toto plurali Fœmininum est & Neutrum. omnia fœminina sic flectuntur.

(2) Casum.

Quædam Neutra in αρ, quasi a nominibus in ας genitivum formant; ut, ἡ παρ, ὄνειαρ, φρέαρ, &c. His adde γάλα γάλακτΘ, ὄναρ ὀνέειλΘ, ὕδωρ ὕδαλΘ, ἔς ἄπός, &c. Ζεύς sic inflectitur. Sing. Nom. ὁ Ζῶς, G. Ζῶδος vel Διδός, &c, V. Ζῶ.

(3) Genus & Casum.

Sing. Nom. Γυνή, G. γυναικός, D. -ί, A. αἶκα, V. γύναι.

Dual. N. A. V. † αἶκε, G. D. αἰκοῖν, &c. tanquam * Poetæ à γύναιξ.

Sing. N. Χεῖρ, G. * χεῖρς, D. -ί, &c.

Dual. N. A. V. τῶ χεῖρε, G. D. ταῖν χεερῶν cætera imparisyllabice nisi Dat. Pl. χερσί.

† τῶ
in omni-
bus casibus
cætera imparisyl-
labicis ab-
Defici- jiciunt .

Deficientia (1.) Casibus.

Aptota sunt Nomina literarum; ut, Ἀλφα. Voces naturales; ut, κοῖ, & τεχνικῶς positæ. Peregrinæ itidem; ut, Δαβίδ. quædam deniq; particularia; ut, τὸ ὄρελθ, χρεών, &c.

Monoptota; ut, ἡ δῶς, &c.

Diptota; ut, ὁ λάας, A. λάαν· ὁ λῆς, A. λῆν.

Triptota deniq; ut ὁ χὺ ἡ μάριτος, A. μάρτω, Dat. Pl. μάρτυσι. Nomina quædam propria tres habent terminationes, qui tamen sufficiunt omnibus casibus; ut, N. Ἰησῦς, G. D. V. Ἰησὺ, A. Ἰησὺν. Θωμᾶς - ᾧ ἄν. Neutra quædam unicam terminationem per tres casus; ut, Βεῖτας, Δίμας, &c.

(2.) Numero.

Duali & plurali carent Nomina propria, unī tantū tributa. Item ὁ αἶψ, ἡ αἶς, &c. Singulari & Duāli carent nomina quædam Fæstorū; ut, Διονύσια. Urbium; ut, Ἀθῶναι. Pluribus singularibus propria; ut, Ἐυμήδεις, Ἐφορί. Item particularia; ut, κίερα, &c.

Redundantia (1.) Nominativo.

Masculina in ηρ & ωρ ut, ὁ κλήτηρ, κλήτωρ.

Feminina in α & η ut, ἄχνα & ἄχνη.

Neutra in θ & ον. ut, τὸ δένδρεθ & δένδρον. Et plura variorum generum atq; aliarum terminationum.

(2.) In Genitivo.

Nomina quædam in υς efferunt genitivum ad formam secundæ & tertiæ Simplicium; ut, ὁ νῦς, G. νῦ vel νοός, &c. Alia in ως ad formam Atticorum secundæ, & communium tertiæ; ut, ὁ Μίγας, G. Μίγω & Μίγωθ. γέλως, γέλω, γέλωθ. In ις ad formam tertiæ Sim-

Simplicium & secundæ Contractorum; ut, Τίγρις-ιδθ & -ιδθ.

Redundantibus accensenda est ingens turba ἐτεροκλί-
τως contractorum. Ea sunt vel,

1. Ὀλοπαδῆ per omnia Contractorum passa in de-
clinatione,

Primâ: ut, Ἑρμῆας-ῆς, -ῆς -ῆς. Μυῖα -ᾶ, ᾶς -ᾶς.

Secundâ: ut, Νόθ -νῆς, νόθ νῆ. Ὀσέον ὄσεν, -ῆς -ῆς.

Tertiâ: Πλακῶεις -ῶς, ὀνθθ -ῶθθ, & plura plu-
rium terminationum. Huc pertinent neutra quædam in
ας quæ in genitivo tollunt τ, adeoq; in contracta abe-
unt; ut,

Sing. N. τὸ κέρ -ας, G. ατθ -αθθ -ας, D. ατ-
-αῖ -α, A. V. κέρας.

Dual. N. A. V. -ατε -ας -α, G. D. ἄτοιιν -άοιν, ὦν.

Plur. N. -ατα -αα -α, G. -άτθ -άων, ὦν, D.
ασι, ῶς.

2. Ὀλιγοπαδῆ, contracta in N. A. V. pluralibus;
Eâq; vel in υς ut, βότρυς υς -υας υς, vel in αυς -αθθ
ut, ναῦς νάες νάας ναῦς; vel in εις, ut, βῆς βόες βόας
βῆς, vel deniq; in ις ut, εἰς εἰδες εἰδας εἶς.

De Denominativis.

Substantiva non rarò pariunt alia Substantiva Deno-
minativa dicta, è quibus potentur (1.) Fæmineum,
(2.) Patronymicum, (3.) Diminutivum, (4.) Amplifi-
cativum.

1 Fæmineum.

Formatur à suo Masculino, vel simpliciter in α vel η,
servato accentu & numero syllabarum; ut, Θεὰ à Θεός,
κῶρη à κῶρθθ vel mutato altero aut utroq; ut Ὀρεσίας
ab Ὀρεσῆς, βασίλεια à βασιλῆς, ῶς.

2. Patronymicum.

Est nomen proprium personæ, quod à nomine potissi-
mum patris, interdum avi & matris, derivatur, estq; vel

Masculinum quod fit à genitivo primitivi, mutando Terminationem communiter in *ίδης*, (in Nominibus primæ Simplicium in *άδης*) & post longam in *ιάδης*. ut, *Πειριάδης* à *Πειράμ*, *Λαερτιάδης* à *Λαέρτ*.

Fœmininum in *ις* ex Masculinis, removendo *δν*. ut, *Νεσσείδης* *Νεσσείς*. Vel in *νις*, ex recto primitivorum mutando Terminationem; ut, *Χρύσης* *Χρυσήνις*.

Ionica Prætronymica desinunt in *ίων*; ut, *Κρονίων* pro *Κρονίδης*, utrumq; à *Κρόν*.

3. Diminutivum variarum Terminationum, Vel Masculinum; ut, *ἐρώτυλ* ab *ἔρως*. Vel Fœmininum ut, *παιδίσκη* à *παῖς*. Vel Neutrum in *ιον* ut, *παιδίον* à *παῖς* *παιδός*.

4. Amplificativum, Variorum itidem Generum & Terminationum; ut, *παιδνός* à *παῖς*, *χερμάδιον* à *χερμός*.

Adjectiva.

Imitantur Analogiam & Anomalias Substantivorum, Habent autem Tres Terminationes. in Nominati- } Duas } hæc flectuntur per tres
vo, vel, } Unam } Articulos.

Adjectiva trium Terminationum desinunt

Mas. Fem.

Neut.

* Sed ἄλλο, αὐτό, τὸ, ἐκεῖνο.

In { -ας -α imparisyl.
          -εις -εσσα
          -υς -εια

* -ον ad formam 1æ & 2æ S.
-αν } ad formam tertię &
-εν } primæ Simplicium.
-υ ad form. 2æ con. 1æ sim.

In *Θ*, ut, Sing. N. *καλ-ός -ή -όν*. G. *-ῶ -ῆς -α, -ε*. Sed Adjectiva in *Θ* purum & *ρΘ*, faciunt Fœmininum per *α*. ut, *ἀγία*, *ἀνδρεὺς ἀνδρέα*. Excipe Materialia in *-εΘ*. ut, *χρύσεΘ* -*έη*, & Numeralia in *-οΘ*. ut, *ὄγδοΘ* -*όν*. Sed *ἀπλόΘ* -*ές*, *ἀπλόη* -*ή*.

In *ας* ut, Sing. N. *πᾶς πᾶσα πᾶν*, G. *παντός πάσης παντός, -ε*. Sed *μέλας* & *τάλας*, Sing. N. *-ας -να -αν*, G. *-ανΘ* -*αίνης -ανΘ*. *ε*. A. *-αν -αίνα -αν*. Μέγας verò μεγάλη μέγα, G. *άλη* -*άλης άλη*, *ε*.

A.

A. μέγαν μεγάλην μέγα, V. μέγας μεγάλη μέγα.
Cætera acsi à μέγαλθ.

In eis ut, χαιεις-εία -εν. G. -ενθ- έως, ενθ, θς.
V. χαιεν & χαιει -εσσα -εν, θς.

In us ut, Sing. N. οξύς εια υ, G. -είθ- -είας έθ-,
D. έι έι εια -έι έι. Sed * πολυς πολλή πολυ, G. πολλε * Poetæ
πολλης πολλε, D. πολλω -η -ω, A. πολλυν πολλην πολυ. etiam
Poetæ inflectunt ad formam secundæ Contractorum πολλος η
per omnia; ut, Sing. N. πολυς, G. έθ-, D. έι έι, θς. ον.

Adjectiva trium Articulorum θ duarum Terminationum
desinunt,

Communia, Neutra.

In { *θ ον 2æ Simp. { ις ι { λω εν { υς υ tertix { ες εν Simp. { ων ον { ωρ ορ { ης ες ιæ Cont.	{ ut, ο κ; η κ; τδ { ευδοξ-θ -ον { ευχαρ-ις -ι { αρρ-λω -εν { αδακρ-υς υ { δίπ-ης -ην { ευδαίμ-ων -ον { μεγαλήτ-ωρ -ορ { αληθ-ης -ες	* Attica in -ως ον e- jusdem, ut ευγεως ον † Sic Ad- jectiva contracta In-οθ-ης -οον -ην.

Pauca sunt in ας αν tertix Simplicium; ut, αειν-
-ας -αν.

Pleraq; Adjectiva composita & derivata in θ sunt
duarum terminationun: Atticè etiam omnia sic infle-
ctuntur; Ex his tamen nonnulla interdum scæminium
habent a Masculino diversum; ut, αθανάτος άτη, τέ-
σιω -ενα, θηλύς -εα, θς.

Adjectiva trium Articulorum θ unius Terminationis
desinunt

In ιν, ς, ε, ξ, vel ι. ut, ο κ; η κ; τδ τριγλώχιη
μάκαρ, μάκαρς, άρπαξ, αιδιώι.

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius ter-
minationem in reliquis casibus, habita ratione generis
ut pluris

ut plurimum sequuntur; ut, *εὐχαις* -ιτθ, paucis exceptis.

Multa Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur esse duorum tantum generum, in neutro vix inveniendæ; ut, *φιλέλλω*. Quædam unius; ut, *φιλοβασιλεύς*, in -ης primæ simplicium, & ejus fœmininum in -ης tertiæ; ut, *βοηλά-της* -τις. G. τῆ -τιδθ.

Adjectiva Heteroclitica.

Numeralia multa. Cardinalia; ut, *Εἷς*, *δύο*, *τρεῖς*, *ἑς*. Sing. N. *εἷς μία ἓν*, G. *ἑνὸς μίας ἐνός*, D. *ἐνὶ μιᾷ ἐνὶ*, A. *ἓνα μίαν ἓν*, cæteris caret. Sic composita *ἑδείς* & *μυδείς*, quæ tamen reperiuntur pluralia.

* Atticè Sing. caret. Dualiter N. A * *Δύο*, G. D. *δυοῖν*, fœm. *δυεῖν*, D. *δυσί*. Sed *δυὸ* omnium casuum generumq; est extra Dativum.

D. N. A. * *Ἄμφω*, G. D. *ἄμφοιν* omnium generum, cæteris caret.

Plur. N. *οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία*, G. *τρεῶν*, D. *τρισί*, A. *καὶ καὶ τὰς τρεῖς καὶ τὰ τρία*.

Plur. N. *οἱ καὶ αἱ τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα*, G. *τεσσάρων*, D. *τέσσαρσι*, A. *καὶ καὶ τὰς τέσσαρας καὶ τὰ τέσσαρα*.

¶ A quatuor usq; ad centum non declinantur Cardinalia; ut, *πέντε*, *ἐκατόν*. Quæ autem numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt & regularia; ut, *διακόσιοι* αἱ α.

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem *quotius* aptè respondent; ut, *πρῶτθ*, *δεύτερος*, *τρίτος*. Ex his manant Dialia; ut, *πρωταῖθ*, *ἑς*. Et hæc omnia regularia.

Numeralia multiplicativa in *πλόθ* *πλῆς*, *όλοπαθῃ* sunt; ut, *διπλόθ*, *διπλῆς*.

Adjectivis accidit Comparatio.

Gradus Græcis cum Latinis communes.

Positivus desinit in *ας*, *αις*, *ης*, *ω*, *ης*, *ις*, *ς*, *ος*, *ους*, *υς*, *ων*.

Adjectiva

Adjectiva in *ος* post longam formant Comparativum, mutando *ς* in *τερ* ⊕, & Superlativum in *τατ* ⊕ ut, *σέμν* ⊕, *ότερ* ⊕, *ότατ* ⊕. Post brevem, mutant *ο* in *ω*. ut, *σοφός*, *ώτερ* ⊕, *ώτατ* ⊕. Post ancipitem, vel retinent vel mutant *ο* ut, *ίκαν* ⊕, *ότερ* ⊕, *ότατ* ⊕, & *ώτερ* ⊕, *άτατ* ⊕

Adjectiva in	<i>αρ</i>	} <i>αφαιμunt</i> <i>τερ</i> ⊕ & <i>τατ</i> ⊕	} <i>Neu. Sin. Maf. Pl. Maf. Sing.</i>	<i>μάκ-αρ</i> , <i>άρτερ</i> ⊕, <i>άρτατ</i> ⊕.
	<i>εις</i> *			<i>χαεί-εις</i> , <i>έσερ</i> ⊕, <i>έσατ</i> ⊕.
	<i>ις</i>			<i>γασρ-ις-ίσερ</i> ⊕, <i>ίσατ</i> ⊕.
	<i>υς</i>			<i>άπλ-υς</i> , <i>ύσερ</i> ⊕, <i>ύσατ</i> ⊕.
	<i>λω</i>			<i>τέρλω-ενες</i> , <i>ενέσερ</i> ⊕, <i>έσατ</i> ⊕.
	<i>ων</i>			<i>σώφρων-ονες</i> , <i>έσερ</i> ⊕, <i>έσατ</i> ⊕.
	<i>ας</i>			<i>μέλας-αν</i> , <i>άντερ</i> ⊕, <i>άντατ</i> ⊕.
Adjectiva in	<i>ης</i>	} <i>αφαιμunt</i> <i>τερ</i> ⊕ & <i>τατ</i> ⊕	} <i>Neu. Sin. Maf. Pl. Maf. Sing.</i>	<i>ευσεβής-ες</i> , <i>έσερ</i> ⊕, <i>έσατ</i> ⊕.
	<i>υς</i>			<i>ευρύς-ύ</i> , <i>ύτερ</i> ⊕, <i>ύτατ</i> ⊕.

* Eliso *ι*.

Sed *υς* sæpe mutatur in *ίων* & *ισος*. ut *ευρύς*, *ίων*, *ισός*. Et Nomina in *ξ*, vertunt *ες* plurale in *ίσερς* ut, *άρπας*, *άρπαγες*, *ίσερς*, *ίσατος*.

Comparatio Anomala Adjectivorum.

1. In ⊕ ut, *ράδιον*, *ράων*, *ράτος*· *ολίγος*, *ολίγων*, *ολίγισος*, &c. Quædam Adjectiva multifariam, & sæpe aliunde formant Comparativum & Superlativum. Ea sunt *άγαθός*, *έδλος*, *κακός*, *μικρός*.

Άγαθός { *άμείνων* † *άγαθώτατος*.
                  { *αρείων* *δεισος*, &c. Vid *Rud. p. 31.* † Rarius

Quædam in ⊕ abijciunt *ο*, alia *ω* in Comparativo & Superlativo : ut, *φίλος*, * *φίλτερος*, *φίλτατος*. * Etiam & Attici formant multa in ⊕ per *έσερς* & *έσατος*. *φιλίων*, Alia per *αίτερος* & *αίτατος*, pauca in *ίσερς* & *φιλίος*. *ίσατος*.

2. In *ας* ut, *μέγας*, *μέγων*, *μάσσω*, *μέγισος*.

3. In *υς* ut, *πολύς*, *πλείων* & *πλίω*, *πλεῖσος*. Et alia aliarumq; terminationum.

Comparativa in *ων* præsertim irregularia in Acc. Sing. & Nom. Acc. & Voc. Pluralibus contracte fiuntur, ut,

ut, Acc. ἡ καὶ ἡ πλείονα οα ω; N. Pl. πλείονες οες υς,
καὶ τὰ πλείονα οα, ω, Acc. πλείονας οας υς, καὶ τὰ, &c.
Voc. ut Nom.

Sic &
quædam
Superlati-
va; ut,
ἐλαχίσ-
τερη.

Comparativa multa in ων & ιων parturiunt quandoq;
alia Comparativa, ων vertitur in ὅτερη, ut χείρων, χεί-
ρότερη, multò pejor: ἰων mutat ι, & præcedentem Con-
sonam in σσ ut, παχίων πάων, [Sic κρείττη κρείσσων
pro κρείττων.]

Comparatio etiam accidit dictionibus, quæ factâ
Comparatione migrant in Adjectiva

1. Substantivis: Neutris multis in η, mutato η
per ιων & ιςη. ut, Ἀίχη, αἰχίων αἰχίςη. Ἐχθρη,
ἐχθρίων, ἐχθρίςη: Et aliis, aliorumq; generum &
terminationum.

2. Verbis verso ut plurimum ω in τερη & τατη.
ut, δέω, δέύτερη, δέυτατη.

3. Participiis in έςερη & έσατη. ut, ἐρρώμηνη,
ἐρρώμηνέςερη, ἐρρώμηνέςατη,

4. Pronomini; ut, αὐτός, αὐτότατη.

5. Adverbiis; ut, ἄνω, ἀνώτερη, -ώτατη, ὕς.

6. Præpositionibus; ut, πρὸ, πρύτερη, πρὸτατη,
πρὸατη, πρὸατη.

Pronomen

Est vel Simplex, vel Compositivum.

Simplex, vel (1) Primitivum; ut, ἐγώ, σὺ, ἔ.
(2) Indefinitum; ut, δέϊνα, &c. hæc proprias habent
declinationum formas.

Sing. N. ἐγώ, G. ἐμέ vel μέ, D. ἐμοὶ vel μοι, A.
ἐμέ vel μέ.

Dual. N. A. νῶϊ νῶ, G. D. νῶϊν νῶν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, Accu. ἡμᾶς,
V. ἡμεῖς.

Sing. N. σὺ, G. σέ, D. σοι. A. σέ, V. σὺ.

Dual. N. A. V. σφῶϊ σφῶ, G. D. σφῶϊν σφῶν.

Plur. Nom. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, Accu. ὑμᾶς,
V. ὑμεῖς, Sing.

Sing. N. caret. G. ἕ, D. οἷ, A. ἕ.

Dual. N. A. (φωὲ σφῆ, G. D. (φῶιν σφίν.

Plur. N. (φῆς, G. σφῶν, D. σφίσι. A. σφᾶς.

Sing. N. ὁ, ἡ, τὸ δέινα, G. τὸ καὶ τὸ δέινθ' & Mas. Δέινα vix δέινατθ', D. τῷ δέινατι καὶ τῇ καὶ τῷ δέινι, A. τὸ δέινα, legitur, nisi cum articulo præcedente.

3. Demonstrativum; ut, οὗτος, ἐκεῖνθ'.

4. Relativum; ut, αὐτός, ὅς.

5. Possessivum; ut, ἐμὸς, σὸς, ὅς νωίτερος, (φωίτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, (φέτερος,

Et flectuntur hæc omnia more Adjectivorum in -θ'. ut; ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν sed ἐκεῖνθ', ἐκεῖνη, ἐκεῖνο· αὐτός, αὐτὴ, αὐτό· & οὗτος paulò secus.

Sing. N. οὗτος αὐτὴ, τῆτο, G. τέτυ, ταύτης, τέτυ, D. τέτω, ταύτη, τέτω, A. τῆτον, ταύτῃ, τῆτο.

Dual. N. A. τέτω, ταύτα, τέτω, &c.

Plur. N. ἔτοι, αὔται, ταῦτα, G. τέτων, D. τέτοις, ταύταις, τέτοις, A. τέτες, ταύτας, ταῦτα.

Pronomina Defectiva.

G. { Ἐμαυτῆ } αὐτῆς -αυτῆ, D. -αυτῇ, -αυτῇ -αυτῷ,
 { Σεαυτῆ } A. αὐτὸν αὐτὴν αὐτό. Duali & Plu-
 { Ἐαυτῆ } rali carent excepto ἑαυτῆ.

Plur. G. ἑαυτῆς vel αὐτῆς, D. οἷς -αῖς -οἷς. A. -ῆς -ᾶς -ᾷ, pro quo legitur, Plur. G. (φῶν, αὐτῆς, D. (φισιν, αὐτοῖς, A. (φᾶς, αὐτός.

Verbum

Est vel personale vel impersonale, transitivum vel intransitivum, seu neutrum; ut apud Latinos.

Voces Græcis tres sunt, Activa, Passiva, & Media.

Tempora in voce Activâ, & Mediâ, octo, in Passivâ novem: Præsens, Imperfectum, Perfectum, Plusquamperfectum, Futurum primum & secundum, Indefinitum primum & secundum. Quibus accedit in voce Passivâ Paulò post futurum.

Tempora sunt vel (1.) Principalia, viz. Præsens, Futurum, & Præteritum: sed in Voce Passivâ, Præsens,

D

Præ-

Præteritum & Indefinitum secundum: Vel (2.) Cognata, quæ noscuntur ex Formatione.

Modi quinque sunt, Indicativus, Imperativus, Optativus, (qui non raro Potentialis vim habet) Subjunctivus & Infinitivus.

* Revera tantum 4. nam Contracta & Verba in μ sunt tantum speciestertiae Conjugationis, in quibusdam paulo varia.

Conjugationes sunt * decem; quatuor Barytonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μ .

Conjugatio dignoscitur per litteram formativam, five Characteristicam. Characteristica Præsentis est Litera præcedens ω vel $\omicron\mu\alpha\iota$, $\mu\iota$ vel $\mu\alpha\iota$. Characteristica Futuri & Præteriti est litera utriusvis propria.

Characteristica Futuri distinguit Conjugationes Barytonorum; cætera tantum sua & cognata Tempora.

Dicuntur Verba Barytona, quia in eorum ultimâ intelligitur tonus Gravis.

Characteristica.

In Conjugatione	primâ	{	α τέρω	{	Ψ	{	τέρω	{	Φ	{	τέτερω
			β λείβω				λείω				λέλειφα
			φ γράφω				γράφω				γέγραφα
			π τυπώ				τύω				τέτυφα
	secundâ	{	κ πλέκω	{	Ξ	{	πλέξω	{	χ	{	πέπλεχα
			γ λέγω				λέξω				λέλεχα
			χ βρέχω				βρέξω				βέβρεχα
			σ ορύσσω				ορύξω				ώρυχα
	tertiâ	{	τ ἀνύτω	{	Σ	{	ἀνύσω	{	κ	{	ἤνυκα
			δ ἀπώδω				ἀπώσω				ἔαπωκα
			θ πλήθω				πλήσω				πέπληκα
			ζ φράζω				φράσω				πέπρακα
	quartâ	{	ω purum τίω	{	Ω	{	τίσω	{	κ	{	τέτικα
			λ ψάλλω				ψάλλω				ἔψαλλα
			μ νέμω				νέμω				νενέμηκα
			ν φαίνω				φανώ				πέφαγκα
	{		ρ ἀπείρω	{		{	ἀπερῶ	{		{	ἔαπερακα
			$\mu\nu$ τέμνω				τέμῶ				τέτέμνηκα

Typus

Typus Barytonorum in Voce Activa.

	Singulariter.	Dualiter.	Pluraliter.
Indicat. Pres.	-ω	-εἶ	-οἶον -εἶτε -ουσι
Imperfect.	-ον	-ε	-οἶον -εἶτε -ον
Futur. 1.	-ω	-εἶ	-οἶον -εἶτε -ουσι
Indef. 1.	-α	-ε	-αἶον -αἶτε -αν
Perfect.	-α	-ε	-αἶον -αἶτε -ασι
Plusq; perf.	-ειν	-εἶ	-ειν -εἶτε -εισαν
Indef. 2.	-ον	-εἶ	-οἶον -εἶτε -ουσι
Futur. 2.	-ω	-εἶ	-οἶον -εἶτε -ουσι
Imper. Pres. Imp.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Perfect.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Indef. 1.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Indef. 2.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Optativi Pr. Imp.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Futur. 1.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Indef. 1.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Perfect.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Futur. 2.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Subjunctivi Pres.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Indef. 1.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ
Perfect.	-ύπ	-εἶ	-ύπ -εἶτε -ύπ

Infinitivi Præs. & Imp. τύπῃ-ειν, Fut. 1. τύψαι, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Plu. perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπῆν.

Participium Præs. τύπῃ-ων -ουσα -ον, G. -οντο, -έσης -οντο, &c. Sic Fut. 1. τύψων & Indef. 2. τυπών.

Indef. 1. τύψ-ας-ασα αν, G. αντο δέσης -αντο, &c. Perf. τετυφ-ές-ῃα-ός, G. ότο ῃας ότο, &c. Fut. 2. τυπ-ών -ῶσα-ῶν, G. ῶντο -έσης ῶντο, &c.

Vocativus Participiorum idem est cum Nominativo.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπῃω	τύπῃε	τύπῃοιμι	τύπῃω	τύπῃειν	τύπῃων
Imp.	ἔτυπῃον					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυθα	τέτυφε	τετύθοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Pluq.	ἔτετύφην					
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπῆν	τυπών
Fut. 2	τυπῶ		τυποίμι		τυπῆν	τυπών

Futurum primum quartæ variatur ut Futurum secundum τυπῶ. ut, περῶ, περῶμι, περῆν, περῶν.

Temporum Formatio.

Præsens est Thema & Fundamentum.

Imperfectum formatur à Præsenti, mutando ω in ον & præponendo augmentum; ut, τύπῃω ἔτυπῃον.

Augmentum est duplex, Syllabicum vel Temporale, utrumq; præfigitur Imperfecto, Perfecto, & Pluquamperfecto, Indefinito primo & secundo, in Indicativo; sed in reliquis modis soli Perfecto.

Syllabicum Augmentum est ε præfixum Verbo, cum incipiat à consona, augens syllabas.

Si.

Si verbum incipiat à ρ geminatur ρ post ε in omnibus temporibus quæ augentur: ut, *ρίπτω ῥρίπτον.*

Temporale Augmentum est η vel ω præfixum Verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι α & ε in η, ο in ω mutatur, ι diphthongorum subscripto; ut, *ἀκύνω, ἡκύνω, ἡρεῖδω, ἡρεῖδον, αἰκίζω, ἡκίζον, οἰκίζω, ὤκίζον.*

Sed αω, αίω, ἀηδέσσω, ἀηδίζομαι augmentum non admittunt: uti nec derivata ab οἶαζ, οἶνθ, οἶωνδς, & οἶςθ & interdum pauca particularia ab οι incipientia.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt ι post ε: ut, *ἔχω, εἶχον, ἔπω, εἶπον, & εἶπα,* (quod servat augmentum in omnibus modis) &c.

Si verbum incipiat ab immutabili, nullum habet augmentum: Immurabiles autem sunt η, ι, υ, ω, ε, ου, ε, ut, *ἡκω, ἡκον, ἔταζω, ἔταζον, &c.*

Augmenta Compositorum.

Verba composita augmenta habent in medio si incipiunt a Præpositione, vel δὲ & ἀ ante mutabilem; ut, *καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, δυσαρρέσιω, δυσαρρέσεν, ευεργετέω, ευηργέτεον.* Excipe pauca; ut, *ἀμφισβητέω ἡμφισβήτεον, &c.*

Cætera augmentum habent in initio; ut, *φιλοσοφείω, ἐφιλοσόφειον.* Quædam tamen in principio & in medio augentur; ut, *ἀνορθόω, ἠνώρθοον, &c.* Nonnulla interdum in principio, interdum medio; ut, *ανοίγω, ἠνοιξα, & ἀνέωξα, &c.*

Futurum primum

Formatur à Præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

{	primâ in ψω ut, <i>τύπλω, τυψω.</i>
	secundâ in ξω. ut, <i>λέγω, λέξω.</i>
	tertiâ in σω ut, <i>ἄδω, ἄσω.</i>
	quartâ circumflectitur ω & penult. corripitur; ut, <i>κείνω, κεινώ.</i>

Verba.

Verba multa in ζω, formant Futurum & Præteritum, cæteraq; Tempora, quæ inde manant, ad formam secundæ Conjugationis per ξω & χα' ut, σπείζω, σπείξω, ἐσπείχα, &c.

Συγπίζω, Nonnulla habent ξω & σω' ut ἀρπάζω, &c.

ξω & ςξω. Duo habent γξω' viz. κλάζω, πλάζω.

Quædam etiam in σσω, formant Tempora ad formam tertiz Conjugationis; ut, * πρίσσω, πράσσω, πέπρακα, &c.

Penultima Futuri primi quartæ Conjugationis corripitur, vel elidendo secundam Consonam; ut, τέμνω, τεμῶ, vel secundam Vocalem Diphthongi; ut, φαίνω, φανῶ, vel breviando Ancipitem; ut, κείνω, κεινῶ.

Quædam Futura spiritum Thematici retrahunt; ut, θρέψω à τρέφω, θρέξω à τρέχω, θύψω, à τύφω, & ἔξω ab ἔχω. Καίω facit καύσω, κλαίω κλαύσω.

Indefinitum Primum

Formatur à Futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum; ut, τύψω, ἔτυφα.

Quinq; Indefinita Prima Futuri primi Characteristicam non assumunt; ἔδηκα, ἔδωκα, ἦκα, εἶπα, ἤνεγκα.

Penultima Indefiniti primi, semper longa, unde in quarta Conjugatione α mutatur in η, (si deperditum sit in Futuro, hic subscripto) & ε in ει' ut, φαίνω, φανῶ, ἔρηναι σπειρῶ, ἔσπειρα.

Præteritum Perfectum

Formatur a Futuro primo, mutando ω in α, & præponendo Augmentum; ut, σκάψω, ἔσκαφα.

Quod si verbum incipiat à simplice consonâ vel * mutâ ante liquidam repetitur prima Consona ante ε' ut, τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγραφα.

* Excipe

* Excipe γν, quod ē tantūm præponit. Sed μν repetit μ. Sic κλάομαι, κλήσω, & inusitata πλάομαι, πλώ priorem Consonam. Et pauca vel præponunt, vel negligunt.

In omni reduplicatione, tenuis pro aspirata ponitur; ut, φράζω, πέφρακα. Idem fit in omni syllabâ cujusq; dictionis, quories syllabam proxime sequentem Aspirata inchoat; ut, θάψω, τέταρα, ἔταρον.

Dissyllaba quartæ Conjugationis mutant ē futuri in α. ut, σελῶ ἑσαλκα. Sed retinetur ē futuri in μῶ. ut, νεμῶ νεκέμνηκα.

Dysyllaba in εἶνω, ἴνω, ὕνω, abjiciunt ν futuri in Præterito, ut, κεινῶ, κέκεικα. Cætera mutant ν in γ ut, φανῶ, πέφαγκα.

Perfecta in ηκα, non rarò abjiciunt primam vocalem thematis; ut, κεκάμνηκα (ἀ κάμνω) κέκηνηκα.

Plurquam Perfectum

Formatur à Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ē si verbum incipiat à Consona; ut, τέτυφα, ἔτετύφην.

Indefinitum secundum

Idem est cum Imperfecto; ut, ἔγγραφον.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

1. Penultima positione longa sic corripitur.

Verba quæ habent penultimam longam propter αλ, μν, πλ, abjiciunt posteriorem Consonam; ut, τύπλω, ἔτυπλον, ἔτυπον.

Verba in ζω, σω, vel τλω si forment futurum primum in ζω, habent Indefinitum secundum in * γον ut, τάτλω, * Sic ἔσμων vel τάσσω, τάξω, ἔταγον. -σω verò vertitur in -δον. γον, ἔλυγον ἀ σμύχων, ἔλυσαν.

2. Penul-

2. Penultima natura longa sic corripitur: η, ω, αι, αυ, mutantur in α· ut, λήθω, ἔλαθον, [Sic & ε· ut, τρέπω, ἔτραπον] & vertitur in υ· ut, φάγω, ἐφύγον. & in ο· ἔλεγον, ἔ-ut, ἀκέω, ἤκοον. & in ι· ut, λείπω, ἔλιπον. Sed in ἑταρον, ἑ-quarta conjugatione dissyllaba vertunt & in α· ut, φλέγον, ἑ-ᾠείρω, ἑᾠαρον. Trissyllaba & in ε· ut, ὀφείλω, ὀφελον.

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis, & circumflexa etiam vocales; ut, τέρω, ἑταρον. δατέω, ἑδεπον.

Nonnulla pro π tenui thematis consona sumunt
1. Mediam ε· ut, ἑλαβον, ἑκρυβον, ἀβλάττω, κρύπτω, &c. 2. Aspiratam φ. ut, ἔφον, ἑβαφον, ἀπῶ, βάπτω, &c.

Verba in ω purum exeuntia carent plerunq; Indefinito & Futuro secundis, atq; Præterito Medio. Multa etiam alia; ut, λήγω, &c. præcipuè polysyllaba in ζω & ωω ut, φερντίζω, φυλάσσω.

Futurum secundum

Formatur ab indefinito secundo mutando ον in ω circumflexum & abjiciendo augmentum; ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Tertiis personis Verborum in ι vel ε desinentibus, additur, si vocalis sequatur, & apud Poetas ante consonam.

Persona secunda & tertia singularis in Subjunctivo Verbi cujuscvis Activi, & secunda singularis temporum in μαι habent ι subscriptum finalibus α, η, ω. Eædem vocales ante μω sub se habent ι in Perfecto Optativi Passivi, retinentq; per omnes numeros & personas; ut, βεβοήμω.

Anomalum Eἰμι Sum.

Indicativus.

Sing.	Dual.	Plural.
<i>Præs.</i> εἰμι, εἶς vel εἴ, εἶς, Att.	ἐσδὸν ἐσδὸν	ἐσμεν, ἐσε, εἶσι.
<i>Imp.</i> ῥῶ, ῥῆς, ῥῆ, ῥῶ, Att.	ῥήτον ῥήτω	ῥήμην, ῥήτε, ῥήσαν.
<i>Plusq.</i> ἤμην, ἦσο, ἦτο	ἤμεθον, ἦθον, ἦτω	ἤμεθα, ἦθε, ἦντο.
<i>Fut.</i> ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσῃ	ἔσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσονται	ἔσόμεθα, ἐσθε, ἔσονται.

Imperativus.

Præs. ἴθι, ἴθι vel ἔσο, ἔσω | ἔσον, ἔσων | ἔσε, ἔσωσαν.

Optativus

Præs. εἴλω, εἶης, εἴη | εἴητον, εἴητω | εἴημην, εἴητε, εἴησαν
Fut. ἐσοίμην, ἐσοιο, ἐσοιτο, &c.

Subjunctivus.

Præs. ᾤ, ᾖς, ᾖ | ᾖτον, ᾖτον | ᾤμην, ᾖτε, ᾤσι.

Infinitivus.

Participium.

Præs. εἶδ, *Fut.* ἔσεσθι. *Præs.* ᾶν, ἔσας, ὄν. *Fut.* ἐσόμενθι.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
<i>Præs.</i> εἰμι	ἴθι vel	εἴλω	ᾤ	εἶδ	ᾶν
<i>Imperf.</i> ῥῶ	ῥῆι, ῥῶ	ῥήμην	ῥή	ῥήμην	ῥήν
<i>Fut.</i> ἔσομαι		ἐσοίμην	ἐσώμην	ἔσεσθι	ἐσόμενθι
<i>Plusq. perf.</i> ἤμην					

Eἶμι, Eo, ibo.

Ind. Præs. εἰμι, εἶς vel εἴ, εἶσι, [& ἴσι.] *D.* ἴτον, ἴτον, *P.* ἴμην, ἴτε ἴσι.

Imp. εἶν, εἶς, εἴ, *D.* ἴτον, ἴτω, *P.* ἴμην, ἴτε, ἴσαν.

Perf. Act. εἶσα. *Indef.* εἶσα inusit. unde εἶσαν, ἦσαν, &c.

Indef. 2. ἴον, quod percurrit modos. *Perf. Med.* εἶα unde, ἦα, ἦα, *Indef* &c. *Plusq.* ἤεν. *Fut.* ἔσομαι.

Imperat. Præs. ἴθι vel εἴ, ἴτω, *D.* ἴτον, ἴτων, *P.* ἴτε, ἴτωσαν.

Infinit. ἵνα, εἶναι, & ἵνα in comp.

E

Typus

Typus Barytonorum in Voce Passiva.

Singulariter.

Dualiter.

Pluraliter.

Indic. Præs.	τύπη	-ουαί	-η	-ει	-όμενον	-εων	-όμενα	-εων
Imperf.	έτυπ	-όμεν	-ε	-ετο	-όμενον	-εων	-όμενα	-εων
Perf. β.	τέτυ	-μμαι	-αι	-παι	-μμενον	-ων	-μμενα	-ων
Pl. perf.	έτετύ	-μμεν	-ο	-πιο	-μμενον	-ων	-μμενα	-ων
Paulo p. f.	τετύ	-ουαί	-η	-ει	-όμενον	-εων	-όμενα	-εων
Indef. 1.	έτύθη	-λυ	-ης	-η	-ητον	-ήτων	-ημην	-ητε
Sic Indef. 2.	έτύπ	-λυ	-ης, &c.	Fut. 1.	τύθη	ήσομαι.	Fut. 2.	τύπ
Imper. Præs.	τύπη		-ε	-έτω	-εων		-όμενα	ut Paulo post Fut.
Perf. β.	τέτυ		-ο	-φθω	-ων		-όμενα	-όμενα
Indef. 1.	τύθη		-ητι	-ήτω	-ήτων		-ήτε	-ήτε
Indef. 2.	τύπ		-ηθι	-ήτω	-ήτων		-ήτε	-ήτε
Opt. Præs.	τύπ	-όμεν	-οιο	-οιτο	όμενον	-όμενον	-όμενα	-όμενα
Perf. β.	τετυμ	-έως	-έλω	-η	-έως	-έτων	-έως	-έτων
Paulo p. f.	τετυ	-όμεν	-οιο	-οιτο	όμενον	-όμενον	-όμενα	-όμενα
Indef. 1.	τύθη	-έλω	-έως	-έμ	-έτων	-έτων	-έως	-έτων
Sic Indef. 2.	τύπ	-έλω.	Fut. 1.	τύθη	ήσομαι, & Fut. 2.	τύπ	ήσομαι, ut Paulo post. Fut.	
Subj. Præs.	τύπ	-όμεν	-η	-η	-όμενον	-όμενον	-όμενα	-όμενα
Perf. β.	τετυμ	-έως	-έλω	-η	-έως	-έτων	-έως	-έτων
Indef. 1.	τύθη	-έλω	-έως	-η	-έτων	-έτων	-έως	-έτων
Sic Indef. 2.	τύπ	-έλω	-η, &c.					

* De Personis Perfecti & Plusquam Perfecti teneatur Regula, p. 28.

Infi.

Infinitivi Præs. τύπῃ-εῖς. Perfect. τετύφθ-αι.

Paulo post Fut. τετύφ-εῖς.

Indef. 1. τυφθ } λῶαι. Fut. 1. τυφθ } ἥσεῖς

Indef. 2. τυπ } Fut. 2. τυπ } ἥσεῖς

Participium.

Præs. τυπῇ-όμε-

Perf. τετυμμε-

Paulo p. Fut. τετυφόμε- } νθ, νη, νον, νη, νης, νη, &c.

Fut. 1. τυφθ-ησόμε-

Fut. 2. τυπ-ησόμε-

Indef. 1. τυφθ } εἰς, εἶσα, ἐν ἐντθ, εἰσης, ἐντθ, &c.

Indef. 2. τυπ }

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imp.	Opt.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπῃ -ομαι	οίμην	οίμην	οίμην	εἶς	όμενθ
Imperf.	ἐτυπῇ -όμεν					
Perf.	τέτυ -μμαι	μῦθ	εἶμην	μῦθ	φθαι	μμένθ
Pl. perf.	ἐτέτυ -μμεν					
Indef. 1.	*ἐτύφ -θην	θην	θην	θην	θην	θην
Fut. 1.	τυφ -θήσομαι	θήσομαι	θήσομαι	θήσομαι	θήσομαι	θήσομαι
Indef. 2.	*ἐτύπ -ην	ην	ην	ην	ην	ην
Fut. 2.	τυπ -ήσομαι	ήσομαι	ήσομαι	ήσομαι	ήσομαι	ήσομαι

* Augmentum Indefinitorum non procedit ultra Indic.

Formatio Temporum.

Præsens formatur à Præsenti Activo, mutando ο in ομαι. ut, τύπω, τύπομαι.

Imperfectum, ab Imperfecto Activo, mutando ον in όμην. ut, ἐτυπον ἐτυπόμην

Indefinitum secundum, ab Indefinito secundo Activo, verso ον in ω. ut, ἐτυπον, ἐτύπων.

Futurum secundum à Futuro secundo Activo, mutato ω in ήσομαι. ut, τυπῶ, τυπήσομαι.

Perfectum deniq; à Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Primâ φα { purum in μαι· ut, τέλυφα, τέλυμαι.
impurum in μαι ut, τέλυρφα, τέλυρμαι.

Secundâ χα { in γμαι· ut, λέλεχα, λέλεγμαι.
post γ in μαι· ut, ήλεγχα, ήλεγμαι.

Tertiâ κα in { σμαι ut, πέπεικα, πέπεισμαι.
μαι cum penultima Perfecti Activi sit longa & Characteristica Præsentis ω purum; ut, λέλεκα, λέλεμαι.

Quarta κα in μαι· ut, έφαλκα, έφαλμαι.

Quædam verba in ω purum formant Perfectum

1. In σμαι· cum penultima sit longa; ut, ήκηκα, ήκυσμαι· Sic, κελῶ, κέρω, παίω, σείω, &c.

2. In μαι, cum penultima sit brevis aut anceps, ut, ήεκα, ήεμαι· Sic, θύω, λύω, ώρῶ, περιῶ, &c.

3. In σμαι & μαι. ut, κέκληκα, κέκεισμαι & κέκλημαι.

Disyllaba primæ quæ in penultima habent τρε mutant ε in α· ut, ερέω, ερεφα, ερεμμαι.

In secunda & tertia conjugatione penultima & frequentius abjicit ε· ut, πέφυγμαι, κέχυμαι.

Verba in αίνω & ύνω læpe formant perfectum in σμαι· ut, μιαίνω, μολύνω, μεμίασμαι, μεμόλυσμαι.

Persona Perfecti.

Secunda singularis oritur à prima, mutando consonas ante αι in Characteristicam Futuri primi Activi; ut, τέλυμαι, τέλυφαι. Solam verò μ post liquidam thematicis; ut, τέλυρμαι, τέλυρσαι. In quarta μ semper vertitur in σ ut, έπαρμαι, έπαρσαι.

Tertia singularis profluit à secunda, verso * σ in τ. ut, έπαρσαι, έπαρται.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis à tertia singulari, mutando tenues in aspiratas; ut, τέλυπθ, τέλυφθ.

*In tertijs à σμαι, σ retinetur interfecto τ· ut, πέφασαι.

τέλυσθον, τέλυσθε. Assumitur σ ante θ; ut κέκειθ, θον.

In reliquis modis Imperativus deducit secundam singularem à secundâ singulari Indic. reliquas à secundâ plurali; Ex quâ etiam fuit perfectum Infinitivi; ut, τέτυ-θε, φθαι.

Optativus & Subjunctivus unitatissimè formantur per participium & ἔλω, ῶ. Quandoq; in Optativo μαι purum Indicativi vertitur in μω ut, λέλυμαι λελυμῶ. ἔλω, & λελύμω. At α, ε, ο assumunt ι ante μω in Optativo, & in Subjunctivo mutant brevem in ω ut, ἐκλαμαι, ἐκλαίμω, ἐκλῶμαι.

Tertia pluralis fit à tertia singulari desinente in ται purum, posito ν ante ται ut, κέκειθ, κέκεινθ. Quod si tertia singularis desinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem Verbi εἰμί ut. τέτυπθ, τέτυμμεθ εἰσι. Similiter post υ diphthongi. Ad hunc modum Plusquam perfectum format personas.

Cætera tempora passivæ vocis formantur à Perf. passivo.

Plusquam perfectum à prima singulari, verso μαι in μω, & præfixo ε, si incipiat à consonâ; ut, τέτυμμαι, ἐτέτυμμω.

Paulo post Futurum à secunda singulari posito ομ ante αι ut, τέτυπθαι, τέτυφθαι.

Indefinitum primum à tertia singulari mutando ται in θω. ut, ἤκεσθαι, ἤκέσθω. κ & π ante ται in suas aspiratas; ut, ὤρεσθ, ὠρέσθην. Repetita consona abjicitur; ut, τέτυπθ, ἐτέτυθω.

Indefinitum primum interdum assumit σ in penultima; ut, ἐμνήσθω à μέμνηθ. Interdum amittit σ. ut, ἐσώθω à σέσωσαι. In nonnullis vertit η in ε in aliis retinet utrumq; ut, ἐρρήθω et ἐρρέθω.

Verba quæ in Perfecto verterant ε in α, hic resumunt ε ut, ἦσεσθ, ἐσρέσθω.

Rarissime

Futurum primum formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι, & amovendo augmentum; ut, ἐτέτυθω, ut ἐπιβή-
τυφθήσομαι. Reperitur aliquando in Subjunctivo. σεο, Il. θ.

Vox

Vox Media.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
<i>Præs.</i>	τύπῃ -ομαι	ε	οίμην	ωμαι	εἶναι	ὀνύμην
<i>Imperf.</i>	ἔτυπῃ -όμην					
<i>Fut. 1.</i>	τύψ -ομαι		οίμην		εἶναι	ὀνύμην
<i>Indef. 1.</i>	ἔλυσ -άμην	αι	αἰμῶ	ωμαι	αἶναι	ἀνύμην
<i>Perf.</i>	τέτυπ -α	ε	οίμι	ω	ἔναι	ὦς
<i>Pl. Perf.</i>	ἔτετύπ -εν					
<i>Indef. 2.</i>	ἔλυσ -όμην	ῆ	οίμην	ωμαι	εἶναι	ὀνύμην
<i>Fut. 2.</i>	τυτ -ήμαι		οίμην		εἶναι	ὀνύμην

Tempora Vocis Mediæ fleſcuntur ad formam Activæ & Passivæ Vocis pro ratione terminationis.

Formatio Temporum.

Præſens & Imperfectum, eadem ſunt cum *Passivis*.

Futurum Primum formatur à *Futuro primo Activo*, vertendo ω in ομαι ut, τύψω, τύψομαι. Sed in quarta Conjugatione in ἔμαι ut, ἀπερῶ, ἀπερῆμαι.

Indefinitum Primum formatur ab *Indefinito primo Activo*, addendo μην; ut, ἔλυσθα, ἔλυσθάμην, quod ſic variatur per *Personas*,

Indic. S. ἔλυσθάμην-ω-ατο, *D.* ἀμεθον, αθον, -άθην, *P.* -άμεθα -αθε -ατο.

Imperat. S. τύψαι -άθω, *D.* αθον, -άθων, *P.* -αθε -άθωσαν.

Optat. S. τυψαίμην -αισ -ατο. *D.* αἰμεθον -αιθον αἰάθην. *P.* αἰμεθα, αιθε, αιτο.

Perfectum formatur à *Perfecto activo*, assumendo *Characteristicam Indefiniti secundi loco suæ*; ut, τέτυθα, τέτυθα,

Verba

Verba exeuntia in ω purum, abjiciunt tantum κ . ut $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\kappa\alpha$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\alpha$, à $\lambda\acute{\upsilon}\omega$, solvo.

Perfecta Activa in $\eta\kappa\alpha$, abjiciunt $\eta\kappa$. ut $\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\mu\eta\kappa\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\lambda\omicron\mu\alpha$. In Perfecto Medio $\alpha\iota$ penultima Præsentis Activi mutatur in η ut, $\phi\alpha\acute{\iota}\nu\omega$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\eta\eta\alpha$ similiter α in his. $\delta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$, *germino*, $\tau\acute{\epsilon}\delta\eta\lambda\alpha$. $\kappa\lambda\acute{\alpha}\zeta\omega$, *clango*, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\lambda\eta\gamma\alpha$ & penultima Futuri dissyllabi mutatur in $\omicron$ ut, $\alpha\pi\epsilon\rho\omega$ $\epsilon\alpha\pi\omicron\rho\alpha$ & Futuri cujuscunq; in $\omicron\iota$ ut, $\pi\acute{\epsilon}\iota\sigma\omega$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\omicron\iota\delta\alpha$.

Plusquam Perfectum formatur à Perfecto, quemadmodum in voce Activa; ut, $\tau\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\mu\alpha$, $\epsilon\tau\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\mu\epsilon\nu$.

Indefinitum Secundum formatur ab Indefinito secundo Activo, vertendo $\omicron\nu$ in $\omicron\mu\iota\omega$. ut, $\epsilon\lambda\upsilon\mu\omicron\nu$, $\epsilon\lambda\upsilon\mu\omicron\mu\iota\omega$.

Futurum Secundum formatur à Futuro secundo Activo, mutando ω in $\epsilon\mu\alpha\iota$ ut, $\tau\upsilon\pi\omega$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\mu\alpha\iota$.

Sing. $\tau\upsilon\pi\epsilon\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\eta$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\eta$, D. $\tau\upsilon\pi\epsilon\mu\epsilon\delta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\eta\delta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\mu\epsilon\delta\alpha$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\eta\delta\epsilon$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\eta$.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ Conjugationis formatur & variatur.

Verba quædam significant Activè per omnes Voces; ut, $\delta\acute{\upsilon}\omega$, $\iota\sigma\eta\mu\iota$.

Nonnulla Activa in quibusdam casibus neutraliter vel passivè; ut, $\iota\sigma\eta\mu\iota$, *statio*, $\epsilon\sigma\eta\kappa\alpha$ & $\epsilon\sigma\iota\omega$, *steri*, $\epsilon\epsilon\acute{\rho}\epsilon\pi\omega$, *verto*, $\eta\epsilon\iota\pi\omicron\nu$, *lapsus sum*. E contra, Passiva & Neutra quædam in quibusdam active; ut, $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\alpha\iota$, *feci*; $\zeta\acute{\eta}\sigma\omega$, *vivificabo*.

Verba Media ut plurimum activè accipiuntur, præcipue in Futuro & Indefinito primo. Deponentia etiam in temporibus passivis, excepto Indefinito primo.

Verbum Deponens,

Sive carens Activâ Voce, format quædam tempora ad modum, tum passivæ, tum mediæ vocis: Exempli gratiâ,

Ind. Præs. $\delta\acute{\epsilon}\chi\omicron\mu\alpha\iota$, Imperf. $\epsilon\delta\epsilon\chi\omicron\mu\iota\omega$, Fut. I. formæ mediæ, $\delta\acute{\epsilon}\xi\omicron\mu\alpha\iota$, Indef. I. formæ mediæ, $\epsilon\delta\epsilon\xi\acute{\alpha}\mu\iota\omega$, Perf. formæ passivæ, $\delta\acute{\epsilon}\delta\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$, Plu. Perf. $\epsilon\delta\epsilon\delta\epsilon\gamma\mu\iota\omega$, Paulo post Fut. $\delta\epsilon\delta\acute{\epsilon}\xi\omicron\mu\alpha\iota$, Indef. I. formæ passivæ, $\epsilon\delta\acute{\epsilon}\chi\theta\iota\omega$, Fut. I. $\delta\epsilon\chi\theta\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$.

Per.

Perpauca habent Indefinitum secundum formæ mediæ; ut, *πιδύδομαι, ἐπιδύδωμι*.

Propositum Verbum pro ratione Vocis sic conjugetur,

Ast.	{	τύπλω	Fut. 1.	τύψω	Perf.	τέτυπα
Pass.		τύπλομαι	Perf.	τέτυμαι	Ind. 2.	ἐτύπλω
Med.		τύπλομαι	Fut. 1.	τύψομαι	Perf.	τέτυπα
Dep.		δέχομαι	Fut. 1.	δέξομαι	Perf.	δέδεγμαι.

Verba Contracta.

Verba tertiæ Conjugationis in -άω-έω -ώω contractionem patiuntur in Præsenti & Imperfecto, in cæteris non variant.

Characteristica.

	Præsentis,	Futuri.	Præteriti.			
In	{	{	{			
Con-				1. -άω -τιμάω	ήσω τιμήσω	ηκα τετίμηκα
jug.				2. -έω φιλέω	ήσω φιλήσω	ηκα πεφίληκα
	3. -ώω χρυσώω	-ώσω, χρυσώσω	-ωκα, κεχρυσώκα			
	Ratio Contrahendi.		In prima Congugatione ;			

Ratio Contrahendi.

In prima Conjugatione:

Si o vel ω sequitur α, fit Contractio in ω.

Si quævis alia vocalis sequitur α, fit contractio in α.

In secunda Conjugatione

Eε contrahitur in ει εο in ε.

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε fit contractio tollendo ε. Sed dissyllaba secundæ admittunt tautum contractionem quæ fieri solet per ει n. Aliæ terminationes manent incontractæ; ut, *πλέω, πλείεις, πλείς*. Non ita quædam composita.

In tertia Conjugatione

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω. Si ε vel ο vel ε sequitur ο, fit contractio in ε. Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur ο fit contractio in οι ut, *χρυσόη -οϊ* nisi quod in Infinitivo *όει* contrahitur in ε. ut, *χρυσόειν, χρυσῶν*.

Formatio Temporum

Per omnes voces eadem est quæ Barytonorum, sed Futurum primum exigit Vocalem longam ante σω. Ex-
cipe

In Conjugatione primâ, Verba quæ habent ε vel ι
item λ vel ρ purum ante άω formant futurum in άσω
& perfectum in ακα· ut. έάώ, έάσω, έακα. His adde
particularia δικάώ, δικάώ, &c. Item quæ faciunt Ver-
ba in, άννώ vel άσχω ut, πετάώ, τεταννώ· δρεώ,
διδρεώ, &c.

Quædam habent άσω & έσω præcipuè apud Poetas.
Nonnunquam ex Perfecto tollitur κ. & penultima cor-
ripitur; ut, γέγεκα, γέγαα. Idem fit in Verbis in -μι.
ut, έσηκα, έσαα· unde Participia magis usitata, γεγαώς
γεγώς, έσαώς, έσώς.

Perfectum primæ Conjugationis (eliso κ) format
Participium contractum, quod sic inflectitur.

N. γεγ-αώς ώς, -αῖα -ώσα, αός -ός. G. -άοτθ
ώτθ, αῖας -ώσης, άοτθ ώτθ, &c.

In Conjugatione secundâ, Quædam formant Futu-
rum in εσω, & Perfectum in -εκα· ut, τελέω, &c.
Item quæ formant Verba in εννώ vel -έσχω. Non-
nulla habent -έσω & -εκα, -ήσω & -ηκα, præcipuè apud
Poetas: ut. κορέω, &c. Δέω, δήσω, δέδεκα· Καλέω,
καλήσω, κέκληκα. Dissyllaba quædam formant Futu-
rum in άσω, & Perfectum in -άκα· ut, θέω, πλέω,
&c.

In Conjugatione tertiâ, Quædam formant Futurum
& Præteritum per penultimam ο. ut, μέω, όμέω,
&c.

Indefinitum secundum formatur ab imperfecto, abje-
ctâ vocali ante -ον· ut έτίμαον, έτιμον· έθίλειον, έφιλον. * Et à the-

Futurum secundum ut apud Barytona. Utrumq; matis mi-
reperitur tantum in contractis per * ω impurum, & præ-
cipuè secundæ. tis.

Typus Contractorum in Voce Activa.

	Singulariter.			Dualiter.			Pluraliter.		
Indic. Pres.	1. τιμ	-ας	ᾶς-ᾶς	-ας	ᾶ τον-ας	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ας	ᾶ τε-ας	ᾶσι
	2. φιλ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	3. χρευσ	-ει	ᾶς-ᾶς	-ει	ᾶ τον-ει	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ει	ᾶ τε-ει	ᾶσι
Imperf.	1. ἐτίμ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	2. ἐφιλ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	3. ἐχρεύσ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
Imper. Pres.	1. τιμ	-ας	ᾶς-ᾶς	-ας	ᾶ τον-ας	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ας	ᾶ τε-ας	ᾶσι
	2. φιλ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	3. χρευσ	-ει	ᾶς-ᾶς	-ει	ᾶ τον-ει	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ει	ᾶ τε-ει	ᾶσι
Optat. Pres.	1. τιμ	-αι	ᾶς-ᾶς	-αι	ᾶ τον-αι	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-αι	ᾶ τε-αι	ᾶσι
	2. φιλ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	3. χρευσ	-ει	ᾶς-ᾶς	-ει	ᾶ τον-ει	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ει	ᾶ τε-ει	ᾶσι
Subju. Pres.	1. τιμ	-αι	ᾶς-ᾶς	-αι	ᾶ τον-αι	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-αι	ᾶ τε-αι	ᾶσι
	2. φιλ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	3. χρευσ	-ει	ᾶς-ᾶς	-ει	ᾶ τον-ει	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ει	ᾶ τε-ει	ᾶσι
Inf. Pr.	1. τιμ	-αι	ᾶς-ᾶς	-αι	ᾶ τον-αι	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-αι	ᾶ τε-αι	ᾶσι
	2. φιλ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	3. χρευσ	-ει	ᾶς-ᾶς	-ει	ᾶ τον-ει	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ει	ᾶ τε-ει	ᾶσι
Partic. Pres.	1. τιμ	-ας	ᾶς-ᾶς	-ας	ᾶ τον-ας	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ας	ᾶ τε-ας	ᾶσι
	2. φιλ	-εις	ᾶς-ᾶς	-εις	ᾶ τον-εις	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-εις	ᾶ τε-εις	ᾶσι
	3. χρευσ	-ει	ᾶς-ᾶς	-ει	ᾶ τον-ει	ᾶ τον-δο	ᾶ μὲν-ει	ᾶ τε-ει	ᾶσι

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	τιμ ἄω ὦ	αα α	ἄοιμι ὦμι	ἄω ὦ	ἄεν ἄν	ἄων ὦν
Imperf.	ἐτίμ αον ων					
Fut. 1.	τιμ ἦσω		ἦσομαι		ἦσεν	ἦσων
Indef. 1.	ἐτίμ ησα	ησον	ἦσαιμι	ἦσω	ἦσαι	ἦσας
Perf.	τετίμ ηκα	ηκε	ἦκοιμι	ἦκω	ἦκέναι	ἦκώς
Pl. perf.	ἐτετίμ ἦκειν					
Indef. 2.	ἔτιμ ον	ε	οιμι	ω	ἔν	ὦν
Fut. 2.	τιμ ὦ		οἶμι		εἶν	ὦν

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	φιλ-έω ὦ	εε ει	ἔοιμι οἶμι	έω ὦ	ἔεν εἶν	ἔων ὦν
Imperf.	ἐφίλ-εον εν					
Fut. 1.	φιλ-ἦσω		ἦσοιμι		ἦσεν	ἦσων
Indef. 1.	ἐφίλ-ησα	ησον	ἦσαιμι	ἦσω	ἦσαι	ἦσας
Perf.	πεφίληκα	ηκε	ἦκοιμι	ἦκω	ἦκέναι	ἦκώς
Pl. perf.	ἐπεφίλ-ἦκειν					
Indef. 2.	ἔφιλ-ον	ε	οιμι	ω	ἔν	ὦν
Fut. 2.	φιλ-ῶ		οἶμι		εἶν	ὦν

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	χευς ὦω ὦ	οε ε	ῥοιμι οἶμι	ὦω ὦ	ὦεν ὦν	ὦων ὦν
Imperf.	ἐχεύς-οον εν					
Fut. 1.	χευς ὦσω		ὦσοιμι		ὦσεν	ὦσων
Indef. 1.	ἐχεύς-ωσα	ωσον	ὦσαιμι	ὦσω	ὦσαι	ὦσας
Perf.	κεχεύς-ωκα	ωκε	ὦκοιμι	ὦκω	ὦκέναι	ὦκώς
Pl. perf.	ἐκεχευς-ὦκειν					

Турны Contrastorium in Vose Passiva.

[illegible]

Conjugatio per Modos & Tempora Passivæ Vocis.

	Indicat.	Imp.	Oprat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	τιμ. ἀο ὦμαι	ἀε ὦ	αοί μιν	ᾠώμαι	ἀε ἀω	ἀο ὦμεν
Imp.	ἐτιμ. ἀδ ὦμιν					
Perf.	τε. ἴμ ημαι	ησο	ήμιν	ᾠμαι	ῆως	ημέμ
Pl. p.	ἐτετιμ. ημιν					
P. p. f.	τετιμ. ἥσομαι		ησοίμιν		ῆσεως	ησόμεν
Ind. 1.	ἐτιμ. ἡθλιν	ἡθητι	ηθείμιν	ηθῶ	ηθῆναι	ηθείς
Fut. 1.	τιμ. ηθήσομαι		ηθησοίμιν		ηθήσεως	ηθησόμεν
Ind. 2.	ἐτίμ. λιν	ήθι	είμιν	ῖ	ῖναι	εἰς
Fut. 2.	τιμ. ἥσομαι		ησοίμιν		ῆσεως	ησόμεν

	Indic.	Imp.	Oprat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	φιλ. ἐο ῖμαι	ῖς	εοί οἱ μιν	ῖώμαι	ῖς εἰ φιλαι	ἐο ῖμεν
Imp.	ἐφιλ. ἐδ ῖμιν					
Perf.	πεφιλ. ημαι	ησο	ήμιν	ᾠμαι	ῖναι	ήμέμ
Pl. p.	ἐπεφιλ. ημιν					
P. p. f.	πεφιλ. ἥσομαι		ησοίμιν		ῆσιναι	ησόμεν
Ind. 1.	ἐφιλ. ἡθην	ἡθητι	ηθέμιν	ηθῶ	ηθῆναι	ηθείς
Fut. 1.	φιλ. ηθήσομαι		ηθησοίμιν		ηθήσιναι	ηθησόμεν
Ind. 2.	ἐφίλ. ην	ηθι	είμιν	ῶ	ῖναι	εἰς
Fut. 2.	φιλ. ἥσομαι		ησοίμιν		ῆσιναι	ησόμεν

	Indic.	Imp.	Oprat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	χευ. σο ῖμαι	ῖς	σοί οἱ μιν	ῖώμαι	ῖς ῖναι	οῖ ῖμεν
Imp.	ἐχευ. οδ ῖμιν					
Perf.	κεχευ. ὠμαι	ωσο	ὠμιν	ᾠμαι	ῖναι	ωμέμ
Pl. p.	ἐκεχευ. ὠμιν					
P. p. f.	κεχευ. ὠσομαι		ωσοίμιν		ῖσιναι	ωσόμεν
Ind. 1.	ἐχευ. εἴθιν	ῶθητι	ωθέμιν	ωθῶ	ωθῆναι	ωθείς
Fut. 1.	χευ. ωθήσομαι		ωθησοίμιν		ωθήσιναι	ωθησόμεν

In quibuscunq; dictionibus terminationes contractæ usitatiores sunt in contractis.

Conjugatio

Conjugatio per Modos & Tempora Vocis Mediæ.

Præsens & Imperfectum eadem sunt cum Passivis.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
1.	Fut. 1. τιμῆσομαι		ἡσοίμην		ἡσεῶς	ἡσόμενος
	Ind. 1. ἐτιμῆσαι	ἡσῶμαι	ἡσάμην	ἡσώμαι	ἡσαῶς	ἡσάμενος
	Perf. τέτιμα	ἔ	οίμην	ω	ἔναι	ώς
	Pl. p. ἐτετίμεν					
	Ind. 2. ἐτιμῶμεν	ῶ	οἶμεν	ωμαι	ἔα	όμενος
	Fut. 2. τιμῆσθαι		οἶμεν		ἔσθαι	ἔσμενος

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
2.	Fut. 1. φιλήσωμαι		ἡσοίμην		ἡσεῶς	ἡσόμενος
	Ind. 1. ἐφίλησαι	ἡσῶμαι	ἡσάμην	ἡσώμαι	ἡσαῶς	ἡσάμενος
	Perf. πέφιλαι	ἔ	οίμην	ω	ἔναι	ώς
	Pl. p. ἐπεφίλεμεν					
	Ind. 2. ἐφιλῶμεν	ῶ	οἶμεν	ωμαι	ἔα	όμενος
	Fut. 2. φιλήσθαι		οἶμεν		ἔσθαι	ἔσμενος

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
3.	Fut. 1. χρυσώσομαι		ωσοίμην		ώσεῶς	ωσόμενος
	Ind. 1. ἐχρυσώσαι	ωσῶμαι	ωσάμην	ωσώμαι	ωσαῶς	ωσάμενος

Paucula primæ & secundæ formæ contracta in ω impurum habent Perfectum Medium, apud Oratores tamen vix inveniendum. Verba autem tertiæ carent tum Perfecto Medio, tum Indefinito secundo Activo, cæterisque cognatis.

Verba in MI.

Inusitata quædam in $\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\omicron}\omega$, pariunt Verba in $\mu\iota$,

(1.) Mu- { Ultimam ω in $\mu\iota$.
tando { Penultimam α vel ϵ in η o in ω .

(2.) Præponendo reduplicationem. Est autem Reduplicatio vel propria, cum repetitur prima consonans thematis cum ι . ut $\delta\acute{\omicron}\omega$ $\delta\iota\delta\omega\mu\iota$, vel impropria, viz. i præfixum, cum ϵ , vel duabus mutis; ut, $\sigma\acute{\alpha}\omega$ $\iota\sigma\eta\mu\iota$. $\pi\acute{\iota}\acute{\alpha}\omega$ $\iota\pi\eta\mu\iota$.
verbum in- {
cipiat vel a { Vocali; ut, $\acute{\epsilon}\omega$ $\iota\eta\mu\iota$.

Post reduplicationem quandoq; litera interponitur; ut, $\pi\acute{\iota}\mu\pi\lambda\eta\mu\iota$, $\pi\acute{\iota}\mu\pi\rho\eta\mu\iota$.

Quædam sunt sine reduplicatione; ut, $\phi\eta\mu\iota$, &c.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum & Indefinitum secundum: in cæteris non variant ab aliis in ω purum. In nonnullis tamen irregulariter variantur mediæ literæ: nullum enim verbum in $\mu\iota$ omni ex parte Analogum habetur.

Characte-
ristica con-
jugationis { 1. η ex α } ante { $\iota\sigma\eta\mu\iota$ ex $\sigma\acute{\alpha}\omega$.
                  { 2. η ex ϵ } $\mu\iota$ ut { $\tau\acute{\iota}\delta\eta\mu\iota$ ex $\delta\acute{\epsilon}\omega$.
                  { 3. ω ex o } { $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ ex $\delta\acute{\omicron}\omega$.

Typus Vocis Activæ.

Indicativi.

Præs.	{	1. $\acute{\iota}\varsigma$ $\eta\mu\iota$ - $\eta\varsigma$ - $\eta\sigma\iota$ - α	- α		- $\acute{\alpha}\sigma\iota$
		2. $\tau\acute{\iota}\theta$ $\eta\mu\iota$ - $\eta\varsigma$ - $\eta\sigma\iota$ $\epsilon\tau\omega$ - $\tau\omega$			
		3. $\delta\acute{\iota}\delta$ $\omega\mu\iota$ - $\omega\varsigma$ - $\omega\sigma\iota$ - o			
Imp.	{	1. $\acute{\iota}\varsigma$ $\lambda\omega$ - $\eta\varsigma$ - η - α - $\acute{\alpha}$	- α		- $\acute{\alpha}\sigma\iota$
		2. $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta$ $\lambda\omega$ - $\eta\varsigma$ - η - ϵ $\tau\omega$ - $\acute{\epsilon}$ $\tau\lambda\omega$			
		3. $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta$ $\omega\gamma$ - $\omega\varsigma$ - ω - o - $\acute{o}$			
Ind. 2.	{	1. $\acute{\epsilon}\varsigma$ $\lambda\omega$ - $\eta\varsigma$ - η η - $\acute{\eta}$	- η		- $\acute{\alpha}\sigma\iota$
		2. $\acute{\epsilon}\theta$ $\lambda\omega$ - $\eta\varsigma$ - η ϵ $\tau\omega$ - $\acute{\epsilon}$ $\tau\lambda\omega$			
		3. $\acute{\epsilon}\delta$ $\omega\gamma$ - $\omega\varsigma$ - ω θ - $\acute{\theta}$			

Præs.

† Forma regularis est -ωσι.	Præs.	1. ἴς -ασι -α		
	Imp.	2. τίθ ἐτι -έ τω	-τον -των	-τε -τωσαν
		3. δίδ οσι ό		
† Forma regularis est -ωσι.	Ind. 2.	5 ἦσι ἦτω, &c. 2. 3. -ς ἐτω, &c. 3. 3. ἴδς-ότω.		
	Opt.	1. ἴς αἰω		αἰεν
	Præs.	2. 1. 3. εἰω -ης -η	ητον ἦτω	ημω τε εἰ & εἰεν οἰω οἰεν
		3. δίδ οἰω		
	Ind. 1. 1.	5 αἰω αἰης, 2. 3. εἰω εἰης, 3. 3. οἰω -οἰης, &c.		
	Subj.	1. ἴς ω αἰς -αἰ		αἰ
	Præs.	2. 1. 3. τίθ ῶ ἦς -ἦ ἦ τον -τον	-ῶμω -ἦ τε -ῶσι	
		3. δίδ ῶ ῶς ῶ-ῶ		ῶ
	Ind. 2. 1.	5 ῶ ἦς, &c. 2. 3. ῶ ἦς, &c. 3. 3. ῶ -ῶς, &c.		
	Inf. Præs.	1. ἴς -άσαι 2. τίθ ἐναι, 3. δίδ οναι.		
	Ind. 2.	5 ὕναι, * θείναι, * δύναι.		
Irregu- laria.		Participium Præs.		
		1. ἴς -ας, αἰσα, αἰν. G. αἰν, αἰης, αἰν.	Sic Ind. 2. 5 αἰς.	
		2. τίθ -εις, εἰσα, ἐν. G. ἐν, εἰης, ἐν.	Sic Ind. 2. 3. θείς.	
		3. δίδ -ες, ἔσα, ὅν. G. ὅν, ἔης, ὅν.	Sic Ind. 2. 3. δείς.	

Formatio Temporum.

Imperfectum formatur à Præsenti mutando *μι* in *ν*, & præponendo augmentum, si verbum incipiat à simplice consonanti; ut, τίθημι ἐτίθω sed ἴθημι ἴσω.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu; legitur tamen tertia sing. ἴσθι & ἐτίθθι. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi à contracti, ἴσάω, τίθέω, δίδέω. 1. ἴς -ων -ας -α | -ων. 2. ἐτίθ -ων -εις -ει | -ων. 3. ἐδίθ -ων, -ες -ε | -ων. Similiter secunda sing. Imperativi; ut, ἴσα τίθει, δίδε.

Indefinitum secundum formatur ab Imperfecto abjiciendo reduplicationem; ut, ἐτίθω ἐδίω. ἴω ἦν. Ante Consonam reduplicatio impropria; vertitur in *ε*; ut, ἴσω ἔσω. Si verbum careat Reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefinitum secundum; ut, φημι ἔφω.

Penultima Indefiniti secundi longa est in Duali & Plurali; nisi in his tribus, ἐδίω, ἐδίων, & ἦν ab ἴνυς mitto.

Inde-

Indefinitum secundum in secunda Conjugatione Imperativum finit in *ēs* ut, *δές*. Reliqua formant Indefinitum more Indefiniti secundi Passivi Barytoni; *ἔστω* *ἔσθι* *ἔγνω* *ἔγνων*. Unicum *ἔδων* facit *δές*. Similiter formant Infinitivum; ut, *εἰῶαι*, *γινῶναι*.

Cætera tempora fluunt à themate Barytono regulariter; ut, a *εἰῶ*, *εἴσω*, *ἔσκηα*.

Potæ retinent reduplicationem; ut, *διδῶσω*.

ἔσκηα & *ἔστω* flecti non retinent significationem Præsentis.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Inf.	Part.
1.	<i>ἴσ-ημι</i> <i>Impe.</i> <i>ἴσ-τω</i> <i>Fut. 1.</i> <i>ἴσ-ήσω</i> <i>Ind. 1.</i> <i>ἴσ-ησα</i> <i>Perf.</i> <i>ἴσ-ηκα</i> <i>Pl. p.</i> <i>ἴσ-ηκεν</i> <i>Ind. 2.</i> <i>ἴσ-τω</i>	<i>αἶδι</i> <i>ησεν</i> <i>ηκε</i> <i>ἦδι</i>	<i>αἶλω</i> <i>ήσοιμι</i> <i>ήσαιμι</i> <i>ήκοιμι</i> <i>αἶλω</i>	<i>ῶ</i> <i>ήσω</i> <i>ήσῃ</i> <i>ήκω</i> <i>ῶ</i>	<i>άναι</i> <i>ήσεν</i> <i>ήσαι</i> <i>ηκέναί</i> <i>λῶαι</i>	<i>άς</i> <i>ήσων</i> <i>ήσας</i> <i>ηώς</i> <i>άς</i>
2.	<i>τίθ-ημι</i> <i>Impe.</i> <i>ἐτίθ-τω</i> <i>Fut. 1.</i> <i>θ-ήσο</i> <i>Ind. 1.</i> <i>ἔθ-ηκα</i> <i>Perf.</i> <i>τέθ-ηκα</i> <i>Pl. p.</i> <i>έτεθ-έκειν</i> <i>Ind. 2.</i> <i>ἔθ-τω</i>	<i>ετι</i> <i>ηκε</i> <i>εθ</i>	<i>είλω</i> <i>ήσοιμι</i> <i>ήκοιμι</i> <i>είλω</i> <i>είλω</i>	<i>ῶ</i> <i>*ησω</i> <i>ήσῃ</i> <i>είχω</i> <i>ῶ</i>	<i>έναι</i> <i>ήσεν</i> <i>ήσαι</i> <i>εκέναί</i> <i>έναι</i>	<i>ές</i> <i>ήσων</i> <i>ήσας</i> <i>εκώς</i> <i>είς</i>
3.	<i>δίδ-ωμι</i> <i>Impe.</i> <i>ἐδίδ-ων</i> <i>Fut. 1.</i> <i>δ-ώσω</i> <i>Ind. 1.</i> <i>ἔδ-ωκα</i> <i>Perf.</i> <i>δέδ-ωκα</i> <i>Pl. p.</i> <i>έδεδ-ώκην</i> <i>Ind. 2.</i> <i>ἔδ-ων</i>	<i>οδι</i> <i>ωκε</i> <i>δς</i>	<i>οίλω</i> <i>ίσοιμι</i> <i>ώκοιμι</i> <i>ώκω</i> <i>οίλω</i>	<i>ῶ</i> <i>*ώσω</i> <i>ώσῃ</i> <i>ώκω</i> <i>ῶ</i>	<i>όναι</i> <i>ῶσεν</i> <i>ῶσαι</i> <i>ωκέναί</i> <i>ῶναι</i>	<i>ές</i> <i>ώσων</i> <i>ώσας</i> <i>ωκώς</i> <i>ές</i>

* Leguntur hæc Futura in Subjunct.
† Baryt. Forma regularis est *ηκα*.

Vox Passiva.

Singulariter.

Indicat.

Præf.

{ ἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

Dualiter.

{ ἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

Pluraliter.

{ ἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

{ εἴσ-εμεν

{ εσσε vel η

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	ἴσ-αμαι	ασο	αἶμῃ	ᾧμαι	αἶναι	αἶμεν
Impe.	ἴσ-αμην					
Perf.	ἔσ-αμαι	ασο	αἶμῃ	ᾧμαι	αἶναι	αἶμεν
Pl. p.	ἔσ-αμεν					
P. p. F.	ἔσ-ασομαι		ασοίμην		ἄσσειν	ασόμεν
Ind. 1.	ἴσ-άθην	ἰθνητι	αἰθέην	αἰθῶ	αἰθέην	αἰθείς
Fut. 1.	ἴσ-θήσομαι		αἰθήσομαι		αἰθήσειν	αἰθήσομεν
Præs.	τίθ-εμαι	εσο	εἶμην	ᾧμαι	εἶναι	εἶμεν
Impe.	τίθ-εμην					
Perf.	τέθ * εμαι	εσο	εἶμην	ᾧμαι	εἶναι	εἶμεν
Pl. p.	τέθ * εμεν					
P. p. F.	τέθ * εσομαι		εσοίμην		εἴσειν	εσόμεν
Ind. 1.	τίθ-έθην	ἐθνητι	εἰθέην	εἰθῶ	εἰθέην	εἰθείς
Fut. 1.	τίθ-ήσομαι		εἰθήσομαι		εἰθήσειν	εἰθήσομεν
* Regulariter -εμαι -εμην -εσομαι.						
Præs.	ἰδ-ομαι	οσο	οἶμην	ᾧμαι	οἶναι	οἶμεν
Impe.	ἰδ-ομην					
Perf.	ἰδ-ομαι	οσο	οἶμην	ᾧμαι	οἶναι	οἶμεν
Pl. p.	ἰδ-ομεν					
P. p. F.	ἰδ-όσομαι		οσοίμην		οἴσειν	οσόμεν
Ind. 1.	ἰδ-ίθην	ἰθνητι	οἰθέην	οἰθῶ	οἰθέην	οἰθείς
Fut. 1.	ἰδ-ήσομαι		οἰθήσομαι		οἰθήσειν	οἰθήσομεν

Formatio Temporum.

Præsens formatur à Præsenti Activo, mutando *μι* in *μαι*, & penultimam longam in suam brevem; ut, *ἴσμι*, *ἴσμαι*, *τίθμι*, *τίθεμαι*, &c. Excipe *ἄημαι* & pauca alia.

Reliqua tempora formantur more Barytonorum. Perfectum habet penultimam brevem, præter *τέθειμαι* Barytonum, quod tamen corripitur in indefinito primo *εἰθέην*.

Vox Media.

Indic. { 1. ἐς αἶμω -ασο vel. ω. ut, ἰσαίμω.
 Ind. 2. { 2. ἐθ' ἐμω -εσο vel ε, &c. ut, ἐτιθέμω.
 3. ἐδ' οἰμω -οσο vel ε, &c. ut, ἐδιδόμω.
 Imperat. Ind. 2. 1. εἰ αἶσο, ut, ἴσασο. 2. θ' ἐσο vel θῖ
 ut, τίθεσο. 3. δ' οἶσο vel δῖ, ut, δίδ' οσο
 Optat. Ind. 2. 1. εἰ αἶμω ut, ἰσαίμω. 2. θ' ἐμω ut,
 τιθέμω. 3. δ' οἰμω ut, διδ' οἰμω.
 Sic in Subjunct. Ind. 2. 1. εἰμαι. 2. θῶμαι. 3. δῶμαι, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

Præsentia & Imperfecta eadem cum Passivis.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Inf.	Partic.
1. {	Fut. 1. εἰ ἴσομαι	ἴσομαι	ἴσοιμω	ἴσῃ	ἴσεσθαι	ἴσόμεν
	Ind. 1. ἐς ἴσομαι	ἴσαι	ἴσαιμω	ἴσῃ	ἴσεσθαι	ἴσόμεν
	Ind. 2. ἐς αἶμω	αἶσο	αἶμω	ῶμαι	ᾶσθαι	αἶμεν
2. {	Fut. 1. θ' ἴσομαι	ἴσομαι	ἴσοιμω	ἴσῃ	ἴσεσθαι	ἴσόμεν
	Ind. 1. ἐθ' * ἡσάμω nec ultra legitur. * Regulariter ἡσάμω	ἡσάμω	ἡσάμω	ἡσάμω	ἡσάμω	ἡσάμεν
	Ind. 2. ἐθ' ἐμω	ἐσο	ἐμω	ῶμαι	ᾶσθαι	ἐμέμεν
3. {	Fut. 1. δ' ὀσομαι	ὀσομαι	ὀσοιμω	ὀσῃ	ὀσεσθαι	ὀσόμεν
	Ind. 1. ἐδ' * ὡσάμω nec ultra legitur. * Reg. -ωσάμω	ὡσάμω	ὡσάμω	ὡσάμω	ὡσάμω	ὡσάμεν
	Ind. 2. ἐδ' οἰμω	οἶσο	οἰμω	ῶμαι	ᾶσθαι	οἶμεν

Indefinitum secundum formatur ab Imperfecto quemadmodum in voce Activa; ut, ἐτιθέμω, ἐδέμω. Vix datur in primâ conjugatione.

Deponens.

In omni conjugatione, tum Contractorum, tum Verborum in μι, conjugatur per modos in Præsentī ad formam suæ conjugationis, per cætera more Barytonorum. Deponens verò primæ in μι format optativum, ut πειράμω πείαιο, non πειράμω πείαιο. Et Subjunct. πείωμαι non πείωμαι.

Verba

Verba Heteroclita.

(1.) Variantia

A communi formâ, & peculiarem sibi vendicantia, sunt verba in *υμι* & in *σχω*.

Verba in *υμι*

Fiunt à verbis (plerunq; inusitatis) in *ύω*, vertendo solum *ω* in *μι*. ut, *ζῶνυμι*. Characteristica est ante *μι*.

Vox Activa.

Indicativi

Præs. *ζῶν υμι, υς, υσι, υτον, τον, υμῶ, υτε, υσι*.
 Imper. *ἐζῶν υ, υς, υ, υτεν, ύτω υμῶ, υτε, υξ*.
 Imper. Præs. *ζῶν-υδι, ύτω υτον ύτων υτε, ύτωξ*.
 Infin. Præs. *ζῶν ύναι*. Participium *ζῶν ύς, ύσα, ύν*.
 G. *ύντθ, ύσης, ύντθ, &c.*

Vox Passiva.

Indicativi

Præs. *ζῶν υμαι,σαι,ται, μεθον, διον, θον, μεθα, διε,ω*.
 Imp. *ἐζῶν ύμω, σο,το, μεθον, θον ύλω μεθα, διε,ωτο*.
 Imp. Præs. *ζῶν υσο, ύω, υθον, ύθων, υθιε, ύθιωξ*.
 Infin. Præs. *ζῶν υθξ*. Part. Præs. *ζῶν ύμωθ -η -ον*.

Conjugatio per Modos.

		Indicat.	Imp.	Infin.	Part.
Præs. AB.	Præs.	<i>ζῶν υμι</i>	<i>υδι</i>	<i>ύναι</i>	<i>ύς</i>
	Imp.	<i>ἐζῶν υ</i>			
	Præs.	<i>ζῶν υμαι</i>	<i>υσο</i>	<i>υθξ</i>	<i>ύμωθ</i>
	Imp.	<i>ἐζῶν ύμω</i>			

Formatio Temporum

Patet ex Paradigmate.

Cætera Tempora sumuntur à themate remotiori (plerumque; inusitato) ad quod pervenitur, vertendo μ in ω . ut, $\delta\tilde{\omega}\mu$ $\delta\tilde{\omega}$, & abjiciendo (quoties adsint) $\nu\upsilon$ vel $\nu\upsilon\upsilon$. ut, $\zeta\acute{\delta}\gamma\nu\mu$ $\zeta\acute{\delta}\gamma\omega$, $\kappa\epsilon\acute{\rho}\alpha\nu\mu$ $\kappa\epsilon\acute{\rho}\omega$, $\kappa\omicron\acute{\rho}\acute{\epsilon}\nu\mu$ $\kappa\omicron\acute{\rho}\acute{\epsilon}\omega$, $\zeta\acute{\omega}\nu\mu$ $\zeta\acute{\omega}$. unde Futura $\zeta\acute{\delta}\xi\omega$, $\kappa\epsilon\acute{\rho}\acute{\iota}\sigma\omega$, $\kappa\omicron\acute{\rho}\acute{\epsilon}\sigma\omega$, $\zeta\acute{\omega}\sigma\omega$.

Verba in $\sigma\kappa\omega$

Magnam habent Convenientiam cum Verbis in μ , Numero, Origine & Formatione. Quatuor autem sunt eorum genera pro numero thematum à quibus manant; scilicet à tribus circumflexis & Verbis in $\acute{\upsilon}\omega$ ($\sigma\kappa$ posito ante ω) ut, $\gamma\eta\epsilon\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ à $\gamma\eta\epsilon\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\alpha}\rho\acute{\epsilon}\sigma\kappa\omega$ ab $\acute{\alpha}\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\beta\acute{\omicron}\sigma\kappa\omega$ à $\beta\acute{\omicron}\omega$, $\mu\epsilon\theta\acute{\upsilon}\sigma\kappa\omega$ à $\mu\epsilon\theta\acute{\upsilon}\omega$.

Multa præponunt Reduplicationem; ut, $\delta\iota\delta\epsilon\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ à $\delta\epsilon\acute{\alpha}\omega$. Penultimæ α & ϵ , non raro in η mutantur; ut, $\theta\eta\acute{\eta}\sigma\kappa\omega$ à $\theta\eta\acute{\alpha}\omega$, & $\acute{\alpha}\lambda\delta\acute{\eta}\sigma\kappa\omega$ ab $\acute{\alpha}\lambda\delta\acute{\epsilon}\omega$. o itidem in ω . ut, $\beta\epsilon\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$ à $\beta\epsilon\acute{\upsilon}\omega$. in nonnullis ι pro ϵ sumitur; ut, $\acute{\epsilon}\upsilon\acute{\rho}\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$ ab $\acute{\epsilon}\upsilon\acute{\rho}\acute{\epsilon}\omega$. Sic $\acute{\alpha}\lambda\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$ ab $\acute{\alpha}\lambda\acute{\omicron}\omega$.

Formant Tempora ex Themate Primitivo,

Futurum per $\sigma\omega$, Præteritum per $\kappa\alpha$. ut, $\gamma\eta\epsilon\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$, $\gamma\eta\epsilon\acute{\omega}\sigma\omega$, $\gamma\epsilon\gamma\acute{\eta}\epsilon\kappa\alpha$. Reduplicatione abjecta; ut, $\gamma\iota\gamma\acute{\nu}\omega\sigma\kappa\omega$, $\gamma\acute{\nu}\omega\sigma\omega$. Sed $\delta\iota\delta\epsilon\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ facit $\delta\iota\delta\acute{\alpha}\xi\omega$.

Indefinitum secundum verbi ex $\acute{\omicron}\omega$ deducti (si quod fuerit) formatur more Tertiæ Congugationis in μ . ut, $\acute{\alpha}\lambda\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$, $\acute{\eta}\lambda\omega\upsilon$. In reliquis sequuntur Analogiam sui Thematis.

(2.) Redun-

(2.) *Redundantia*

1. In Præfenti. Innumera fere sunt Verba ejusdem Originis, & diverfæ Terminationis; tum Barytona, tum Circumflexa. & etiam in *μι* ut, *κραυγάζω* & *κραυγάνω-κεντάω-έω-όω κινέω, κίνυμι*, &c.

Poetæ alias efformant Terminationes, præcipuè ex Circumflexis; ut, *αἰδομαι* ex *αἰδέομαι*.

2. In Futuro. Barytona more Circumflexorum; ut *γράφω, γράψω, & γραφήσω*. Et è contra, ut, *δοκέω, δόξω, & δοκήσω*, &c.

(3.) *Defectiva*.

Imperfecta sunt omnia quæ irregularem habent Characteristicam; & sunt, vel

1. Defectiva purè, quæ mutila licet fuerint, contenta tamen sunt suis Temporibus; vel

2. Anomala, quæ mutuuntur aliunde Tempora.

Defectiva sunt Verba, præcipuè duorum Temporum, quæ ultra Imperfectum vix leguntur; nempe finita in *νω, υω, αθω, εθω, υθω, θω*, &c. Et pleraq; ex Perfectis nata; ut, *κεκλήγω* à *κέκληγα* cum particularibus pene infinitis; ut, *ἔδίδω, ἔπομαι*, &c.

Alia sunt plurius Temporum; nempe in *αίνω* carent Futuro, & leguntur familiariter in Indefinito primo; ut, *διαίνω, ἐδίηνα*, &c. In *δω* purum rariùs formant Perfectum Activæ Vocis; ut, *ᾤδω, ἤδο*, &c. Cætera Tempora, quæ in quibuscumque defunt, lectio & formationis *κακοφωνία* docebunt satis.

Anomala rariùs formantur regulariter extra Imperfectum; mutuuntur autem Tempora vel ab uno verbo; ut, *μανθάνω* à *μαθήω* vel à pluribus; ut, *φείρω*, &c. Semper autem à Verbis, quorum Thema non est in usu. Et notandum est, Indefinitum secundum, omnium fere Temporum, usitatissimum.

In

In formatione Anomalorum proferantur tria principalia tempora cujusq; vocis, si dentur; Sin minus, suppleantur per minus principalia cognatae significationis, seu ejusdem seu alterius vocis; ut, ὁρῶ, ὁφείμαι, ἰώμεθα· πέρθω, πέρσω, ἔπαρθον.

Verbum Impersonale

Est vel (1.) purè Impersonale, cujus thema personale parùm aut non omnino usitatum est; ut, χρεῖ, &c. vel (2.) factum ex Personali. Ejusmodi sunt omnes tertiae personae sine Nominativis positae; ut, λέγει, &c. mutatâ sæpiùs significatione vocis Activæ; ut, φιλεῖ solet à φιλέω amo.

In formatione Impersonalium proferantur tria principalia tempora; ut, συμβαίνει, συμβήσε, συμβέβηκε. Si quod delit suppleatur sicut in Anomalis.

Verbalia

Fiunt à Temporibus (sæpe inuñtatis) Indicativi abjecto augmento & terminatione post Characteristicam mutatâ: Ex tribus quidem personis singularibus Perfecti Passivi, primâ verò tantum reliquorum.

Ex quovis tempore oriunda, dignoscuntur ex ejusdem temporis Characteristicâ, aut (quod tantundem est) ex Vocalibus ipsi propriis.

Ex Præsenti oriundo, retinent ipsius tum vocales tum consonas ante terminationem; ut, κλέπτῃς, δύναμις à κλέπτω, δύναμαι. Ex Indefinito primo pauciora; ut, δῆκη ab ἔδηκα. Ex Indefinito secundo plurima; ut τάρθῃ ab ἔταρον, φυγῇ ab ἔφυγον. Ex Præterito medio innumera; ut, τομῶς à τέτομα.

Ex Perfecto Activo oriunda ante terminationem habent κ, χ, vel φ, nempe ipsius Characteristicam; ut, φείκη, διδαχῇ, κρύφισθαι, à πέφεικα, δεδίδαχα, κέκρυφα· κ sæpissime pro χ. ut, φυλακῇ à πεφύλαχα.

Ex

Ex Perfecti Passivi Persona prima derivata ante terminationem habent μ , ut, $\psiαλμυς$, $γερμυη$ ab $\epsilonψαλμαι$, $γεγερμυαι$. Ex secunda σ vel expressum, vel (in ξ aut ψ) inclusum; ut, $ποινοισις$ à $πετοίνοισαι$, $δόξα$ à $δέδοξαι$, $τέρψις$ à $τέτερψαι$. Ex tertia τ , pauca θ , ut, $δοτῆρ$ à $δέδοθῃ$, $βάδων$ à $βέβαθῃ$.

Verbalia Anomala

Paucula fiunt à Personis obliquis aliorum temporum quàm Præteriti Passivi; ut, $\upsilonπερς$, ab $\upsilonεται$, $\imathδμων$ ex $\imathδμῃ$.

Nonnulla retinent augmentum; ut, $\epsilonἶμα$ ab $\epsilonἶμαι$. Alia Dialectum; ut, $\omicronδωδῃ$ ab $\omicronδωδα$. Quibusdam auferuntur mediæ literæ; ut, $πίσις$ à $πέπεισαι$. Aliis inferuntur; ut, $κερυγῇ$ à $κέκερυγα$. In aliis mutantur; ut, $ἀγωνῇ$ ab $ἡγαγον$.

Ex Verbalibus primogeniis oriuntur & alia: 1. Substantiva à Substantivis; nempe ex Masculinis Verbalibus in $της$ & $της$. Fœminea in $τις$ & $τρεις$ & $τερεα$; ut, $\epsilonυρετις$ ab $\epsilonυρετης$, $\omicronρχησεις$ ab $\omicronρχησης$, $δότερα$ à $δοτήρ$, &c. Item Substantiva innumera ab Adjectivis; ut, $τερπνότης$ à $τερπνός$. Adjectiva deniq; à Substantivis; ut, $κειτικός$ à $κειτής$, & innumera ejusmodi.

Participialia.

Fiunt (1.) absq; omni mutatione; ut, $\alphaῤῥων$ princeps, $\alphaῤῥων$ imperans.

(2.) Mutatis vel Accentu, vel Inflexione, vel Terminatione, vel mediis literis, ut, $\alphaῤῥων$ -ων, $\alphaῤῥων$ -ων, $\alphaῤῥων$ -ων, $\alphaῤῥων$ -ων, &c.

Adverbia

Sunt vel Primitiva; ut, αἰ, ἀγαν, αῶ, &c. vel Derivativa.

1. Nulla facta Mutatione.

Imperativi aliquot abverbiascunt; ut, ἄγε, εἶα, &c. Nomina etiam multa tum in recto tum obliquo utriusq; numeri.

In recto Adjectiva Neutralia non rarò fiunt Adverbia; ut, ὅζυ, αἰσα. Duo etiam Masculina; ut εὐθύς, ἰθύς.

In obliquis. Substantiva vel Adjectiva præsertim Fœminina Adverbiorum naturam induunt, In Genitivo; ut, ἐπιστολῆς, ὀλίγῃ, &c. Dativo; ut, παρῇ, ἰδίᾳ. Accusativo (præposito sæpiùs articulo) ut, δωρεάν, ἢ ταχίςλω.

2. Facta Mutatione

Accentus vel Spiritus; ut, ἄητες, ἐκονί, &c.

Additis literis [π, τ] vel syllabis [ὀπ, &c.] ut, πῶ ὅποι. Variatis vel detractis literis; ut, πέρχυν pro πέρ γόνυ, ἀνεω ab ἀνεως. Plurima in ως à Genitivis Pluralibus in ων. ut, ἡδέως ab ἡδέων.

Particulæ Adverbiales in Compositione præfixæ

Ἄει, βε, ἐει, ζα, λα, item δα, λι cæteris rariores, adaugent significationem & retrahunt plerunq; Accentum, ut, βέπαις puer grandis, ζάδε⊕ admodum divinus.

*In paucis * Nη & νε (Particulæ Poeticæ) privant; ut, νήπι⊕, augunt, ut νεφ⊕; Particula δυς (cui opponitur εὖ) Difficultatem vel Malignitatem notat; ut, δυσάλωτ⊕, -δυσμής.

νήχι⊕

Particula α est vel Privativa (pro ἀνδ) ut, ὀρα⊕ ἀόρα⊕; vel Conjunctiva (pro ἅμα) ut, ἀκοιτις confors lecti; vel Intensiva (pro ἄγαν) ut, ἀτενὴς valde intensus; vel deniq; Redundans; ut, σαχύς, ἄσαχυς.

σαπε

Sæpe adsciscit ν ante Vocalem; ut, ἀξιῖ, ἀνάξιῖ.
interdum γ vel μ pro ν ante consonam; ut, ἀγνοῖω,
ἀμβροτῖ, &c. Sic. εἰε quandoq; ut, εἰεγδσπῖ.

Adverbiorum species ex Latinis notæ.

Adverbia Loci finita in $\delta\iota$, $\sigma\iota$ (ex $\sigma\delta\iota$ per Syncopen
& Crasin) $\sigma\iota$, $\chi\epsilon$, $\tau\Theta$, $\delta\alpha$, quædam in ϵ , pauciora in
 $\chi\eta$ & $\delta\alpha\nu$ significant *in loco*; ut, οἶκο $\delta\iota$, οἶκοι.

Θειν (& Poetica in $\delta\epsilon$) de vel à loco; ἑρμόθεν, ἑρ-
μόθεν.

Δε, ζε, σε ad locum; ut, οἶκαδε, ἑρμόσε.

Ω in loco & ad locum; ut, ἄνω, κάτω, &c.

Cognata quædam Adverbia incipientia à præfixo π ,
frequentius sunt Interrogativa; eadem si à τ incipiant
Redditiva; fin à vocali Indefinita; ut,

Indefinita	Interrogativa.	Redditiva.
ὅτε, ὅποτε, quando	πότε, quando	τότε, tunc.
ὅσον, quantum	πόσον, quantum	τόσον, tantum.

Adverbia quædam specialem habent comparationem:
Comparativum scilicet, vel in $\tauέρω$ & Superlativum in
 $τάτω$ ut, ἄνω, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω, &c. vel in $-ον$ ante
circumflexum, præcedente $\tau\eta$, $\sigma\sigma$, vel $\lambda\lambda$ & Superlati-
vum in $\iota\sigma\alpha$ ut, ταχὺ, θάττον vel θάσσον, τάχιστα.
μάλα, μᾶλλον, μάλιστα.

Conjunctiones

Sunt vel Primitivæ; ut, ἀν, ἐάν, καί, ἔν, &c. vel
Derivativæ; ut, ὅμως, ὅπως; vel Compositæ, exque
longè plurimæ; Finitæ in particulas $\gamma\epsilon$, $\tau\epsilon$, $\tau\omicron\iota$, $\nu\omega$,
 $\epsilon\alpha$, $\kappa\epsilon\nu$, Encliticas & fere Expletivas.

Conjunctionum classes aut ex Latinis notæ, aut usu
ediscendæ.

Præpositiones sunt 18.

Monosyllabæ sex, ἐν ante consonam, ἐξ ante vocalem, ἐν, ἐς, πρὸς, πρὸς, σύν.

Disyllabæ duodecim, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ, quarum significationes variant cum regimine, & infra patebunt.

Præpositiones inter se compositæ migrant in Adverbia; ut, παρῆξ, &c.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω. Excipe πρὶ & πρὸς, ut, πρὶέχω, πρὸάγω. Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet; ut, ἀμφεμίω & ἀμφιελίω.

* Sic & alia dictiones in ν finitæ. Ἐν & σύν in compositione mutant suum * ν (1.) in γ ante γ, κ, ξ, χ. (2.) In μ ante β, μ, π, φ, ψ. (3.) In λ ante λ. Σύν etiam amittit ν ante ζ, vel σ sequente consona; ut, σοζητέω, συπαίω. Ante vocalem verò resumitur propria consona; ut, σιωζήτην.

Omnis dictio exiens in vocalem si præponatur in compositione ante ρ geminat ρ. ut, ἀναρρέω. Παρὰ autem sæpius omittit; ut, παρῆπιω.

SYN-

SYNTAXIS.

Concordantiæ tres sunt, & cum Latinis communes.

Exceptiones Græcis peculiares.

Cum Verbi prima Dualis deest, Nominativus Dualis primæ Plurali jungitur; ut, Νὼ ἔξιμεν.

Neutrum Plurale gaudet Verbo Singulari; ut, 'Οὐκ ἄρετᾶ κακά. Jungitur etiam Plurali.

Adjectivum Plurale cujuscunq; generis, sæpe permutat suum Substantivum in Genitivum cum Articulo; ut, Σπεδαῖσι ᾗς γονέων, pro γονεῖς.

Sæpe Substantivum usurpatur pro Adjectivo; ut Ἑλλάς φωνή.

Frequenter Relativum & Antecedens in eodem casu ponuntur; ut, Χρῶμαι βιβλίῳις οἷς ἔχω.

Duo Singularia cum Duali non incongruè nectuntur; ut, Διασήπῳ εἰσαγγεῖ Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Ἄμφω & δύω sæpius tamen cum Plurali; ut, Ἄμφω ἐξέπνυσαν Δυοῖν ὀρθογώνῳ.

Constructio Articuli

Articulus sequente δε, γε, &c. sumitur pro αὐτῇ, αὐτῶ, vel αὐτῶν.

Articulus cujuscunq; generis cum Adverbio, pro Nominine sumitur in omni casu; ut, ὁ πλησίον, vicinus, τῷ πλησίον, &c. In Neutro genere sic positus quandoq; adverbialiscit; ut, τὸ πάλαι, olim.

Poni-

Ponitur Articulus Præpositivus pro Subjunctivo; ut, Τὸ ῥᾶσον ἀπάντων pro ὁ ῥᾶσον.

Cum plura sint Substantiva, illud sensu præcedit verbum cui Articulus præfigitur; ut, Θεὸς ὡς ὁ λόγος.

Articuli Præpositivi usus est, (1.) Propter Excellentiam rei sive Emphasin; ut, Τὸ ἀγαθόν, *summum bonum*, ἀγαθόν, *quodvis bonum*.

(2.) Propter Demonstrationem vel Expositionem rei certæ; ut, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.

(3.) Propter Modulationem suaviorem; ut, Πολὺ διεώσας εὐρήσομαι τὰς τε τοῦ ἀνδραίου γνώμας, καὶ τὰς τοῦ, φαύλων διανοίας.

Sæpe redundat, & Metri causâ à Poetis vel adhibetur, vel negligitur.

Regimen Substantivi

Græcis cum Latinis ferè commune. Nomina etiam Laudis & Vituperii, uti & Mensuræ in Genitivo ut plurimum efferuntur; ut, Ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς, Ἀνδρείας δώδεκα πηχέων.

Regimen Adjectivi.

Quorum Latina Genitivum vel Ablativum postulant, horum Græca Genitivum; viz. Significantia notitiam memoriam, copiam, dignitatem, &c. ut, Δυσέως τοῦ ἀφροδισίου. Ἀξιό τι γένος.

Sic & Comparativa subaudito ἢ quam; ut, Ὀργιλώτεροι κίων.

Quorum itidem Latina Dativum, Dativum; ut, Καλὸν ἀνθρώπῳ. Κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ.

Varii Casus post Adjectiva.

Adjectiva significantia reatum, similitudinem, proprietatem, communitatem vel contrarietatem Genitivum & non raro Dativum volunt; ut, Ὁμοιὸν ἀνθρώπῳ. Ὁμοιὸν ὑμῖν.

Plu-

Plurima * Nomina post se habent Accusativum Sub- * Sic & stantivi significantis formam, modum, patriam, gentem, Verba, nomen, artem, objectum, mensuram, numerum, vel. par- Participia tem subauditâ Præpositione $\chi\tau\iota$, $\delta\iota\alpha$, $\omega\varsigma$, &c. ut, $\Psi\upsilon$ - & Verba- lia. $\phi\omega\varsigma$ $\nu\omicron\upsilon\alpha\iota$ Θ .

Interdum & Dativum, rariùs Genitivum, subauditis aliis Præpositionibus; ut, Ἐπὶ τῆς ἡθροῦς .

Idem † Adjectivum pro diversâ significatione diversos † Uti & casus postulat juxta diversas regulas; ut, Ἀδύατον , verbum & non videns. Gen. $\gamma\omega\iota\sigma\mu\acute{o}\varsigma$. Invisibilis, Dat. ἑμοῖς . quævis alia dictio.

Regimen Verbi

Transitivi, Substantivi & * acquisitivè positi idem est * Sub ac- ac apud Latinos. quisitivè

Sic & Verba rogandi, docendi, vestiendi, celandi, uti positis in- etiam testandi, vocandi, abjurandi duplicem regunt Ac- tellige & cusativum; ut, Ὁρκίζω σε τῷ Θεῷ . verba dan- di, commo- dandi, &c.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, re- gendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi genitivum ejusmodi postulant; ut, Ἀρχομαι λόγου . classium

Verba implendi, privandi, asstimandi, sedandi, accusan- di, absolvendi, damnandi, propulsandi regunt Accusati- vum propioris cum Genitivo remotioris Substantivi; ut, $\text{Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν}$. Quædam & Accu- sativum duplicem. ut, $\text{Ἀποσερεῖ με τὰ χρήματα}$.

Multa Verba ferè composita ex $\sigma\upsilon\nu$ $\omicron\mu\acute{o}\varsigma$ adsciscunt Dativum personæ aut rei sociæ; ut, Ὅμιλῃν αὐτῷ .

Verba jurandi regunt Accusativum ejus per quod ju- ratur, & Dativum ejus Cui; ut, $\text{Ὁμνυμί σοι τὴν αὐτήν}$.

Verba cedendi Genitivum rei & Dativum personæ; ut, $\text{Εἶκω γέγουσιν ἔδρας}$.

Verba † auditûs, olfactûs, gustûs, tactûs frequentius † Etiam Genitivum interdum & Accusativum; ut, ἤκουσα φωνῆς accusativû cum gen. ἔγεύσατο ὕδατος .

Sic

Sic & Verba recordandi, obliuiscendi, admirandi, ten-
tandi, consequendi, sortendi, fruendi, curandi, negligendi,
contemnendi, apprehendendi, ut, μνήθητί μου vel
με.

Verba communicandi sive participandi & eis contraria
cum Dativo personæ adsciscunt & Genitivum nec ra-
rò Accusativum rei; ut, τῷ βασιλεὺς μεταδιδόναι τοῖς
φίλοις δέ.

Verba dicendi vel faciendi cum Adverbiis vel Accu-
sativo Adjectivorum quæ significant bene vel male sæpius
postulant Accusativum personæ de qua dicitur, vel cui
fit bene aut male; ut, Μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸ τεθνηκότα.
Καλῶς ποιεῖτε τὸν μισῶντα ὑμᾶς.

Verba permutandi exigunt Genitivum rei acceptæ cum
Accusativo rei datæ; ut, Ἀμείβειν χρύσεια χαλκείων.

Nomen materia post Verba effertur in Genitivo, in-
frequentius in Dativo; ut, ἀρπύων ἀδ' ἀμάνητο ἔτλξε.

Innumera deniq; sunt Verba apud Græcos variæ con-
structionis. Verba precandi, blandiendi, convitiandi, ha-
bitandi Dativum vel Accusativum admittunt. Verba
imperandi Genitivum (apud Poetas Dativum) & Accu-
sativum. Verba accusandi, condemnandi, absolvendi, pri-
vandi, participandi, communicandi casum rei & personæ
variis modis submutant; ut, καταγινώσκω σε, σὲ τέτς,
σε τέτο· σε τέτς, σε τέτς θάνατον.

Multa pro variâ significatione variam habent con-
structionem; ut, Βασιλεύω τὴν Ἀσίαν, Impero Asiam,
Βασίλειον αὐτοῖς βασιλέα, constitue ipsis regem.

Verba Derivativa

Ferè exigunt casus Primitivorum Nominum aut Ad-
verbiorum.

Si Passivè capiantur, casum solummodo Primitivi in-
clusi; sin Activè, Accusativum insuper; ut, Πελάζω
prope sum τῶν νεων. Μακρύνω ἡμῶν σε τὸ πόλεως,
quia μακρὰν & πέλας, Genitivum regunt.

Ver-

Verba connotantia *incitamentum* vel *occasionem* agendi regunt Accusativum personæ cum casu verbi inclusi; ut, Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα.

Verbum Derivativum quandoq; regit casum suæ Periphrasis; ut, Ταμιδῶ τ' ᾤδ' ἔλε, quia dicimus ταμίαν εἰμι τ' παρ' ἔλε.

Periphrasis etiam casum Verbi simplicis; ut, ἐξαρνῶς εἰμι τὸτο, quia dicimus ἐξαρνῶμαι τὸτο.

Sæpe tamen alii casus adhibentur juxta regulas supra traditas; ut, Ἴσδν δ' ἰσοδόχῃ πέλασαν, quia Verba appropinquandi Dativo gaudent.

Regimen Passivorum.

Verba Passiva vocandi, apparendi, &c. imitantur Regimen Verbi Substantivi.

Passiva quælibet exigunt Dativum agentis; ut Latine. Genitivum etiam cum Præpositionibus, ὑπὸ, ἀπὸ, ὡς, πρὸς, ἐκ, &c. ut, Ὁ νῦν ὑπ' οἷνε διασθίρεται. Et alios casus cum aliis Præpositionibus.

Verbum Medium pro ratione significationis Activæ vel Passivæ imitatur utriusq; regimen; ut, Βιάζομαι παῖδα, βιάζομαι ἀπὸ πλειόνων.

Quorundam Nominum casus suæ debetur significationi.

Effertur scilicet in Dativo Nomen *Instrumenti* vel *Modi*, ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχεται. Sic &

Causæ; ut, Τέθνηκεν ἀποπλεξία. Et in Genitivo sæpe subaudito ἕνεκα.

In * Genitivo effertur Nomen

Partis, præcipue adjectum Verbis *prehendendi*, *la-*
vandi, &c. ut, Λύκον ὧτων κρατῶ.

* Quandoq; & in accusativo vel dativo.

In Genitivo vel Dativo Nomen

Preii; ut, Πάντα ὄντα πάντα, Νομίσματι ὄντα.

Similiter & Nomen temporis respondens ad quæstionem *quando*; ut, Ἦλθε νυκτός. Ἀναστήσει τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. Respondens verò ad quæstionem, *quandiu* in Accusativo vel Dativo; ut, Ἐμνε μύνας τρεῖς.

Nomen *spuii* in Accusativo; ut, Ἀπέχε σημεία ἑκατάδεκα.

Nomen *Loci*, quoties denotatur motus ad locum in Accusativo; ut, Ἑλλάσπονδον ἱκόντο.

A loco in Genitivo; ut, Τῆς Κρητικῆς ἀκρῆς ἡραμῶν.

Actio in loco in Dativo; ut, Στήλας εἶσαι Ὀλυμπιάσι.

Genitivus absolutè ponitur; ut, Μιῶν φθινόντων.

Regimen Infinitivi

Latinum obtinet plerunq; apud Græcos.

Utuntur autem Græci cum Infinitivis interdum Accusativo Articuli neutro; ut, Ἐκεῖνα τὸ μὴ πάλιν εἰλθεῖν.

* Et sub-
audito
ἐνεκα

Item Genitivo * post dictionem quæ adsciscit Genitivum, ut, Κατάρχοιμι τὸ καλεῖν.

Infinitivus cum articulo neutro pro Nomine sumi potest in omni casu; ut, Ἐκ τῶ ὁρᾶν γίνεσθαι τὸ ἐρᾶν.

Infinitivus cum Præpositione & Articulo, sequente Accusativo, idem valét ac Genitivus absolutè positus, aut per Verbum finitum resolutus; ut, Ἐν τῷ εἰλθεῖν αὐτὸν, id est, εἰδόντες αὐτὸν vel ὅταν ἔλθῃ αὐτός.

Pro Gerundiis & Supinis utuntur Græci Infinitivis.

Gerundium in *di* effertur per Infinitivum & Genitivum Articuli post dictionem quæ adsciscit Genitivum.

Gerundium in *do* per Infinitivum post Præpositiones significantes *d*, *de*, *è*, *ex*, *in*, *pro*, sequente eo Articuli casu, quem Præpositio exigit.

Ad

Institutio Compendiaria:

59

Ad eundem modum Gerundium in *dum* post Præpositiones quæ significant *ad, ob, propter, inter, ante, &c.*

Negligitur quandoq; Articulus; ut, *Ὁρα ἀπέναι.*

Pro Supinis simpliciter ponitur Infinitivus; ut, *τί ἐξήλθιντε δεδασθαι; Λέγειν αἰχρὲν.*

Cum significatur necessitas usurpatur verbale in *τέον* (vulgò dictum Adverbium positionis) quod quidem Verbale admittit casum sui Verbi, & insuper Dativum agentis; ut, *Νέοις ζηλώτεον τοῦ γέροντας.*

Regimen Impersonalium

Idem est manente significatione ac Personalium.

Quod ad Particularia: Dativum personæ cum Genitivo rei volunt *δεῖ, δεῖν, χρὴ, &c. opus est;* ut, *Δεῖ μοι πολέμῳ.*

Δεῖ, χρὴ, δεῖται, oportet (& plurima sequente Infinitivo) Accusativum; ut, *Δεῖ σὺν ἀπὸν ἀπὸν δεῖν.*

At *δεῖν* deesse absolutè ponitur cum Genitivo; ut *Μικρὸν δεῖν, i. e. μικρὸν δεῖν.*

Regimen Participiorum

Idem est ac suorum Verborum, nisi cum Adjectivè sumpta Genitivo gaudeant; ut, *Μηδὲν ἔχων. Δεχόμενος ὧν.*

Participium non rarò pro Infinitivo usurpatur; ut, *Πέρας λέγοντες ἐδίδοντες κάρδαμον ἢ πίνοντες ὕδωρ.*

Pro Verbo item finito; ut, *Τίς ἐμὲ πατάξας,*

Pro Substantivo etiam quandoque; ut, *Μεσθὲς τῷ θυμῷ.*

Deniq; pro Adverbio; ut, *Τολμήσας εἰσῆλθε.*

Impersonalium Participia usitatissime ponuntur loco Genitivi absolute sumpta; ut, *Ἐξέφυγον, ὀλίγα δεῖν ἀλῶναι, i. e. δεῖν ἀλῶναι.*

Regimen Adverbiorum.

(1.) Cum Casibus.

Nominativus sequitur Adverbia Demonstrandi; ut, Ἰδὲ ὁ υἱὸς σου.

Genitivum post se recipiunt Adverbia multa:

Quantitatis; ut, ὅλως δούλος.

Loci; ut, Ἐξω βελῶν. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Temporis; ut, Ἔως τῆς ἡμέρας.

Numeri; ut, Δις τὴν σαββάτου.

Separandi; ut, Ἀπὸ τοῦ πατρὸς.

Causæ; ut, Ἐνεκά σου θανατώμηναι.

Dativus sequitur Adverbia Congregandi; ut, Ἀμα αὐτοῖς.

Accusativus Adverbia Furandi; ut, Μὰ Δία.

Varii itidem casus varia; ut, Ἐγὼς τῆ πόλεως, vel τῆ ἰσπανίας.

Οἱ βου & ὁ Ο; omnes casus.

Derivativa regunt casus Primitivorum, eadēmq; pro variâ significatione varios casus.

(2.) Cum Modis.

Μὴ prohibentis inservit omnibus modis, nisi Indicativo; ut, Μὴ μεθύσκεσθαι οἶνον. Μὴ στομαχῶμεν. Ὑπόδρα μὴ βάλλειν. Cætera usu discenda.

Dux Negativæ vehementius negant; ut, Οὐ μὴ πίοω.

Plures adhuc vehementius; ut, Ουκέτι & μὴ φάγω.

At interventu Verbi separatæ affirmant; ut, Οὐ δύναμαι μὴ μεμνηῖσθαι αὐτοῦ.

Regimen Conjunctionum

Copulativarum, Disjunctivarum, &c. ex Latinis notum.

Conjunctiones Conditionales, Causales, Discretivæ, Adversativæ, Potentiales varios post se modos trahunt.

Ἄν & εἰάν si, Subjunctivum, interdum Optativum vel Indicativum.

Ἄν

*Αν Indefinitum dictionis cui adhæret significationem vagam relinquit. *Αν Potentiale uti & *κεν* addit verbo significationem τῆς δύναδαι. Utrumq; inservit Optativo, Subjunctivo, Indicativo, & quandoq; Infinitivo.

*Ὡς, ut, adeo ut, regit Infinitivum vel Indicativum. Cætera inter legendum observanda.

Regimen Præpositionum.

Genitivo soli junguntur ἐκ, παρ, ἀπὸ, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ, ex vel extra; ut, Γύνῃ ἐκ τῆς ἀνδρός.

Sic in Compositione; Ἐκβάλλω, ejicio. Alias inducit significationes; ut, Ἐξουσία, potentia, &c.

Προ, præ; ut, Προθύων. Quandoq; pro, &c.

In Compositione præ ut, Προβάλλω, præpono. Alias inducit significationes; ut, Προκόπῳ, progredior, &c. Poetas, ut, Ἀπὸ, ἀ, ab, absq; ut, Ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ. *περὶ*.

Sic in Compositione; Ἀποτρέφω, avertō. Alias inducit significationes; ut, Ἀποκρίνομαι, respondeo, &c.

Ἀντί, significat pro; ut, Ὁρθόμην ἀντί ὀρθοῦ.

In Compositione contra; ut, Ἀντίχεις. Alias inducit significationes; ut, Ἀντιποιέομαι, vendico, &c.

Dativo soli junguntur ἐν & σύν ἐν in; ut, Ἐν λιμένι πλεῖν.

Sic in Compositione; ut, Ἐναιμι. Alias inducit significationes; ut, Ἐντρέπομαι, reverteror, &c.

Σύν, cum; ut, Σύν Θεῷ.

In Compositione con; ut, Σύνδουλός, conservus. Alias inducit significationes; ut, Συνίστημι, commendo, &c.

Accusativo soli jungitur Εἰς vel ἐς. Significant autem in cum Accusativo; ut, Ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα.

Sic in Compositione; ut, Εἰσάλλομαι, insilio. Aliam inducit significationem; ut, Εἰσωνία, vassal, &c.

Genitivo vel Accusativo διὰ.

Cum Genitivo per; ut, Διὰ ἡμαρτίας ὁ θάνατος.

Cum Accusativo propter; ut, Τὸ σάββατον διὰ τῶν ἀνθρώπων.

In Compositione *di* vel *dis*; ut, Διαφωνέω, *dissono*; interdum *per*, *trans*, *circum*, &c. Alias inducit significationes; ut, Διαφέρω, *excello*.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur ἀμφί, ἀνά, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Ἀμφί cum Genitivo *de*; ut, Ἀμφὶ ἀστέρων γερῆ.

Cum Dativo ferè apud Poetas *circum*, *circa*; ut, Ἀμφὶ ὧμοις βάλετο ξίφος.

Cum Accusativo *circa*; ut, Ἰοῦδ' ἄνε ἀμὲν ῥέεθρα.

In compositione *circum*; ut, Ἀμφιβάλλω, *circum-jicio*. Aliam inducit significationem; ut, ἀμφιπονέω, *consumo*.

Ἀνά cum Genitivo rariùs *circum*; ut, Ἀνά κροτάφοιο τυχήσας. Cum Dativo (apud Poetas) *cum*, *in* cum Ablativo; ut, Χρυσέω ἀνά σκήπτρῳ. Cum Accusativo *per*; ut, Ἀνά στρατόν. Item *ad*, *secundum*.

In Compositione *re*; ut, Ἀνατρέχω, *recurro*. Alias inducit significationes; ut, Ἀναγινώσκω, *lego*.

Ἐπὶ cum Genitivo, Dativo, & Accusativo, *super*, *ad*, *in*, &c. ut, Ἐφ' ἱππεύ. Ἐπὶ γῆνι. Ἐπὶ τῷ ὄνῳ.

Idem & in compositione; ut, Ἐπιμι, *insum*, ἐπιγράφω, *super-scribo*. Alias inducit significationes, ut, Ἐπιτιμάω, *reprehendo*.

Κατὰ cum Genitivo *contra*, *de*, id est, *deorsum*; ut, Κατὰ χειρῶ. Cum Dativo Poeticè, *à*, *ab*; ut, Κατὰ δέσφι. Cum Accusativo *secundum*, *circa*, &c. ut, Κατὰ ματθαῖον.

In Compositione *de*, id est, *deorsum*; ut, Καταβαίνω, *descendo*. Alias inducit significationes; ut, Καταρυνέω, *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo *cum*; ut, Μετ' ἡμῶν ὁ Θεός. Cum Dativo ferè Poeticum, *in*, *post*, ut, Μετὰ χειρὶν ἔχων τὴν λύραν. Cum Accusativo *post*; ut, Μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία.

In Compositione *trans*; ut, Μεταφέρω, *transfero*. Alias inducit significationes; ut, Μεταπέμπω, *acervo*.

Παρά, *à*, *præter*, *apud*, &c. ut, Παρὰ Κλειῶς ἢ Βοῶν θεία.

δεῖα μν. Cum Dativo, apud; ut, Παρεῖ τῷ Κυρίῳ
ἐλεῖ. Cum Accusativo, contra, à, ad; ut, Παρεῖ
νόμον.

In Compositione, ad, præter, perperam; ut, Πάρεμ
adsum, Πακείω, perperam audio. Alias inducit signi-
ficationes; ut, Παρεκαλέω, consolor.

Πεὶ cum Genitivo de; ut, Πεὶ καπνὸς σενολεχέειν.
Cum Dativo & Accusativo, circum, circa; ut, Πεὶ
βαμοῖς χορεύειν. Πεὶ τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία.

In Compositione circum; ut, Περιάγω, circumduco.
Alias inducit significationes; ut, Περιγέομαι, descri-
bo, &c.

Πρὸς cum Genitivo à, ab; ut, Πρὸς Διὸς εἰσὶν
ἅπαντες. Item per (in obtestando vel jurando) coram,
&c. Cum Dativo & Accusativo; ad, ut, Πρὸς κεφαλῇ,
Ὅν πρὸς λύειν.

In Compositione ad; ut, Περσέερχομαι, adeo. Alias
inducit significationes; ut, Περσκόπτω, impingo, &c.

ὑπὲρ Cum Genitivo, super, pro, &c. ut, ὑπὲρ ὧν
κεφαλῆς. Cum Dativo (rariùs) & Accusativo, super; ut,
ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ἔχων. ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης.

In Compositione, super; ut, ὑπερβειβάω, super-
abundo. Alias inducit significationes; ut, ὑπερτίδεμαι,
procrastino, &c.

ὑπὸ cum Genitivo, Dativo, Accusativo, & in Com-
positione, sub; ut, ὑπὸ χθονός. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθη-
κῃ. ὑπὸ τῷ μύθῳ. ὑπογράφω, subscribo. Alias
inducit significationes; ut, ὑποκείμεναι, simulo.

N. B. Omnes Præpositiones reperiri in pluribus sig-
nificationibus quàm quas recensuimus, in his au-
tem frequentius usitari.

Apud Poetas plures simul Præpositiones quandoq;
regunt casus; ut, Ἀμφὶ θεὸς εἴδεαι.

Præpositiones sine casibus migrant in Adverbia (re-
tracto accentu in θελ, ὑπὸ) ut, Μικρὸν τί παρς.

Accentu etiam retracto nonnullæ Præpositiones, viz. tiam pro
* Ἄρα (item ἀν) ἐνι pro ἐν, ἐπι, μέτα, παρά, πρὶν ἀνάσσει.
vicem

vicem quandoq; sustinent verborum fere tertiæ personæ per omnes numeros; ut, Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς, i. e. ἀνέστη. Ἐνι (interdum ἐν) μέτα, πάρα, πέρι pro compositis Verbi εἰμι; ut, Οὐκ ἐνι Ἰουδαίῳ. Itidem impersonaliter.

Præpositio in compositione sæpissime regit casum quem extra compositionem regebat. Sed

Genitivum regant composita cum ἀνα ab, ὑπὲρ super, pro. cum aliis significantibus, ab, de, pro; ut, Τρέφεται ὑπὸ πόλεων.

Dativo gaudent composita cum εἰς, πρὸς, ἀντὶ, contra, μετ', cum, παρὰ, juxta, ὑπὸ, sub, ἐν in, ad, supra, aliisq; quæ significant ad, in, sub; ut, Ἐπέσθον αὐτοῖς χεῖρας.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μετ', διὰ, aliisq; significantibus præter, trans; ut, Παρεμβαίνετε ἐν πλωῖ.

P R O.

PROSODIA.

Prosodix quod hic necessarium est, tradit Doctrinam de Spiritibus, de Accentibus, & Syllabarum Tempore, seu Quantitate.

De Spiritibus.

Vocales, (præter υ) & Diphthongi initiales, plerunq; levigantur.

Exceptiones.

A aspiratur in viginti nominibus, octo verbis, & tribus adverbis. Vide Rud. p. 219.

E aspiratur ante κ, ϗ, ω, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ, ἐκεῖν, &c. Item in particularibus, (1.) Nominibus viginti aut circiter. (2.) Verbis decem. (3.) Adverbis quatuor.

H ante β, γ, κ, σ, aspiratur ut plurimum. Item in particularibus Nominibus sedecim, & in ἡμικτέω, ἡμι, & ἡνίκα.

O ante πλ, ρκ, μ, non sequente φ, σ sequente vocali, aspiratur ut plurimum. Aspirantur & Articuli ὀ, ὄς, & inde nata ὅτι, ὅς, &c. Et ὀπ- particula præfixa. Item Nomina septem, & Verbum ὀράω.

Ω aspiratur in ὦρα, ὦς, ut.

Quævis Vocalis ante ρπ, ρμ aspiratur, neglecto etiam spiritu Thematis; ut, Ἀρπαξ, Ἐρμῆς.

E augmentum præfixum consonæ levigatur, sed in Perfectis Verborum in μι servat spiritum Thematis; ut, Ἰσημι, ἴσηκα. Præfixum Vocali ejusdem accipit spiritum; ut, Ἐπτα, ὥρων, ab ἔπτα, ὄραω.

K

Tem-

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis ; ut, Ἀκύνω, ἤκκον.

Reduplicatio impropria verborum in μι aspiratur ; ut, ἴσημι.

Dictiones peregrinæ, compositæ, derivatæ, aut variatæ servant spiritum suæ originis. Exceptis ἡδύς ab ἡδύς, & paucis aliis.

Idem vocabulum pro diversâ origine aut significatione diverso notatur spiritu. Quædam etiam, manente eadem significatione, nunc aspirantur, nunc levigantur ; ut, Ἐρση & ἔρση, τοί, ἔα. Rud. 221.

2. De Accentibus.

Dictiones singulæ, sive simplices, sive compositæ, unicum tantum habent accentum. Quædam tamen quandoque; exuunt, dictæ ἐγκλιτικαί, & pauculæ carent.

Accentu carent decem vocalæ : ὁ, ἡ, οἱ, αἱ ἔ vel ἔχ vel ἔχ, εἰ, ὦς, ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur tamen Articuli. ὁ pro ὅς, ἔτῃ vel τῷτο. ἡ, οἱ, αἱ, pro αὐτῇ, ἔτοι. αὐταί, absq; substantivo positi nec sequente μὲν ut, Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίῳ ᾧ.

Ὁυ vel ἔχ acuitur ante quodvis punctum ; ut, Ὁ ᾧ φη ἔ.

Ὦς sic ubiq; acuitur ; ut, Ὦς ἔφατ'. Item ὦς sicut quando in constructione postponitur ; ut, Κλέεις ὦς. Et ὦς quodammodo post ἔσι ut, Ἐσὶ μὲν ὦς.

Ἐξ postpositum casui acuitur quandoque ; ut, Ὁυδὲ κακῶν ἔξ.

Omnes hæ voces ἄπνοι per compositionem auctæ accentum possunt recipere ; ut, Νῶν ᾧ ὁδε παρακαλεῖ.

Encliticæ sunt

Τίς aliquis per omnes casus Pronomina μὲν, μοι, μέ. Ἐ, σοι, σέ, ἔ, οἱ, ἔ. Φωέ, σφέ. Φρίσι, σφᾶς, & σφᾶ, illi, illos. Verba φημι. φησὶ, φησὶν, φημὲν, φησὶ, φησὶ, εἰμι, ὅτι, εἰσι, & ἐσμὲν, ἐστὶ sæpius.

Parti-

Particulæ indefinitæ, ποτέ, ποθὲ, πῆ, ποῖ, πῦ, πῶς. Item γε, κα, κεν, νυ, περ, πῶ, ῥα, τοι & plerunq; Ὡς.

Encliticæ dictiones vel inclinant vel amittunt accentum. *Inclinant*, id est, transferunt accentum semper acutum (vel suum vel pro suo) in dictionis præcedentis finalem syllabam, idq; fit cū præcedens dictio habeat

(1.) Acutum in antepenultimā; ut, Ἀνδρῶς τις.

(2.) Circumflexum in penultimā, ultimā existente brevi; ut, Τῷ δὲ τὸ σῶμά μου.

(3.) Acutum in penultima; quæ cum ultimā est pes Trochaicus; ut, Μέσθ' αἱ ἐχθές.

(4.) Cū præcesserit Enclitica, nudata suo accentu, vel vocula accentu carens; ut, Καθὼς φασὶ τινες.

Amittunt accentum quando præcedens dictio tonum habet in ultimā; ut, Ὁ πᾶς μου. Vertunt autem gravem in acutum; ut, Θεέ μου, Δεέ μου.

Encliticæ monosyllabæ amittunt accentum post Paroxytonas non Trochaicas; ut, Μήτηρ μου. Vel post circumflexum in penultimā, quando ultima solā positione longa est; ut, Χοῖνιξ μου. Dissyllabæ autem non amittunt; ut, Σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

Verbum δὲ retrahit accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediate sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas κα, ἐκ, ἐν, & voces quasdam Apostrophum passas, τῷ, ἐν, ut, Ἐστὶ σῶμα ψυχικὸν καὶ ἐστὶ σῶμα πνευματικόν. Item propter Emphaticum quandoq;

Reliquæ omnes Encliticæ servant tonum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut, Λέγει τῷ παραληπτικῷ σοὶ λέγω. Vel etiam propter Emphasin; ut, Ἡ ρίζα σέ.

Pronomina post Præpositiones & ἢ vel ut plurimum non inclinant; ut, Ἐκ σοῦ, ἢ σὲ δίδαξε.

Τίς Indefinitum sæpe servat accentum suum cū præponatur verbo à quo pendet; ut, Οὐκ ἔχεις τὴν φάγος.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ. Plures Synencliticæ alternis sæpissimè acuiuntur, & amittunt accentum; Ὅου γὰρ πω τίνα φημι.

De Vocibus Ἐντόνοις.

Regulæ Generales.

I. Accentus communiter est in priori; isq; aut acutus aut circumflexus.

In Hyperdissyllabis antepenultima acuitur quoties ultima sit brevis, penultima quoties ultima longa; ut, Ἀνδρῶν, ἀνθρώπων. Nota αἱ & οἱ finales ratione accentus pro brevibus haberi; ut, Ἀνθρώποι, τύποι. Præter αἱ & οἱ in Optativis, syllabis contractis, aliisq; à circumflexis rectis; ut, Τύποι, λεχῶ. Voc. παῖ & παῖς.

II. Longa naturâ aut usu ante finalem naturâ brevem, si tonum habuerit, circumflectitur; ut, τίς penultimâ longâ, tametsi τίς penultimâ brevi: τυφθεῖς, τυφθεῖσα. Ante finalem solâ positione longam sæpius circumflectitur; ut, Χοῖνιξ. Finales itidem in -α & -ε, si tonus afficiantur, circumflexum volunt; ut, ἔϋ, πῦ. Excipe ἰδὲ, ἰέ.

III. Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, nisi in Interrogativo τίς, vel ante Encliticam, aut punctum distinctionis, vel deniq; in fine versus. Dicuntur tamen quorum gravis in ultimâ pingitur Acutitona.

IV. Monosyllaba incontracta acuiuntur; ut, Χθών. Verba autem monosyllaba si fuerint producta, ubiq; circumflectuntur, excepta secunda Præsentis Indicativi Verbi φής. Circumflectuntur itidem quædam particula; ut, Βῆς, γεῶς, &c.

V. In contractione, Ex acuto & gravi post se subintellecto fit circumflexus; ut, Τεχνίων, Τεχνῶν.

Excipiuntur Accusativi singulares formæ λεχῶ, præter αἰδῶ, ἡῶ. Item acuiuntur Nominativi, Accusativi, & Vocativi

Vocativi duales, ὁλοπαθῶν in *a* & *ω* ut, Μυῖα μυῖ, νόω νόω. Item νῶϊ νῶ.

Composita antepenacuta à νό⊕ retractio accentu acunt penultimam; ut, ^νΕυνο⊕ ἔυνες. ἔυνός ἔυνε. & pauca in ἡδης & ἡρης ut, Σωηδέων, σωήδων.

VI. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ & obliquæ sive variatæ; ut, Λόγ⊕. λόγος, καλός, -ή, -ον. τέχε⊕, -ες. τύπῳ, τύπῃ, τύπῳμαι.

Exceptiones.

Mutatur species accentus in sequentibus.

(1.) Acutus vertitur in circumflexum in penultimâ nominum crescentium quoties obtinet Regula secunda; ut, Σωτήρ, σωτήρ⊕.

Nomina oxytona primæ & * secundæ circumflectunt * Sed ^{en} ultimam Genitivi & Dativi per omnes numeros; ut ^{sus Attici} Keitḥs -ε -ῆ -ᾶν -ων -ᾷς. Θεῖς -ε -ῶ -οῖν -ῶν -οῖς. ^{acutum re-} Huc spectant Articuli & Pronomina oxytona. Oxytona ^{tinent; ut} in -δς circumflectunt Vocativum in *δ*, Itidem in -ω Λέω, λέων. & -ως Vocativum singularem in -οι ut, Βασιλῶ, λεχοῖ.

(2.) Circumflexus vertitur in acutum, correptâ syllabâ in quam deberet cadere, aut factâ antepenultima; ut, Ἑρακλῆς, -έ⊕ εἰς, ἔν. σῶμα, σῶματ⊕.

Itidem si ultima longa fuerit; ut, Τυποῖμι, τυποίτῳ.

(3.) Mutatur sedes accentus per regulam primam; ut, Σῶμα, σωμάτων. ἐπιγράμμα, ἐπιγράμματ⊕. τύπῳ, ἐτυπῶν.

Deniq; per simplices anomalias in Nominibus & Verbis tum promovetur, tum retrahitur accentus.

1. In nominibus promovetur Accentus.

Antepenacuta in -ε⊕ circumflectunt casus contractionem passos; ut, Χρύσε⊕, χρύσεος, χρυσῆ -ῆ -χρύσειον -ων.
 Nomi-

Nomina monosyllaba tertiæ Genitivum & Dativum singularem & Dativum Plur. acunt in ultimâ; ut, Χῆρ -ῆρ-εἰ-Χῆρσι & ῆς cum compositis, sed ἰδέσι, μνέσι. Per contractionem verò facta sæpius penultimam circumflectunt; ut, Κῆρ -ῆρς-ῆει.

Genitivum & Dativum dualem & Genitivum pluralem in ultimâ circumflectunt; ut, *Χερσίν, Χερσών.*

Quæ autem tonum habent in penultima Genitivi singularis, vel circumflectuntur in recto non habentia *υ* ante *σ* penacuunt Genitivum pluralem; ut, *Διδων, κρείτων*. His adde *τρώων, &c.*

Participia sequuntur generalem regulam; ut, $\Theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, $\delta\epsilon\gamma\eta\Theta$, $\delta\epsilon\gamma\eta\omega\nu$, &c. Sic Pronomen $\delta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, $\delta\epsilon\iota\nu\Theta$ & $\pi\alpha\tilde{\iota}\varsigma$ in Dat. Pl. $\pi\alpha\tilde{\iota}\sigma\iota$.

Tis aliquis (nisi cum inclinat) per omnia acuitur in ultimâ, exceptis τινῶν, τινῶν. Tis quis ubiq; in penultimâ; ut, Tis, τίνϞ, τίνι.

Accentum Monosyllaborum sequuntur δόρυ & γόρυ
in casibus Metathesin passis; ut, Δερός. γενός. Sic
& κύων, ἄρκυ, & nomina in -ης -ερος in casibus
Syncope passis; ut, Κύων, κυωός. θυγάτηρ -έρος,
θυγατέρος, &c.

Sed Nomina in -ης -εϛ penacuunt Dativum pluralem in -άσι in aliis etiam paulo variant, quorum exemplum sit pro regulâ.

Sing. N. θυγάτης, G. θυγατέρος, D. θυγατέρι, θυγατέρει, A. θυγατέρα, θύγατερ, V. θύγατες.

Dual. N. A. V. *διγάτες, διγάτρε, G. D. διγά-
τέσθιν, διγάτροϊν.*

Plur. N. συγατέρες, σύγατρες, G. συγατέρων, συ-
γατέρων, D. συγατέραςι, A. συγατέρας συγάτρας, V. ὄν.

Nomina primæ Simplicitatis circumflectunt ultimam Genitivi pluralis; ut, *Κεῖτῶν, μισῶν*. Excipe, Fœminina Barytona Adjectivorum, Pronominum & Participiorum sequuntur generalem regulam, ut, *ἄλλῃ, ὄμῳ*.

Penacuta i & unus & *μία* cum compositis circumfle-
 xant ultimam Genitivi & Dativi ; ut, *ἰσ, ἰᾶς, μιᾶς, μιᾶ,*

Retra-

Retrahitur Accentus.

Adjectiva in -ων & -ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut, Βῆτίων, βέλτιον. αὐτάρκης, αὐταρκες. Sic, ἐλάχεια, λίγεια.

Vocativus nominum hyperdissyllaborum in -ων, ονΘ, & -ωνΘ acuit antepenultimam; ut, Ἀγόμενον. Sed composita à φεω accentum servant; ut, ὦ δαίφρον.

Item substantiva in -ης primæ contractorum; ut, ὦ Δημόδενες. Sic, ἀκάκητα, δέσποτα, εὐρύπα, μητίετα.

Dictio composita cum Encliticâ eundem expetit tonum quem extra compositionem gerit, verso gravi in acutum; ut, Ἦνπερ, ἔτινΘ. Sic, μήτε, ἔτε.

2. In Formatione Verborum promovetur Accentus.

Indicativus circumflectit ultimam Futuri secundi in Voce Activa, & penultimam in Voce Mediâ; ut, Τυπῶ, τυπῆμαι. Penultimam etiam tertiæ pluralis in Præsenti Verborum in -μι ut, Τιθῶσι.

Imperativus circumflectit ultimam Indefiniti secundi Medii; ut, Τυτῶ. Εἰπέ, ἐλθέ, εὐρὲ particularia sunt.

Subjunctivus circumflectit ultimam in omnibus Indefinitis Passivis, & in Præsenti & Indefinito secundo Activo Verborum in -μι. ut, Τυρῶ, τυτῶ, τιθῶ, θῶ. Penultimam in Perfecto passivo contractorum, atq; in Præsenti & Perfecto passivis Verborum in -μι ut, Πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in -ναι tono afficit penultimam; ut, Τετυρῆναι. Infinitivus cæterorum circumflectit ultimam Indefiniti & Futuri secundi activi; ut, Τυπῆν. Penultimam acuit Indefiniti secundi medii; ut, Τυπέειν. Accentum deniq; exigit in penultimâ Indefiniti primi activi & Perfecti passivi, ut, Τύψαι, τετύφθαι.

Retra-

Retrabitur Accentus.

Imperativus Indefiniti secundi medii, uti & omnia tempora finita in -μῶν variant sedem accentus pro ratione quantitatis ultimæ; ut, Τύπῃ, τύπεδε· τυποίμῶν, τύποιο. Sed in Oprativo Perfectum passivum, & Futurum secundum medium; Præsens etiam & Perfectum Verborum in μι (non deponentium) retinet accentum super eandem; ut, Βεβοήμῶν, -ῆο. ἰσαίμῶν, ἰσαίμῶν, -αῖο.

Speciales Regulae Accentuum.

1. Nominum in recto.

In prima Declinatione Oxytona plurimum sunt sequentia. Denominativa in εης. ut, Ὀμησεῖς. Verbalia hyperdiffyllaba in -της, non præcedente, α, ε, ι. ut, Ποιητῆς.

Item Fœminina, (1.) In α, viz. Verbalia in εα purum; ut, Χαρᾶ. Hyperdiffyllaba appellativa in -δία & -ωνία, & particularia non pauca; ut, Πλατῶ, &c.

(2.) In η viz. Verbalia servantia Characteristicam temporis; ut, Γεαμῆ. Verbalia itidem in -μονη ut, Πλησμονῆ. Participialia in -μνη ut, Δεξαμνῆ.

Item finita in -γη, -δη, -ων & hyperdiffyllaba in -ωλῆ, -ωκῆ, & -ωχῆ, -ωρῆ, -ωτῆ. ut, Ὀργῆ, χορδῆ, ζωῆ, παυσωλῆ, ἀκωκῆ, &c. Deniq; particularia multa; ut, Ἀρετῆ, Ἀληθῆ, ἡδονῆ, &c.

Fœminina in -α & η ab oxytonis in -ῶ servant eorum accentum; ut, Θεῶς, θεᾶ· ἀδελφῶς, ἀδελφῆ.

In secundâ Declinatione. Oxytona sunt multa in -ῶ, Nempe finita in αὐς, αὐδς, -νδς, υδς, -εγδς, -ωγδς, -ωδς· ut, Ἀγλαδς, ἀγαυδς, &c.

Substantiva in -μῶ non præcedente ε. ut, Λιμδς. Substantiva verbalia in τῶ & τρδς. ut, Κοπιτῶς, ἰατρῶς. Adjc.

Adjectiva etiam in -κός, -νός, -πός, τός ut, Αδύκός, αἰγυός, χαλεπός, λεπτός. Item in -λθ, si non præcesserit ε vel υ· ut, Κηδός. Pauca in μθ. ut, Θερμός, ὠμς, &c. Deniq; plurima in -ρθ, exceptis Primitivis, Pronominibus, & Comparativis in -ερθ, præter ἱερός, δεξιτερός.

Hyperdissyllaba tam Substantiva, quàm Adjectiva in -ωλός, -ωνός, ὠπός, ὠρός ut, Πακίωλός, τιμωρός, &c.

Derivativa in -θ ex Perfecto medio, si active significant, acuuntur; ut, Τομός, σέθω. Genitivi oxytoni cum fiant recti retinent tonum; ut, Διμῶς a τῷ Διμῶς.

De particulis oxytonis in -θ aliarum terminatum videantur Rudimentorum, Pag. 243, 244, 245, 246.

Oxytona Composita in -θ.

Omnia in -ικθ ut, Ἀρχιτεχνικός. Composita ab ἄγω ἄγθ, ἄγθ sive ἄγέω αμείβω, ἔγω & aliis; ut, Ξεναγός, ποδαγός, σικεργός, &c. Verbalia in -τθ ex compositis nata quorum simplex nullum est; ut, Εὐλογητός. Multa etiam particularia; ut, Ἀνοικτός, &c. Et præcipue composita cum Præpositione & αἰνέω, βαίνω, λαμβάνω, μετρέω, ἔχω, τέω ut, Ἐπαινετός.

Substantiva deniq; composita in -μός ut, Ἀναβαμός.

Pleraq; finita in -μων & -των sunt oxytona; ut, Ἐρετμόν, φυτίν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Penacuta sunt nomina finita in -ίλθ, -ίσκθ, -λέθ, -ύλθ ut, Ὀργιλθ, νεανίσκθ, &c. Item Verbalia in -τέθ ut, Πρακίέθ. Nonnulla etiam particularia; ut, Παρθένθ, &c.

Composita ab αντίθ, σόθ, πλόθ, -plex, penacuuntur; ut, Ἐναντίθ, ἀπλόθ, &c. Multa etiam composita cum Præsenti Activo Verbi circumflexi,

omnia à πολίῳ ut, Ὀνηροπόλῳ. Sic μογιλᾶλῳ;
&c.

Composita à Nomine & Præterito Medio, si Activè significant, sunt penacuta, sin Passivè antepenacuta; ut, Τηλεσκόπῳ, longè videns, τηλεσκοπῳ, longè visus. Sed Composita à Præterito Medio Verbi ἔχω antepenacuantur; ut, Γαίῳχῳ.

Et composita plurima à δρέμω, μάχομαι, νέμω, in alterutrâ significatione penacuta sunt ut plurimum.

Substantiva in -ιον trissyllaba ab Oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultiman; ut Στρεβίον, παιδίον.

Antecircumflexa sunt ut plurimum finita in -αιῳ, -ειῳ (deducta ab Oxytonis) -οιῳ, ωῳ, οιον, ειον, -ων, uti & Substantiva in -ινῳ. ut, Τειταῖῳ, γελοῖῳ, ἐχίνῳ, &c.

Cætera sub his regulis non comprehensa servant generalem regulam; uti & Composita omnia quæ terminantur in brevem, tametsi ab oxytonis vel paroxytonis nata; ut, Παμποίκιλῳ, φιλόσοφῳ.

Quævis composita in -ῳ cum α, δυς & ἐν (octo circiter exceptis) habent tonum in priori; ut, Ἐνδύωγῳ, δυσάγωγῳ, &c.

Attica omnia à vocibus in -ῳ purum nata, servant tonum originis; ut, Λεῖς à λαός. Acuendo etiam antepenultimam tametsi ultima sit longa; ut, Ἰλέως, ἀνώγειων.

In cæteris Declinationibus.

Nomina in αν, -ιν vel -ις ἴνῳ, ας ᾰδῳ, in ω, ης, -δς, -τους, & -ω, oxytona sunt; ut, Τιτάν, ἀκλῖν vel ἀκλῖς, λαμπάς, λεχὼ &c. Item ἐγὼ.

Sic & fœminina in -ις -ίδῳ. Exceptis Fœmineis in -τις, quæ sequuntur accentum masculinorum in -της.

Adjectiva in -ης, εῳ & in υς acuunt ultimam; ut, Ἀληθής, ὀξύς. Sed hyperdissyllaba in -ηνης, -νης,

-ηνης, -ωνης, -ωδης, & -ωλης ab ὅλλυμι cum paucis particularibus in -ης sequuntur generalem regulam.

Derivativa in -ων ab Indefinito secundo vel Perfecto medio, Localia & nomina Mensium in -ων, finita etiam in -εδων & ηδων, Verbalia in -εμων, hyperdisyllaba in -εων, υων, υμων cum particularibus multis in -ων sunt oxytona; ut, Σταγὼν, νυμρὼν, ἀηδὼν, ἡγεμὼν, ἀγὼν, &c.

Composita cum monosyllabo verbali secundæ Perfecti passivi finita in -ς, in ξ, etiam & ϗ, si componantur cum Præpositione terminatâ in vocalem, unâ cum compositis ab αἶς acuuntur sine; ut, Περιβλή, καταπήξ, μηδείς.

In omnibus Declinationibus

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare à penacutis & contractionem pati; ut, Τμής, γῆ. Itidem & Diminutiva in αῖς & ὦς. ut, Ζωαῖς, Διονῦς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finita, si monosyllaba non fuerint, servatâ terminatione, servant tonum in fine; ut, Φορὰ, ἀναφορὰ, βασιλῆς, μισοβασιλῆς.

Græco barbara plerumq; sequuntur accentum suæ originis; ut, Ἀβερράμ, Πιλάτῳ.

Occurrunt nomina non pauca variis notata accentibus, in cæteris prorsus invariata; ut, Ἀγροικῶ, ἀγροϊκῶ, rusticus.

Sæpissime autem idem nomen diverso vestitur accentu, propter diversam significationem, quantitatem, declinationem, vel originem; ut, Βασιλεία, regnum, βασίλεια, regina; δωδεκαετής -έῳ, -δωδεκαέτης -ς. Pauca indefinitè sumpta * acuunt ultimam, interrogativè priorē; ut, Πόσος, πόσῳ. ποῖος, ποῖῳ.

* Sic & Adverbia

Etiam & idem nomen appellativum tonum gerit in ποτὲ, ali- posteriore, proprium sæpius in priore; ut, Τυρὸς, casus. quando, πό- Τύρῳ, Tyrus: Quin & Adjectivum in ultimâ, Substan- τε, quan- tivum in priori; ut, Αἶθρς, ardens, αἶθρῳ, ardor. do?

Deniq; casus recti ab obliquis pene innumerabiles.

De Verborum Accentibus.

Ex præsentibus simplicibus irregularia sunt tantum
 εἶμι, φημι, & χεῖν portet. Adde & Imp. ἐχέλω.

In compositis Præsens indicativi & Imperativus per
 omnia generales sequitur regulas. Reliqua tempora In-
 dicativi & alii omnes modi servant tonum Simplicium.

Excipe,

1. Quædam, etiam præsentia, à Simplicibus non va-
 riant; Pauca scilicet ex inusuratis dissyllabis *δύμι, κλῆμι,*
σβῆμι σκλημι. Personæ etiam monosyllabæ circum-
 flexum in compositis servant; ut, Ἀπείς.

2. Nonnulla composita, extra Præsens, spreto sim-
 plicium accentu, sequuntur generales regulas, viz

Sic com-
 posita ex
 χῶ & πῶ.
 Quæ augentur in initio; ut, *ἔνδον, ἐκάθ' ἑνός.* Sed
 abj-cto augmento redit circumflexus simplicis; ut, *Ἐκά-
 θιστο, καθῆστο.* Quæ etiam vocalem ultimam Præpo-
 sitionis abjiciendam retinent; ut, Ὑπόκειχον. Sed *πῶ*
 & *πῶ* non item.

Imperativus Indefiniti secundi cujus simplex mono-
 syllabum est, si componatur cum Præpositione dissylla-
 ba penultimam acuit; ut, Ἀπόδοθι, ἀπόδοθι.

Participiorum Accentus

Regulares sunt, exceptis sequentibus.

Participia in *-εις, -ως, -υς, -ς,* in *-ας* verborum in
-μι, & in -ων Indefiniti secundi, acuiunt ultimam; ut,
τυφθεὶς, τετυφώς, ζώγνυς, διδύς, ἰσάς, τυπών.

Participium Præteriti passivi penultimam semper acu-
 it, tametsi ultima sit brevis; ut, *Τετυμμένθι.*

De Adverbiorum Accentibus,

Oxytona sunt finita in -η, υ, αι, ει. *δοῦν*, -ξ, *αἶς*, *ἰς*, -υς, *τῷ* ut, *Ἰὴν*, ἀντικρὺ, χαμαὶ αἶθ, &c.

Item derivativa in ι, τι, ει, τῶ & δα ex *δοῦν* ut, *οὐχὶ*, *Ῥωμαῖσι*, *χεῖδ' αἶ*, &c. cum particularibus circiter 14.

Penacuta sunt finita in -akis & -aki, *ἰκα*, *δα*. Item in -οθεν vel -οδε, *οφιν* vel *οφι*. Exceptis quæ ab οἶκ' &, *ἀγ' &*, *παντός*, *ἐκτός*, *ἐνδόν* dimanant.

Composita quoq; cum finalibus particulis *νω*, *πη*, *ποι*, *πρ*, *πω*, *περ*, *πως*, *τι* ut, *Μενταίω*. Et cum initiali particula *ὅτ*. Sic & particularia pauca.

Circumflexa sunt finita in -οι, -ῶ, -υ, -χη, *χως* ut, *Πανταχῇ*. &c. item monosyllaba longa ab articulo derivata, cum particularibus paucis; ut, *Νῦν*, &c.

Derivata in -ως tonum retinent Genitivorum in -ων, à quibus manant; ut, *Πονηρῶς*, *improbe*, *πανήρως*, *laboriose*.

Plurimæ dictiones cum adverbiascunt servant tonum; ut, *Εὐδὺς*, *ἀμέλει*, *πλησίον*. Excipiuntur neutra quædam, (1.) In *ες* scilicet ab *εἶ* & omnia regularia sunt; ut, *Ἐξάετες*. Sic *ἀγ' &*, *ἐπίπιδες*. (2.) In -α omnia facta ex Neutris penacutis in -α abjuncto & tonum retrahunt; ut, *Τάχα* ex *ταχέα*. Sic *φύδρα* tamen à *φ' &* *δός*.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis non Enclitici; ut, *Ἐπειδὴ*, *ἐδέ*. Excipiuntur numeralia in -ιχα, & composita ab *ἀντὶ*, *ἐγγὺς*, *πόλιν*, *πάσαι*, *περόθεν*, *ἄτα*, *ἐκείνα* ut, *ἐναντι*, *πάρεγγυς*, *ἀνάπαλιν* &c. Sic *ἤγαν* *ἔκαν*, *ἔμην* *εν*.

Particulæ -γε, -ξε, -σε. item *θεν*, *δε*, non præcedente ο, Accentum dictionis cui adherent loco non movent; ut, *Μέντοιγε*, *Ἀθλίωξε*, &c. In pluribus itidem -δε. ut, *Οἰκαδε* *δε* autem Adjectivis *τοῖ* &, *πό* & additum acuit penultimam; ut, *Τοῖόνδε*, *πρόσδε* circumflexo tamen Geni-

Genitivo & Dativo; ut, Τοῦδε, τοῖνδε. Sed -δε locale rationem habet Enclitici; ut, Αἰδός -δε.

Quædam particulae fini nominum adhaerentes, tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum quæ præcesserint; ut, Ὅσιον, ὅσιονδὲ, ὁποιοσδήποτε, ὠτινῶν, &c.

Pauca sunt δίτονα. ut, αἶ vel αῖ, πρῶι vel πρῶι, &c.

Conjunctionum Accentus.

Conjunctiones Primitivæ & monosyllabæ acciuntur, nisi tono carent; ut, Καὶ πλήν. Sic ἀτάρ, ἀλλὰ, ἐπεὶ, ἤ. Unum ὅν circumflectitur.

Compositæ exeuntes in -γάρ, δέ, -δή, -μὲν, οἱ, -ι, oxytonæ sunt; ut, Τοιγάρ, ἐδὲ, &c. Exeuntes verò in -ετι, -οτι, -ως, -πῃ, -πῶς penacutæ; ut, Πρῶετι, Διότι, &c.

Cæteræ Particulæ Conjunctionales accentum dictionis cui adhaerent loco vix unquam movent.

Accentus Præpositionum.

Præpositiones omnes tono affectæ acciuntur in ultimâ. Sed dissyllabæ pro Verbis usurpatæ in priori.

Dissyllabæ etiam omnes (exceptis ἀνὰ & διὰ) postpositæ casibus, vel substantivorum vel acceptorum substantivè, tonum retrahunt; ut, Εἰςῶνς * πῆρι.

Accentus Præpositionum intercudit elisâ vocali in quam deberet cadere; ut, Ἐφ' ἡμᾶς. Non item cùm retrahitur accentus; ut, Δόμων κατ' ἀλητεύοντι.

* Solum
ἐλ apud
Oratores.

De Quantitate Syllabarum.

Diphthongi & η ω naturâ longæ sunt; ϵ $ο$ naturâ breves; α , ι , υ , ancipites.

Positio idem hîc valet ac apud Latinos. Brevis itidem ante mutam sequente liquidâ communis redditur.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi communes sunt ante vocalem sequentis dictionis; ut, $\text{Ἡμετέρω ἐν οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ.}$

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

A, ι , υ ante vocales plerunq; corripuntur. Excipe (1.) α penultima nominum in $-\acute{\alpha}\omega\upsilon\varsigma$ crescentium per $ο$, & fœminiorum propriorum in $\alpha\iota\varsigma$ longa est. (2.) In penultima nominum in $-\acute{\iota}\omega\upsilon\varsigma$, $\omega\upsilon\theta$ (exceptis comparativis, quæ ferè brevია sunt) longa est; ut, $\text{Βραχίω\varsigma.}$ Sed nomina in $-\acute{\iota}\alpha$ penultimam habent communem, scilicet pius tamen correptam; ut, Σοφία,

A, ι , υ , ante $-\mu\alpha$ in quamplurimis neutris producuntur; ut, Κλίμα, χύμα. A ante ζ , γ , δ , θ , κ , λ , μ , ν , π , ρ , σ , τ , ϕ , χ plerunq; corripitur.

I ante β , γ , δ , θ , κ , λ , μ , ν , π , σ , τ , ϕ , χ breve est.

Sed dissyllaba in $-\acute{\iota}\nu\eta$, & nomina in $-\acute{\iota}\kappa\eta$, $\acute{\iota}\tau\eta$, $\acute{\iota}\tau\eta\varsigma$, penultimam producant; ut, Δίνη, νίκη. excipe $\deltaίκη$,

I ante vel post ρ producitur ut plurimum.

T ante ζ , δ , θ , κ , λ , ν , π , ρ , τ , ϕ corripitur, ante γ , μ , σ , χ plerunq; producitur.

Longa etiam est υ in penultimâ verbalium ante τ (paucis in $-\omega\tau\theta$ exceptis) ut, $\text{Αυτήρ, \&c.}$ Et in dissyllabis in $\ast \acute{\upsilon}\lambda\eta$, $-\acute{\omega}\eta$, $-\acute{\omega}\theta$. Et in Adverbiis in $-\omega\delta\acute{\omicron}\nu$. * Excipe

Anceps diphthongi resolutæ vel diminutæ corripitur; $\muύλη$, $\gammaύ-$ ut, Παῖς, πυγή. $\eta\eta, \pi\lambda\upsilon\acute{\nu}\omicron\varsigma$

Anci-

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerunq; in penultimâ variatæ; ut, *Τιτᾶν τιτᾶν*Θ, *τιτᾶνι*.

Sed nota in *Incremento Nominum*.

Ancipite productæ in recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut, *Δρυς, δρυός*. Sic *ναῦς ναός*.

Anceps ante duplicem in ultimâ recti plerunq; brevatur in obliquis; ut, *Ἀυλαξ, αὐλακ*Θ. *Στύξ, συγός*. Sed nomina in *-ιξ, ιγ*Θ, Genitalia in *-ιξ, -ικ*Θ, & quælibet in *-υξ, -υκ*Θ penultimam obliquorum producunt.

Υς deniq; longum in recto corripitur in obliquis; ut, *Πῦρ, πυρός*.

In *Incremento Verborum* Quantitas penultimæ manet in Præsenti & Imperfecto per omnes voces & modos; ut *Κεῖνω, ἔκειον*. Et in temporibus cognatis; ut, *ἔτυπον τυπῶ*.

Quantitas Indicativi servatur in similibus temporibus aliorum modorum, uti & in Participiis; ut, *κεῖνω, -ς, οἰμι, &c.*

Penultima Indefiniti primi longa est in conjugatione quartâ; ut, *Ἐκείναν μέγα νῆκ*Θ. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam Futuri quàm Indefiniti primi frequentius brevis; ut, *Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς*. In verbis autem quorum thema exit in *ω* purum *α* penultima post *ε* vel vocalem communis est. I & *υ* sæpius longæ sunt.

Penultima Perfecti Activi aut Medii plerunq; brevis est; ut, *Τέτυθα, τέτυπα*. Nisi quod anceps thematis trium priorum conjugationum usu longa vel communis quantitatem retinet; ut, *Βέβειθεν ὁ ἡρώ*.

Penultima tertiæ Pluralis in *-αςι* longa est.

Propria reduplicatio verborum in *-μι*, nisi obftet positio, brevis est; sed impropria communis; ut, *Ἔργα, τίθησιν, ἀρίει*.

A characteristica primæ Verborum in *-μι* ubiq; corripitur extra Subjunctivum & Participia Activa.

Υ Ver-

Υ Verborum in μι in indicativo singulari Αδινῶ vocis producitur, in cæteris corripitur. Sed in Dissyllabis Vocis Αδινῶ ubiq; producitur; ut, Ἐδόςτω.

Anceps immutabilis ubiq; producitur quando mutabilis in suam longam vertitur; ut, Ἀῖον.

Derivata cum primitivis & composita cum simplicibus eandem quantitatem plerunq; sortiuntur, excipe πᾶν; ut, Πέπταν, ἡμᾶρ.

Ancipitum Quantitas in ultimis Syllabis.

Si anceps sit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa plerunq; in ultimâ vocis variatæ. Si brevis vel communis, quantitatem servat in Acc. & Voc. singularibus.

Nomina quæ duas habent terminationes in recto longa sunt; ut, Ἀκτὶς & ἀκτίν.

Finita in -α -αν -αρ, in -ι -ιν -ις, in -υ, & -υς corripuntur; ut, Τεσπεζα, ἄν, αὐταρ, μέλι, πάλιν, πόλις, οὐ, βαδύς.

Sed producuntur sequentia (1.) in -α. viz in ἑα, -δα, -σα, & pleraq; in εα. non præcedente diphthongo; ut, Χαεφ. Et in -εια; exceptis quæ manant ab adjectivis in -ης, & Fœmineis; ut, Ἀλήθεια, ἱερεα. Item in -ια præter verbalia in -τρια. Omnia itidem Fœminina ab Adjectivis in -ῶ præter Δία, πότνια, ἴα, & μία.alia deniq; in -α.

(2.) In -αν Masc. ut, Τιτάν, & Adverbia, præter ὅταν quando.

(3.) Monosyllaba in -αρ & -ις, præter δὶς, τίς.

(4.) Adverbia oxytona in -τι, in -σι non item.

(5.) Nomina in -ιν -ινῶ, ω-ωῶ.

(6.) Dissyllaba pleraq; fœminina, acutitona in -ίς; -ίδος, penultimâ longâ, & hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus producunt ultimam; ut, Κληῖς, κεραῖς. In -ις -ιθῶ omnia; ut, Ὀρεῖς.

Ultimò, Substantiva oxytona, quæ declinantur per -υῶ [exceptis ἰχθύς, ὄρεϋς alicubi, sic χθύς.]

Finita in -ας & υς producuntur: Excipe (1.) corripuntur in -ας nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non for-

mant Genitivum in -ας]Θ· ut, Λαμπάς. (2.) Accusativi plurales in -ας imparisyllabicè flexorum, & Adverbia in -ας.

Hactenus de communi loquendi formâ, à quâ duplex fit variatio, per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ Dictionis

Ex Latinis peti possunt, numero scilicet novem, quarum apud Græcos frequentior usus est in causis sequentibus.

Prothesis τ̄ ε usitata est in verbis; ut, Εἰλδομαι, ἔεπα.

Primæ syllabæ seu consonæ iteratio *Anadiplosis* dicitur.

Aphæresis reduplicationis Perfecti dicitur Ἀρσις ut, Δέχθαι, δεδέχθαι.

Epenthesis τ̄ ι post ε. & τ̄ υ post ο frequens est apud Poëtas & Ionas; ut, Ξένον̄ νῆσον̄ pro ξένον̄, νόσον̄.

Syncope utilatissima est in Genitivis tertiæ, ε, ι, vel τ interemptis; ut Πατρὸς pro πατέρ̄Θ, τίγυιΘ pro τίγ-ειδ̄Θ.

Paragoge syllabæ θα frequens est in verbis; ut, ἦθα pro ἦς· & syllabæ ρι vel ριν in nominibus, quæ proinde indeclinabilia sunt, sed per omnes numeros & casus usitata; ut, Στήθεσσι, pedus, -oris, ora, &c.

Apocopen usitatius sustinent nomina tertiæ per omnes casus singulares; ut, Δῶ, Αἶαν, pro δῶμα, Αἶαν]Θ.

Metathesis crebrò committitur ante vel post ς. ut, ΚάριΘ pro κερ̄]Θ, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis τ̄ σ pro ς, & τ̄] pro ω admodum frequens est; ut, Πόρρω, θάλατσα, pro πόρρῳ, θάλασσα. Mutatio terminationis in Dativis dicitur *Metaplasms*; ut, Σάββασι pro σαββάτοις. παρδένι pro παρδένῳ.

Imesis passim apud Poëtas & fere solos.

Hisce addenda *Synalepha*, etiam apud Oratores usitatissima; Nempe in fine dictionum Vocalis naturâ vel usu brevis (apud Poetas etiam αι diphthongus) ante vocalem vel diphthongum sequentem eliditur; ut, Ἐπ' ἐμέ. Elisionem pro arbitrio negligunt Poetæ. Oratores constantius observant in præpositionibus: apud utrosq; tamen πει & περ, apud Oratores ἀμφι vix mutilatur, *Synalepha* propriè dicta dictiones post factam Thlipsin, Synæresin, vel Crasin in unam contrahit. *Thlipsis*

Thlipsis fit elisâ vocali, vel per Apocopen; ut, Τ' ἀγ-
γύειον. vel per Aphæresin; ut, Τὰμᾶ.

Synæresis (tametsi infrequens in hoc casu) duas vocales
in diphthongum contrahit; utrâq; servatâ; ut, Θ'οι-
μάτων pro τὸ ἱμάτιον.

Crasis usitatissima est, mutatis vocalibus, vel in unam
aliam, vel unâ in aliam, i diphthongi (si exciderit) sub-
scripto; ut, Ἐγώμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Servatur etiam spi-
ritus vel superne pictus, vel mutatâ tenui in suam aspi-
ratam.

Figura Syntaxeos.

Enallage, *Elleipsis*, *Pleonasmus* ex Latinis notæ.

Frequens est *Enallage* (1.) Numeri, Dualia cum plu-
ralibus cohærent apud Poetas; ut, Καμέτῳ δέ μοι ἵπποι.

(2.) Casûs. Voc. pro Nom. ponitur; ut, Εὐρύστα Ζῆς.

(3.) Modi. Infinitivus sæpissimè loco Imperativi po-
nitur; ut, Μὴ πλατύνειν ἀδίκως.

Est etiam in Nominibus *Enallage* Generis, imò simul
Generis & Numeri; in Verbis, Temporis & Vocis, sive
Significationis satis frequens.

Elleipsis Nominis frequens est in adjectivis vel articulis
fœmininis, præcipuè casûs obliqui, ut, Πρωίας, id est,
ἄρας; & in aliis tam neutris quàm masculinis.

Elleipsis plurimum dictionum frequens est in Adagiis
Apophthegmatis & Dialogis præsertim Scenicis; ut,
Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰς.

Pleonasmi species est Periphrasis; ut cum τὰς δες vel
οἷες uti & χεῖμα, cum genitivo Nominis usurpentur pro
ipso Nomine; ut, Τῆς ἀχαιῶν. Μέγα χεῖμα σὺός.

Apud Poetas nomen *Qualitatis* cum genitivo Personæ
vel Adjectivo proprio, ipsam personam circumloquitur;
ut, Ἰς Τηλεμάχοιο.

Accedit hinc Figuris Syntaxeos *Figura dispositionis*,
Hyperbaton, per quam perturbatur ordo vocum in ora-
tione, utpote situ non communi; ut, Καὶ ὑμᾶς ὄντας
νεκρὺς, — ἢ ὄντας ὑμᾶς νεκρὺς ἐπεζωποίησε.

Figura Prosodia.

Synereſis (quæ & *Synecphoneſis* dicitur) *Diareſis* & *Cæſura* ex Latinis notæ.

Syſtole longam corripit; non raro æ finalem ante conſonam; ut, Οἶκαδ' ἴκωμαι φίλῳ ἐς πατρίδα.

Diæſole (ſive *Ectæſis*) brevem producit; frequentius ante liquidam vel aſpiratam, ſeu conſonam, ſeu vocalem; ut, —Μέλθ' αἶδω —ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Antipodia eſt quâ pes pro pedeponitur; ut cùm Spondeus in quinto loco Hexametri conſtituitur, unde verſus dicitur Spondaicus; ut,

Ἀμφότερον βασιλῆς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.
Et alii pedes aliter.

Brachycatalexis ſive *Acatalexis* eſt quâ ſyllaba vel pes finalis deſideratur, *Hypercatalexis* ſive *Hypermetrum* quâ ſuperabundat: parùm imitandæ.

Dialyſis eſt quâ diſtinctio in fine verſus poſita ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſu, altera in ſubſequenti; ut, Πυκνὰ δινδύοντες ἀπ' ὄρεν' αἰδέ —
—εθ' διὰ μέσῳ.

De DIALECTIS.

Dialectus eſt loquendi forma, varia à communi, & certæ cuidam provinciæ ſeu populo peculiaris.

Dialecti numerantur vulgò quatuor; *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, & *Æolica*, quibus addatur *Boeotica*. Poetæ omnes miſcent pro arbitrio, & ſuum inſuper ſuo jure cudunt.

Variationes Dialecticæ ſpectantur per ſingulas Grammaticæ partes.

In Onkographiâ.

Attici (ut infrequentiora omittamus) pro ε poſteriori ſæpe ſcribunt σ· ut, Θέρεσθ. Pro σ etiam ξ in συν & inde natis. Pro σ medio, non raro * δ· ut, Ἰδμεν. Pro ω, τ· ut, Θάλαττα, & pro ει, η, Amant plurimum ω *Contraditionibus* & *Craſi* imprimis gaudent, etiam in diverſis vocabulis.

*Sic & Dor.
res ut, κε-
καδμεν

Iones pro ε penultimâ frequenter ponunt α ut, Μέγα-
θ, τάμεν. Pro ω in Interrogativis & Redditivis κ· ut,
Κόσα.

Κόσα. Pro ω, ξ. ut, διξά pro διαά. Assumunt, post ε & ω post ο & gaudent Metathesi; ut, Τίτρεπον, sed præcipue resolutione diphthongorū & circumflexarū vocaliū; ut, Κληίδεντες pro κλειδέντες· φάλέω pro φάλω. Itaq; contractionibus abstinēt. Vocalis iplis usitatissima est η.

Dores fere ubiq; scribunt α pro η ut, Ἄλιον· nec raro pro ε & ω ut, ἈτεςΘ, πεῖτΘ, pro ἔτεςΘ, πεῖτΘ. Vicissim & η pro α· ut, Κήγω, δέημα, pro κάγω, δέαιμα. κ pro τ. ut, πόκα, ὄκα, pro πότε, ὄτε-τ contra pro κ ut, *τῶΘ pro κένΘ. ν pro λ, ut, ἦνδε pro ἦλδε· σ pro * Et τῶμ; δ· ut, σεδν pro δεδν. σδ· pro ζ. ut, παίσδεν· ω pro οι pro ἐκεί. vel κ· ut, πᾶμω, κῶρΘ· interdum ου pro αυ. ut, ἐμων-τίκ· sed δ pro κ fere ubiq;. Dilectissima his vocalis est α.

Æoles (ut Dores pro η sistant, α, idem & pro ο. ut, ἄαα pro ὄαα. pro α ε· ut, δέρεσΘ pro δάρσεΘ. pro δ, ζ· ut, ζιαβάλλειν· pro ο, ω, & ε contra; ut, ὦμοιΘ, ἔρεΘ pro ὅμοιΘ, ἔρεως· pro μ, π· ut, ὄππατα pro ὅμματα· & ε contra ut quidam volunt. Extrito etiam, diphthongi consonam sequentem geminant; ut, χέρρες ἐμμί pro χέρρες εἰμί.

In Etymologiā.

Numerus Dualis Æolicè tollitur penitus.

In Articulis, pro οί & αἱ præpositivis dicunt Dores παῖ pro ἔ subj. ὅτε At· ὅτδ D. ὅτεω I· ὅτεω & ὅτῃω P. Pro ὦ, ὅτω· A. pro ὦν, οἷς· ὀτέων, ὀτέοισι I. Cæteræ Articulorum variationes agnoscentur ex declinationū analogiā.

In Nominum declinatione Primā pro α dicitur η I. pro η α D. & Æ. pro κ εω I. α D. δ Æ. αο Æ & B. ω P. pro αν & λω masc. εα I: pro ων, εων I. αν D. αων Æ & B. pro αις· ης & ησι I. αισι D. pro ας masc. εας I. pro ας Pl. scem. ας, Æ. In Secundā declinatione, pro κ, οιο I. ω D. pro οιν, οῖιν P. pro οις, οῖσι I. ως & ος D. pro κς, ος D. ως Æ. pro Articis G & D. ω, ω, dicunt P. ωω ωω. In nominibus formæ mixtæ, pro οα ω A. ὦν Æ. ἔν I. Nom. Pl. ὦς Æ. ut, αἰδώς διααῖ, Alcæ. In Tertiā declinatione, pro ω, υα, P. pro σι, τσι Æ. (penultimā κ vel ει versā in primogenium ου vel εν) ut, γερύνοις pro γέρεσι.

Figuræ Prosodiæ.

Synæresis (quæ & *Synecphonesis* dicitur) *Diæresis* & *Casura* ex Latinis notæ.

Systole longam corripit; non rarò æi finalem ante consonam; ut, Οἶκαδ' ἰκῶμαι φίλῳ ἐς πατρίδα.

Diastole (sive *Ectasis*) brevem producit; frequentius ante liquidam vel aspiratam, seu consonam, seu vocalem; ut, — Μέλθ' αἰδέω — ἴδον αἰόλον ὄφιν.

Antipodia est quâ pes pro pedeponitur; ut cum Spondæus in quinto loco Hexametri constituitur, unde versus dicitur Spondaicus; ut,

Ἀμρότερον βασιλὺς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Et alii pedes aliter.

Brachycatalexis sive *Acatalexis* est quâ syllaba vel pes finalis desideratur, *Hypercatalexis* sive *Hypermetrum* quâ superabundat: parum imitandæ.

Dialysis est quâ dictio in fine versus posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in subsequente; ut, Πυκνὰ δινδόντες ἀπ' ὧρον αἰδέ —
— ϑ' διὰ μέσῳ.

De DIALECTIS.

Dialectus est loquendi forma, varia à communi, & certæ cuidam provinciæ seu populo peculiaris.

Dialecti numerantur vulgò quatuor; *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, & *Æolica*, quibus addatur *Bæotica*. Poeta omnes miscunt pro arbitrio, & suum insuper suo jure cudunt.

Variationes Dialecticæ spectantur per singulas Grammaticæ partes.

In Orthographiâ.

Attici (ut infrequentiora omittamus) pro ε posteriori sæpe scribunt σ. ut, Θέσσο. Pro σ etiam ξ in συν & inde natis. Pro σ medio, non rarò * δ. ut, Ἰδμυ. Pro ω, τῆ. ut, Θάλαττα, & pro ει, η. Amant plurimum ω *Contractionibus* & *Crasi* imprimis gaudent, etiam in diversis vocabulis.

Iones pro ε penultimâ frequenter ponunt α. ut, Μέγαθ, τάμνω. Pro π in Interrogativis & Redditivis κ. ut, Κόσα.

* Sic & Do.
res ut, κε-
καδ' μύθ.

Κόσα. Pro ω, ξ. ut, διξά pro διαά. Assumunt; post ε & ω post ο & gaudent Metathesi; ut, τέτραπον, sed præcipuè resolutione diphthongorū & circumflexarū vocaliū; ut, κληθέντες pro κλειθέντες· φάλιω pro φάλω. Itaq; contractionibus abstinent. Vocalis ipsis usitatissima est η.

Dores fere ubiq; scribunt α pro η ut, ἄλιον· nec raro pro ε & ω ut, ἄτες, πῶτ, pro ἕτες, πῶτ. Vicissim & η pro α· ut, κήγῳ, δέημα, pro κήγῳ, δέημα. κ pro τ. ut, πόκα, ὄκα, pro πότε, ὄτε-τ contra pro κ ut, * τῶ pro κῖν. ν pro λ, ut, ἦνδε pro ἦλδε· σ pro * Et τῶνδ' ut, σεδν pro δεδν. σδ pro ζ. ut, παίσδεν· ω pro οι pro ἐκεῖ. vel ε· ut, πῶμῳ, κῶρ· interdum ου pro αυ. ut, ἐμων-τίε· sed & pro ε fere ubiq;. Dilectissima his vocalis est α.

Æoles (ut Dores pro η sistant, α, idem & pro ο. ut, ἄαα pro ὄαα. pro α ε· ut, δέρεσθ pro δάρσθ. pro δ, ζ· ut, ζιαβάλλεν· pro ο, ω, & ε contra; ut, ὅμοι, ἔρ· pro ὅμοι, ἔρως· pro μ, π· ut, ὄππατα pro ὅμματα· & ε contra ut quidam volunt. Extrito etiam, diphthongi consonam sequentem geminant; ut, χέρρες ἐμμὶ pro χέρρες εἰμί.

In Etymologiā.

Numerus Dualis Æolicè tollitur penitus.

In Articulis, pro οἱ & αἱ præpositivis dicunt Dores τοῖ ται· pro ἔ subj. ὅτε At ὅτδ D. ὅτεω I. ὅτεο & ὅτῃω P. Pro ὦ, ὅτῳ A. pro ὦν, οἷς· ὅτῳ, ὀτέοισι I. Cæteræ Articulorum variationes agnoscuntur ex declinationū analogiā.

In Nominum declinatione Primā pro α dicitur η I. pro η α D. & Æ. pro ε ω I. α D. & Æ. αο Æ & B. ω P. pro αν & λω masc. εα I: pro ων, εων I. αν D. αων Æ & B. pro αῖς ης & ησι I. αῖσι D. pro ας masc. εας I. pro ας Pl. scem. αῖς, Æ. In Secundā declinatione, pro ε, οἷο I. ω D. pro οιν, οἷν P. pro οῖς, οῖσι I. ως & ος D. pro ες, ος D. ως Æ. pro Articis G & D. ω, ω, dicunt P. ωο ωο. In nominibus formæ mixtæ, pro οα ω A. ὦν Æ. ὦν I. Nom. Pl. ὦς Æ. ut, αἰδῶς διααῖ, Alca. In Tertiā declinatione, pro ω, υα, P. pro σι, τοῖς Æ. (penultimā ε vel ει versā in primogenium ον vel εν) ut, γερύοις pro γέρεσι.

In Primâ Contractorum, pro *ea* Acc. sing. *ω* *A.* in Secundâ Contr. pro *i* penultimâ in obliquis *ε* *I. n. P.* pro *ε* penult. à nominibus in *ος* vel *υς* *n. l. ε* *Æ.* & *B. Attici* & *Poeta* contrahunt *ees*, *eas* in *ης* In penultimâ *όλοπαδών* formæ *κέρως*. *Iones* ponunt *ε* pro *α* ut, *κέρεα*.

Adjectiva duarum terminationum *Attici* flectunt per tres, &c. Vid. p. 13. l. 25.

In *Pronominibus* Primitivis, pro *ἐγώ* *ἐγωγε* *A.* *ἐγών*, *ἐγώνη*, *ἐγώνγα* *D.* *ἐγών*. *Æ.* *ιόνγα*, *ιόνγα* *B.*

In *Duali*, *ἄμμε* *D.* & *Æ.* In *Pl.* *ἄμες*, & *ἄμμες*, *αὐψ*, &c. *D.* *ἄμμες*, *ἄμμων*, & *ἄμμιων*, *ἄμμιν* & *ἄμμι* *Æ.*

Pro *σύ*, *τὺ*, *τύγα*, *τὺ* *n. D.* & in obliquis *τῷ*, *τοῖ*, *τέ*.

In *Duali* *ὑμμε* *D.* *ὕμμε* *Æ.* proinde in *Plur.* *ὑμμε*, *ὕμμιν*, *ὕμμας* *D.* *ὕμμες*, &c. *Æ.* Sed notandum est, & terminationem genitivi singularis omnium Primitivorum efferrī per *εο* & *οιο* *I.* *εο* *P.* *εοθεν* & *εθεν* *A.* & *P.*

Pro *ἐ*, *ἐέ* *I.* *μὲν* & *νὲν* *D.* Sed *μὲν* Poeticum [uti fere & *ἐμὲν* & *τὲν* in sing.] indeclinabile est & per omnes obliquos omnibusq; in numeris usitatum.

Pro *σφᾶς*, *σφῆ* & *ῥῆ* *D.* pro *σὸς* *τῶς* *D.* pro *ὄς*, *ἐὸς* *P.*

Dores & propriis sibi nominativis pluralibus nova cudent possessiva, *ἀμὸς* & *ὕμὸς*. Sic & *ὧός*.

Iones in *αὐτός* & *αὐτός* & inde compositis inserunt *ε* ante vocales longas vel diphthongos (* excepto Nominativo plurali) ut, *τατέω*, *ἐμαυτέω*, &c.

* Excipiunt & quidam Numerum Dualem.

Attici addunt *i* ad rem præsentius indicandam; ut, *ἐπεί*, *τετὶ*, *ταυτί*. (Sic & in Adverbis; ut, *νῶτ*) Sed nota hoc *i* semper acuendum.

In *Verbis* variantur Dialecticè vel Augmenta, vel *Litteræ Mediæ*, vel *Terminationes*.

* Quod & *Augmenta* (1.) Mutantur; Syllabicum in Temporale in nomini- & immutabiles *ει* & *ε* in *η*, *νυ* *Atticè*; ut, *ἡμελλον* pro *bus*, si ad *ἐμελλον*. *Attici* etiam loco reduplicandarum *λε* & *με* verum fu- in quibusdam adhibent *ει* ut, *ἐληφα*, *ἐμαρμαι*.

erit, faci- (2.) Multiplicantur. *Poeta* præponunt *ε* temporibus unt; ut, quovis modo inchoatis; ut, *εἶπα*, *ἐνθα*. *Attici* etiam temporibus augendis ab *ω* inchoatis; ut, *ἐώρων*. Idem in verbis

verbis ab α, ε, ο incipientibus duas priores geminant; ut, ἐρήϊκα. Et si postea tres syllabas excesserit dictio, tertiam corripunt; ut, ἐλήλυθα pro ἐλήλυθα. Iones etiam in utroq; Indefinito utuntur reduplicatione per omnes modos; ut, τέτυφα, κέκαμον. quod & ad Fut. 2. quandoq; extenditur; ut, τεταγῶ.

(3) Auferuntur, Ionicè; ut, τῶχε, ὀλέκοντο. Nec raro cum augmento reduplicatio; ut βλήτο pro ἐβέβλητο.

Variantur *Litteræ Mediæ*. Futura polysyllaba in ἰσω *Attici* efferunt in ἰῶ. ut, ἀρωειῶ (unde in Mediâ voce -μαι) *Dæres* in ἰξῶ. ut, καδιξῶ, λυγιξῶ.

Attici etiam è quibusdam Indefinitis primis abigunt σ (& quandoq; servile υ) ut, ἐχῶσα, ἐχῶα, ἐχεα.

Æol. Fut. in ξῶ reddunt per ρσω Barytonū; ut ὄρω ὄρσω.

In Plusq. perfectis activis penult. tertiæ pluralis corripunt *Attici*; ut, ἐτετύφεθ', *Bæoti* cæteras; ut, ἐτετύφεμεν.

Ω penultimam primæ pluralis Subjunctivi Activi *Poetæ* in ο mutant; ut, τύπτομεν pro τύπτωμεν.

In penult. Participiorum scæmininorum -ου -fit οιο -D. ut, παθοῖσα, λιποῖσα. Et alibi; ut, ὑπακοίσω.

Passiva quædam præterita in σμαι *Attici* σ spoliant, ut, κεκόνισμαι unde κεκονιμῆσθαι. Idem è contra à verbis in -νω deducunt perfectâ in σμαι ut, μεμόλυσμαι.

Poetæ in Indef. 1. passivo resumunt ν; ut, ἐκλίνθη.

In *Terminationibus* mira varietas.

In *Voce Aktivâ*. *Attici* secundis singularibus quorundam in Indicativo addunt θα. ut, οἶθα (quod & *Æoles* faciunt in Subjunctivis; ut, τύπθηθα.)

Primas plurales in ν finitas *Dæres* efferunt per τ σ, & μέν D. pro tertias plurales in σι per νσι. ut, πίνουμεν, τέτρενσι, τετύ-αιέν, μέν, φανσι (& *Bæoticè* τέτυφαν) Quod & in verbis in μι ob- & σ alibi tinet; ut, ἰσάνσι, τιθένσι. Et in Fut. ut, δωσάνσι. pro ν final.

Numerum Sing. & tertiam Plur. Imperf. & Indef. 2. * Sed ἐνσι, *Iones* efferunt per εσκον, εσκες, εσκε, abjecto ut plurimum & pro ὄν, augmento; ut, κρύπτεσκον -ες -ε. Sic & Indef. 1. τύφα- & εἰσι. σκον. Eorundem temporum tertias plurales *Bæoti* terminant in σαν, ut, ἐτύπτοθ', ἐτύφαθ', ἐτύποθ'.

Plusquam

Plusquam perfectum (sed perfectum rariùs) *Iones* & *Bæoti* efferunt per -ει, -εας -ει.

In Imperativo; *Attici* pro tertia plurali Præsentis & utriusq; Indefiniti utuntur genitivo plurali participiorum; ut, τυπόντων, τυφάντων, τυπόντων pro τυπώτωρ, τυπέτωρ τυφάτωρ. Pro ε terminatione Indef. 2. dicunt *Dores* -ον ut, επόν pro επεί.

In Optativo Indef. primi secundam & tertiam sing. & tertiam plur. *Æoles* efferunt per -ει -εας -ει -ειαν (quæ forma *Atticis* dilectissima) ut, λέξεια -εας -ει -ειαν.

In Subjunctivo. Tertiis singularibus in η desinentibus subscriptum adscribunt *Iones* interserto σ ut, τύπῃσι.

Infinitivos quoslibet in -ειν & ναι *Iones* efferunt per έμδμ *Attici* & *Dores* per έμδμαι ut, άκκέμδμ, άκκέμδμαι έμδμ & έμδμαι, pro άκκείν, ίέναι. Correpta diphthongo; ut, δέμδμαι δόμδμαι ex δείναι δέναι.

Pro εν dicunt hic *Dores* εν, ut, γάρύν.

Participii perfecti terminativum ως fit εν *Æolicæ*.

Sic in voce Mediâ In Voce Passivâ Secunda sing. temporum in μαι antiquitus efferebatur per σαι ut, τύπῃσαι unde *Iones* ex-
† Et in trito σ † τύπῃσαι. Communes contraxere in ή, pro
Subjunct. quo tamen *Attici* ει.

τύπῃσαι Pro μεθα *Dores* dicunt μεθα. *Æoles* μεθε vel μεθεν.

* Imo & Pro δεσαν *Bæoti* δειν [& pro * ηρ vel αρ, εν, αν.]

† τανιν εν. In Perf. & Plu. perf. *Iones* formant tertiam plur. à tertiâ sing. interserendo α ante ται vel το ut, έφάλα). tenui, siqua præcesserit, versâ in suam aspiratam, & σ in characteristicam Indef. 2. ut, τετύφα) πεφάδα). à τέτυπ) πέφασαι correptâ etiam, siqua fuerit præcedens, vocali longâ vel diphthongo; ut, πεποιέα), τεδέα), Quod tamen pro versûs ratione vel faciunt vel negligunt Poetæ.

Poetæ etiam *Ionas* imitati eodem modo formant 3^{iam} plur. in aliis temporibus tum Indicativi, tum præsertim

* Vel formant à tert- Optativi, at Optat. longam non corripunt; ut, τυπῃοίατο.

tiâ sing. In Imperativo tertiam pluralem in δωσαν *Attici* * con-

addito γ. trahunt in δων ut, επαιρέδων.

In Subjunctivo; Vocalibus circumflexis utriusq; Indef.

def. *Ionicè* resolutis *Poetae* interponunt *i* & retrahunt accentum; ut, pro φανῶ, φανέω *I.* φανέω *P.* Unde etiam φανῆω -ήης -ήη *P.*

In Voce Mediâ; *Dores* Fut. *i.* cuiusvis conjugationis terminant in ῥμαι & ῥμαι ut, κεισῥμαι -ῥμαι.

In Contractorum Primâ; *Dores* contrahunt *a* in η^o ut, ὄρῃς, quod & *Attici* imitantur in ξῶ, πεινῶ, διψῶ; χερῶμαι. *Æoles* *i* subscribendum adscribunt; ut γελαῖς, γελάς, *Poetae* ante *a* contractuum interponunt *a*. ut, τιμᾶαδς. ante ω contractum, ο, si brevis præcesserit, ω si longa; ut, πηδῶω, ὀρέω, βοῶωσα.

In secunda, *Iones* *a* contractum resolvunt quandoq; in * Sic & *a* ut, ποίεαδς, *Dores* contrahunt *ex* in *α*. ut, καλᾶσα primæ, ut

Attici & *Æoles* in secunda & tertia conjugatione, μι γελάσα. Optativi contracti vertunt in *ω* ut, ποιοίω, χευσοίω.

Quod & in omnibus imitantur *Dores*, οἱ penultimâ ver- * Forma sa in ω, * βοῶω, ποίῶω, χευσοῶω -ῶης -ῶη -ῶητον, &c. hæc in

Infinitivos efferunt *Æoles* per *ς* retracto accentu; ut, primâ γέλας, φέρεας & tertiæ versio in *οι* ut, ὄρδοις. conjug.

Cætera Contractorum agnoscuntur ex Analogiâ Ba- *Atticis* usi- rytonorum. tata.

In Verbis in μι *Bæoti* reduplicationem efferunt per *ε* ut, τέδνημι.

Poetae etiam à vocali exorsis reduplicationem à com- muni diversam adjiciunt; ut, δηάλημι, ὀνίνημι.

H penultimam ex *e* natam *Æoles* in *e* reddunt, μ ge- minato; ut, * τίδεμμι. *Bæoti* in *α*. ut, πεφίλεμμι.

* Sic ἐμμι.

Tertia singularis Præsentis Indicativi *Doricè* exit in *τι* ut, ἴσατι, τίθνητι, δίδωτι. Tertia pluralis in secundâ & tertiâ in *ιασι* & *οασι* *Ionicè*; ut, τιθέασι, διδόασι.

Optativum primæ *Poetae* flectunt per -ηλω ηῆς -ηη, &c. & tertiæ per -ωλω -ως, &c. *Attici* & *Poetae*.

Cætera intelligi possunt ex Analogiâ superiorum.

In Adverbiis. Dialecticæ variationes Adverbiorum ab Articulis oriundorum peti possunt ex iis quæ dicta sunt ad Articulos.

Δὲ particulam finalem *Attici* mutant in *δι* & *δή*.

N

Poetae

Poeta in penultimis Adverbiorum quæ desinunt in *θεν* vel *δε* interponunt *σ*, ut, *ἔθανόσδε*. Multa variè augent; ut, *ἐχθές, τήν*. Alia minuunt; ut, *τίπτε* pro *τίποτε*. Σ & *ν* finalia pro arbitrio tollunt; ut, *χῶε, ὅπιόςδε*. Adverbia in *θεν* *Æoles* terminant in *α'* ut, *ἄτερδα*.

In Coniunctionibus pauciora variant. *Αἶκα* pro *ἔκεν Doricè*. *Ἡμῶ* itidem & *τῆμῶ* *Dorum* propria sunt, & Poetarum fere infinita.

Præpositiones quasdam augent Poetæ: vel inserto vel adjecto; ut, *ὕπαιρ* pro *ὑπέρ*, *ἐν* & *ἐνὶ* pro *ἐν* *πρωτὶ* (& *ποτὶ D. πρὸς Æ.*) pro *πρός*. Alias terminant in *αι*. ut, *ὕπαι παρῆι*. Alias mutilant, etiam ante consonas; ut, *πάρ, Ζωός*.

Deniq; plurima sunt indeclinabilia (seu Adverbia, seu Coniunctiones, seu, ut quædam videntur, Præpositiones) certarum provinciarum & præcipue Poetarum propria; ut, *πάματα A. κάρτα I, ὄφρα, ἄντα, ἀντὶ, ἀντικρύ, &c. P.*

In Syntaxi.

Nominativus cum Articulo apud *Atticos* pro Vocativo sumitur, & è contra Voc. pro Nom. *Atticè* & *Poeticè*.

Item, Adjectivum masculinum pro communi, & concordat proinde cum fœminino; ut, *κόσμιῳ γυνή*.

Idem dualibus fœmininis familiariter jungunt Articulum masculinum; ut, *τῶ ἡμέρα*.

Et gaudent plurimum Participiis (præsertim pro verbis Infinitis) uti etiam Pleonasmis quibusdam, viz.

Articuli Præpositivi, quem & Adverbiis adjiciunt ad augendam significationem; ut, *τὸ πάλα* Indefinitarum particularum, qualia *τις, ὅσῳ, &c.* ut, *ποῖῳ δέ τις*; Verbi etiam *θάναι* quod sæpe redundat apud *Zenoph.* &c.

Dores Verba dualia pro pluralibus adhibent; ut, *μαθόντες ὃ λαῶσι --- ἀκράντα γὰρ δέπν.* Et Subjunctivum pro Indicativo,

Pro Præpositione *εἰς* utuntur *Attici* ὡς; ut, *ὡς ἐμέ*. Cætera usu discenda.

I. Quod ad *Spiritus*. *Iones* in Præpositionibus compositis tenues retinent cùm mutatas oportuerit; ut, ἀποελίζω.

Æ les pro spiritu aspero utuntur tenui; ut, ἡλιος pro ἡλιος quandoq; & suo * Νίγαμμα quod valet V consonam. * Ejus figura F.

II. Quod ad *Accentus*. Casus *Attici* Accentum habent in † antepenultimâ, tametsi ultima sit longa; ut, ἱλεως, ὄρεων. Idem circumflexos genitivorum & dativorum in formâ sibi propriâ in acutos vertunt, ut, λεων, λεως pro λαῶν, λαῶν, λαοῖς. † Sic & Ionica quædam; ut, βορέων pro βορέων.

Dores nominativos plurales in οι & foemininos in ες, tertias etiam plurales Indefinitorum in αν & ον penacuunt; ut, ανδράποιοι, χείρες, ἐλύσαν, ἐλάβον. Quæ etiam communiter Barytona sunt plurima circumflectunt; ut, ῥίπλῃ, παντᾶ, ἀμᾶ, ἔτῳς pro ῥίπλει, πάντη, ἀμᾶ, ἔτως. Sic & τᾶν pro τῶν.

Præcipue Futura prima; ut, ἐξῶ. E contra, Adverbia qualitatis in ῶς circumflexo privata penacuunt; ut, κάλως. Æoles etiam in multis nominibus, verbis, & participiis accentum ex ultimâ in penultimam vel antepenultimam, etiam ultimâ longâ, retrahunt; ut, πόταμος, βασιλῆς, τετύφω, pro ποταμῆς, βασιλῆς, τετυφῶς. Verborum circumflexo in acutum mutato; ut, ὄρω pro ὄρῳ. Idem deniq; Pronomen ἐγῶ circumflectunt.

III. Quoad *Quantitatem Dialecticam*; A *Doricum*, natum ex η longum est, sed *Æolicum* breve. A *Ionicum* in penult. Præteritorum & tertiis pluralibus breve est; ut, ἔσαα, ἐλάλα. sed interpositum in verbis contractis & in tertiis pluralibus verborum in μι longum est; ut, τιμάαμι, τιθέασι.

Poetica Licentia vocales ex contractione natas corripit; ut, οἱ κόεις ἀχει κόει. Eadem α ex ε oriundum producit. Consona geminat, vel peregrinam interferit (mutatâ quandoq; vocali) ut producat syllabam; ut, ἐδδειςεν, ἰχω ab ἰχω. Et revera nescit limites,

Verborum insigniùs Anomalorum Syllabus.

- Α** Ἀγᾶμαι (miror) Dep. ἀγάσομαι ἡγασμαι, &c. ab ἀγάζομαι.
 Ἀγνυμι (frango) ἄξω, ἔαξα, &c. resolutio n in εα. Ab ἄγω †.
 Ἀγω (ago) ἄξω ἀγνόηχα, ἡγαγον, &c. sed ἀγάγας ab ἀγνυμι †.
 Ἀδῶ (placeo) ἄδῶ F. 2. ἔαδον I. 2. ἔαδα (ἔυαδα ?) Pr. Med.
 Αἰρέω, (capio) regulariter, nisi quatenus mutuatur ab ἔλω †.
 ἔλλον, ἔλῶ, &c.
 Ἀλέξω (arceo) ἀλεξήσω, ἡλέξησα (& ἡλεξα) ab ἀλεξέω.
 Ἀλημι, ἀάλεμι, & ἡάομαι (vago) Part. ἡμεις Perf. p. ἡήλα-
 μαι & ἡήλημαι Part. I. 1. ἡαθεῖς alia magis reg.
 Ἀλίσκω (capio) ἡλώσω, ἡλωκα, ἔαλωσα (extra Fut. passive) &c.
 Ἀμπνυμαι Poet. I. 1. pass. ἀμπνύνθῃω & ἀμπνύθῃω.
 Ἀναίνομαι Perf. ἀνήνημαι Ind. 1. M. ἀνηνάμην.
 Ἀτάω & ἄτω P. (lædo) I. 1. ἄσα, I. 1. pass. ἄθῃω, ἀάθῃω.
 Item ἀάθῃ ἀάθῃ pro ἀτάται ἀτάθῃ per Sync.

- Β** αἶνω (vado) βήσομαι Fut. 1. βέβηκα Perf ἔβῃω I. 2. a βῆμι †.
 Fut. act. βήσω & ἔβησα conscendere feci.
 Βιβᾶω & βίβημι P. βιβᾶσω ἐβίβασα Part. βιβῶς, βεβῶς, &c.
 Βάλλω λῶ sed βέβληκα quasi à βάλλω. I. 2. ἔβληγον, &c.
 Βιόω ὥσω &c. reg. I. 2. act. ἐβίον Op. βιῶμαι I. βιῶναι à βίωμι †.
 Βέλομαι (volo) ἥσομαι, βεβέλημαι, &c. quasi a βελέομαι †.

- Γ** Γαμέω reg. nisi Ind. 1. ἔγνημα, γῆμαι, γήμας à γήμω †
 Γίνομαι & γίγνομαι (sum, no, nascor) γήσομαι γεγήνημαι à γηᾶο-
 μαι † γέγονα, ἐγνόμην à γένω, γέγαα à γάω, &c.

- Δ** Δαίω (disco) F. I. m. δαήσομαι δεδάηκα δέδαα I. 2. ἐδάλλω, &c.
 Δάκνω δήξω & ομαι δέδνηκα ἔδακον, &c. à δήκω †.
 Δαίω δαίω P. m. δέδοικα, ἔδιον, δέδια δαίδια & δέδεα. P.
 à δίω †, Imperat. δέδιθι & δαίδιθι à δέδιμι †, &c.
 Δέω (desum, careo) δέησω † ἐδέησα quasi à δέεομαι † δάομαι P.
 Δέομαι (rogo) δέήσομαι δεδέημαι, ἐδέηθην
 Διδάσκω -ξω, χα F. διδασκήσω, διδασκῆσαι à διδασκέω †.
 Διδράσκω (fugib) δράσω -ακα I. 2. ἔδραν -ας, Op. δράλλω
 & δρώλω, Int. δρᾶναι, Part. δρᾶς a δρῆμι †.

Δοκέω

E

Δοκέω existimo, videor) δόξω & δοκήσω ἔδοξα, δέδογμαι, &c.
Δύναμαι, -ήσομαι, δεδύνημαι, ἐδυνήθην & ἠδυνήθην, &c.

Ἐγρηγορέω & γρηγορέω in N I. I. 1 ἐγρηγόρησα Perf. ἐγρήγορκα per Synch. I. perf. p. ἐγρηγόρημαι, Inf. ἐγρηγορήσῃς & ἐγρηγορήθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρηγορήθα neglecto augmento.

Ἐδῶ (edo) ἐδήδοκα pro ἔδηκα ab ἦκα, Perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι I. 1. ἠδέωθην Præf. m. ἔδηδα pro ἦδα, &c.

Ἐζομαι, unde κατέζομαι, κατεδέσμαι F. 2. ἐκαδέσθην.

Ἐθέλω ἐθελήσω, ἠθέληκα, &c.

Ἐθω† (solitus sum) ἔσω†, εἶκα Perf. m. εἶωθα, ἐθάκατι pro εἶωθας
Εἰδέω (scio) -ήσω -ηκα Pl. p. εἰδήκεν pro quo εἶδεν Synch. & ἦδεν At. tertia Duali ἦσιν, I. 2 εἶδον & ἴδον (vidi) ab εἶδω I. 1. m. εἰσάμην simulavi. Perf. m. οἶδα.

Εἶκω (similis sum) εἴσω†, εἴξα ἔιξα Præf. p. εἴγμαι m. ἴοικα, &c.

Ἐλαύνω -ασω -ακα, &c. ab ἐλάω, Perf. p. ἐληλαμαι & ἔελμαι.

Ἐλπομαι, ἔλφομαι, ἔολπα.

Ἐπω, I. 1. ἔπα, I. 2. ἔπον, unde comp. Ποιε. ἐνίπτω -ψω, Perf. m. ἠνέπαπα pro ἠνιπα.

Ἐρρώ (pereō) ἐρρήσω, ἔρρηκα.

Ἐρχομαι, Fut. I. ἐλεύσομαι I. 2. ἠλυθον (ἦλθον Synch.) Perf. m. ἐλήλυθα (Poet. εἰλήλυθα) ab ἐλῶθω† leg. ἐλῶσθον.

Ἐυδῶ (dormio) ἐυδήσω ἐυδήσα. Sic καθύδω.

Ἐχω (habeo) ἔξω vel ῥήσω Perf. ἔχηκα à ῥέω† I. 2. ἔχον, Imp. ῥές χοῖμι &c. usitatus in comp. ἔχομαι adhæreo &c.

Ἐννύω & ἐννυμι. ἔσω, ἔσα, Perf. pass. εἶμαι, εἶσαι & ἔσαι P. εἶται & εἶσαι, Sic & Pl. p. εἶμην.

H

Ἡμαι (sedeo) ἦμην, tertia sing. ἦται vel ἦσαι, pl. ἦν (ἔαται, &c.)

O

Θέλω, θελήσω, ἐθέλησα, Perf. pass. τεθέλημαι, P. λω λῆς, &c.
Θνήσκω (moriōr) θανῆμαι, ἔθανον, &c. à θείνω & τέθνηκα, τεθνηκώς, (τεθνεώς & τεθνεώς, &c.) à τέθνημι.

I

Ἰνμι (vado) I. 2. ἦν, tertia pl. ἴασι, M. ἴεμαι, Cognata v. in ἴμι eo.

Ἰκνέομαι venio ἴξομαι, ἴγμαι, I. 2. m. ἰκνέμην. ab ἴκω.

Ἰσημι (scio) ut ἴσημι, nisi quod sæpe abjicit α, ut ἴσον, ἴσημι, tertia pl. ἴσασι, Imp. ἴστω, tertia pl. ἴσαν, Præf. p. ἴσαμαι sæpius, unde ὀπίσασμαι ἠπίσάμην, ὀπισήσομαι.

Καίω.

Κ Καίω, καύσω, I. 1. ἔκηα & ἔκεια, &c.
 Κεῖμαι, κείσομαι, ἐκέμην. Κέομαι Poet. pro quo & κείω.
 Κέλομαι, κελήσομαι, ἐκελησάμην
 Κ. αἰαίνω (perficio) ἐκρήλωα, Perf. m. κεκράμαι, ἐκράνδην.
 Κύρω (incido) F. 1. κύρσω, I. 1. ἔκυρσα.

Λ Λαγχάνω λήξω γ. ἔλαχον à λήχω, Perf. λέλογκα ἔληχα P.
 Λαμβάνω, λήψομαι, ἔληφα, ἔλαβον (à λήβω) &c.
 Λανθάνω, λήσω, P. m. λέληθα, P. p. λέλησμαι, &c. à λήθω.

Μ Μαίομαι, (vehementer cupio μέμαα pro μέμνηα à μάω †.
 Μανθάνω. F. m. μαθήσομαι μεμάθηκα ἔμαθον &c. à μαδέω †.
 Μάχομαι. μαχήσομαι & μαχέσομαι μεμάχημαι, Fut. 2. μα-
 χῆμαι, unde Part. μαχόμενός, μαχεόμενός,
 μαχειόμενός.

Μέλω (curo) μηλήσω, μεμέλημαι, rariùs nisi Impersonaliter.

Μέλλω (futurus sum) μελλήσω, ἐμέλλησα, à μελλέω †.

Μείρομαι (divido, -or) εἰμύρωμαι ἔμβραμαι P.) P. m. ἔμμορα,

Μένω μεμέννηκα, cætera regularia.

Μιμνήσκω (recordari facio) μνήσω ἔμνησα, sæpius in Comp.

In Med. μιμνήσκομαι, μνήσομαι, μέμνημαι, recor-
 dor, à μνάω.

Ο Ὀζω (oleo) ὀξέσω & ἥσω ὥζηκα, P. med. ὀδωδα, pass. ὄσμαι.
 Οἶγω (aperio) οἶζω ὠῖξα †, Perf. m. ἔωγα †, unde ἀνοίγω
 quod trifariam variat augmentum, ἀνέωξα ἠνέω-
 ξα, ἥνωξα, & sic in aliis temporibus augendis.

Οἶχομαι, οἰχήσομαι, ὠχεμαι & ὠγμαι.

Οἶμαι οἰήσομαι ὠήθην I. 1. m. οἰσάμην ὠισάμην, &c.

Οἰκλήρω, οἰκλήρησω. I. 1. ὠκλήρησα & ὠκλήρεα ab οἰκλήρῳ,

Ὀμόργνυμι (& μόργνυμι), ὀμόξω ὠμορχα ὠμορξα.

Ὀλλυμι (perdo) ὀλέσω, P. m. ὀλωα, I. 2. Act. ὤλον, &c.

Ὀμνυμι ὀμόσω ὀμωμοκα pro ὠμοκα, &c. ab ὀμώ †.

Ὀρέω ὠρέακα. F. 1. m. ὀρόμαι, Perf. p. ὠρμαι, I. 1. ὠφθην
 ab ὀπτομαι, unde & Perf. m. ὀποπα.

Ὀρέλω (hebeo) ὀφελήσω, ὠφείληκα.

Ὀρλω (multor) F. 1. ὀρλήσω, Perf. ὠφληκα I. 1. ὠφλησα, &c.

Πέπαμαι;

Π Πέπαμαι & πέπαμμαι Perf. p. (possideo) I. 1. m. ἐπασάμην.
 Πάχω, F. 1. m. πέσομαι & πήσομαι πέπονθα, I. 2. ἐπαθον.
 Πέρδω, I. 2. ἐπαρδον, F. 2. p. παρδήσομαι, Perf. m. πέπορδα.
 Πέσω πέψω ἐπέψα & πέπλω.
 Πίμπρημι πρήσω ἐπρησα, & πρήθω vel πρῶ Leg. ἐπιμπρῶσα.
 Πίνω, πόσω πέπωκα I. 2. ἐπιον, Perf. p. πέπομαι, &c.
 Πίπλω, πεσῆμαι πέπλωκα, & πέτω & πλώω, I. 2. ἐπεςον.
 Πωθάνομαι (audio, interrogo) πώσομαι πέπυσμαι ἐπυθόμην.

Ρ Ρέζω, ρέξω & ῥέξω,, ῥοζα pro ῥροζα, Pl. p. ῥώζην, &c.
 Ρέω (Huo) ῥάσω †, ῥράσα, I. 2. p. ῥρύλλω, &c. & ῥύω.
 Ρέω vel ῥῆμι dico) vix usitata nisi in I. 1. p. ῥρέθλω &
 ῥρήθλω, in Indic. per η solum in reliquis modis F.
 ῥηθήσομαι.
 Ρήγνυμι ῥήσω ῥήξω, Perf. m. ῥῥώγα, cæt. reg.

Σ Σάω (moveo) σεύσω †, ῥάσα, & ῥάσα, Perf. p. ῥομαι.
 Σπένδω, σπείσω, ῥασα, ῥασμαι, &c. & σπείδω †.

Τ Τίχλω, F. 1. m. τέξομαι, Perf. τέτεκα, I. 2. ῥτεκον, Perf. p.
 τέτεγμα, &c. & τέκω †.
 Τιτραίνω (perforo τετρανῶ † pro quo τετρανέω, I. 1. ἐτέ-
 τρηνα & ῥτενσα & τιτρώ †.
 Τρέχω, δρέξω, ῥδρεξα, I. 2. ῥδραμον δραμῆμαι, δεδρέ-
 μηκα δέδραμα, &c. & δρέμω †.
 Τυγχάνω (adipiscor, accido) τάξωμαι ῥτυχον, & τένχω.
 Item τετύχηκα ῥτύχησα & τυχέω Τυγχάνω (lum)
 I. 2. ῥτυχον. In compositis plura.

Υ ῥπιχνῆμαι, ῥποχῆσομαι, ῥπεχόμην, Perf. p. ῥπέχημαι, &c.

Φ Φέρω, F. οῖσω, Ind. 1. ῥνεγχα, 2. ῥνεγκον ab ἐνέγκω Perf. p.
 ῥνεγμαι ῥνλώεγμαι, I. 1. p. ῥνέχθω, Perf. m.
 ἐνήνοχα, &c.

Φημί, φήσω, ῥφλω, Perf. caret, pass. φάμαι, ῥερασμαι, †.
 Dialectice ῥμί pro φημί. λῶ pro ῥφλω, &c.

Φθάνω, φθάσω ῥφθακα Ind 1, ῥφθασα, I. 2. ῥφθλω, &c. &
 φθῆμι †. Χάζομαι

X *χάσσομαι* (recedo) *χάσσομαι*, Perf. *κέχανδα capax fui* I. 2. *ἔχασον & κέκασον*, F. 2. *χαδῶμαι*, &c. Item *κέκαδῆσω*.

Χαίρω, F. 2. *χαίρήσω*, Ind. 2. p. *ἡχάριω*, Perf. *κεχάρηκα*, &c. *Χίω*, F. *χεύσω*, *χέσω* †, *χέισω* †, I. *ἔχῃα* pro *ἔχευσα*, F. 2. *Χεῶ* Perf. p. *κέχυμαι*, I. 1. *ἐχύθην*.

Difficiliora aliquot Scriptura Compendia.

α	αλ	ω	ην	ω	περ	τῆς	
αυ	αλλ	χ	καί	ω	περί	τον	
αυτο	απο	χτι	κατα	ε	σιν	του	
αυ	γαρ	μ	μαρ	σ	σιν	του	
αυ	γεν	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	δε	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	ειναι	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	εκ	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	ελ	μ	μετα	σ	σιν	του	
αυ	εν	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	εξ	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	επι	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	ερ	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	εσι	μ	μεν	σ	σιν	του	
αυ	ευ	μ	μεν	σ	σιν	του	

5 DE60

F I N I S.